

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားစီရင်ထုံးမျှား

ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့

နှင့်

တရားရုံးချုပ် စီရင်ချက်မျှား

၁၉၇၇ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်၏ နှင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားစီရင်ထုံးများ

ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့

နှင့်

တရားရုံးချုပ် စီရင်ချက်များ

၁၉၇၇ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပထမ အကြိမ်

၁၉၉၀၊ ဧပြီလ။

အုပ်စု - ၆၀၀၀

(မျက်နှာဖုံး ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၅/၉၀)

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးသက်ထွန်း (ယာယီမှတ်ပုံတင် အမှတ်-၂၅၂) က တရားရုံးချုပ် ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၀၀၊ ပန်းဆိုးတန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် ရိတ်နှိပ်၍ တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးမြင့်သိန်း၊ ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် (၄၄၅/၀၉) က ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ ပြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်သူ့ တရားသူကြီး အဖွဲ့

(၁-၁-၈၈ ဇူလိုင် ၁၈-၉-၈၈) နေ့အထိ

၁။	ဦးတင်အောင်ဟိန်း	B.A., B.L. နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ဒုတိယဆင့်)	-	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးကိုကျော်	-	-	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးခင်မောင်ကျော်	-	-	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဝဏ္ဏကျော်ထင်၊ သီရိပျံချီ ဦးတွင်းမုန်း	B.A. (Hons.)	-	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးထွန်းတင်	နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ (ပထမဆင့်)	-	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးဘမော်	B.A. (Hons.), B.L.	-	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဒေါက်တာ မောင်မောင်အေး	M.B., B.S.	-	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဦးဝင်းမောင် (၁)	B.Sc. Engg. (Elec.)	-	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးအေးစန်	-	-	အဖွဲ့ဝင်
၁၀။	ဒေါက်တာ မန်းသက်စံ	B.Sc. (Hons.), M.Sc., Ph.D. (Ill.)	-	အဖွဲ့ဝင်
၁၁။	ဦးမျိုးမြင့်	-	-	အဖွဲ့ဝင်
၁၂။	ဦးဝင်းမောင် (၂)	-	-	အဖွဲ့ဝင်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးစံစစ် ဆုတ်ဝေရေး အဖွဲ့

- ၁။ ဦးဘမော် B.A. (Hons.), B.L. - ဥက္ကဋ္ဌ
- ၂။ ဦးဝင်းမောင် (၁) B.Sc. Engg. (Elec.) - အဖွဲ့ဝင်
- ၃။ ဦးမြ
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ တရားမဌာန - အဖွဲ့ဝင်
- ၄။ ဦးတင်နွယ်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြစ်မှုဌာန - အဖွဲ့ဝင်
- ၅။ ဦးအောင်မြင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ စီမံဌာန - အထွင်းရေးမှူး

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်၊ တရားသူကြီးအဖွဲ့
(၂၇-၉-၈၈ မှ ယနေ့ထိ)

၁။ ဦးအောင်တိုး B.A., B.L.	- တရားသူကြီးချုပ်
၂။ ဦးအေးအုန်း B.A., B.L.	- တရားသူကြီး
၃။ ဦးကျော်စာင့် B.A., B.L.	- တရားသူကြီး
၄။ ဦးမျိုးထွန်းလင်း M.Com. (Ygn.), LL.M. (LOND.), JUR.DRS. (UTRECHT), Bar-at-Law (INNER TEMPLE).	တရားသူကြီး
၅။ ဦးကျော်စင် B.A.	- တရားသူကြီး

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံး စိစစ် ထုတ်စေရေး အဖွဲ့

- ၃။ ဦးမျိုးထွန်းလင်း M.Com.(Ygu.), LL.M. (LOND.), - ဥက္ကဋ္ဌ
JUR.DRS. (UTRECHT), Bar-at-Law (INNER TEMPLE);
တရားသူကြီး၊ တရားရုံးချုပ်
- ၂။ ဦးမြ - အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ တရားမဋ္ဌာန
- ၃။ ဦးစိုးမြင့် - အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြစ်မှုဌာန
- ၄။ ဦးချစ်ဆောင် - အတွင်းရေးမှူး
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ စီမံဌာန

၁၉၀၀ ခုနှစ်

ဖြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စီရင်ထုံး ပြုသော ပြစ်မှုဗျာဓိ

စာမျက်နှာ

ဦးအောင်ထွန်း(ခ) နှင့် ပြည်ထောင်စု ခိုင်ရှင်လတ် သမ္မတ
ဦးအောင်ကျော် မြန်မာနိုင်ငံတော်

- ၃

ညွှန်းချက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ၊

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃(၁) - တူညီသော အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုတည်းအပေါ် ထပ်မံ၍ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ခြင်း- အမှု ၂ မှု အကြောင်း ခြင်း ရာ များ သည် ထူးထူးခြားခြား ကွဲပြားမှု မရှိ၊ စာတစ်စောင်တည်း အပေါ် အခြေပြု၍ မစွဲဆိုနိုင်ခြင်း။

မရမ်းကုန်းမြို့နယ် အမှတ်(၇) ရပ်ကွက် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီး အမှတ် ၁၄/၀၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄-အရ တရားစွဲ အရေးယူ ခံထားရသော စာရားခံ ဦးအောင်ထွန်း(ခ) ဦးအောင်ကျော်က ၎င်း အပေါ် ဦးသန်းစိန်၏ ရဲစခန်းတိုင်ကြားစာ အရ ရန်ကုန်ရဲ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ အရ အမှုဖွင့်လှစ်ကာအပြစ် ပေးခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း ယင်း တိုင်စာအရ ၎င်းအပေါ် ထပ်မံ၍ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ တရားစွဲ အရေးယူသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အစ ထိုအမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးရန် မဟိုတရားရုံးသို့ ၎် အ ထွေ ထွေ နေ့ချောက် လွှဲ ကို တင် သွင်း ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရဲ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ ဖြင့် အပြစ်ပေးပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ထို ဖြစ်ရပ်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ ဖြင့် ထပ်မံ အပြစ် ပေးလောက်အောင် ထူးထူး ခြားခြား ကွဲပြား သော အကြောင်းချင်းရာ အသစ်များ ရှိနေသည်ကို မတွေ့ရပေ။ ထို တရား စွဲသော အမှု ၂ မှု မှာလည်း ဦးသန်းစိန်၏ တိုင်ကြားစာ တစ်စောင် တည်း အပေါ် အခြေပြုပြီး စွဲ ထား ခြင်း ဖြစ်သည်။ တူညီသော အကြောင်းချင်းရာ တစ်ခုတည်းအပေါ် ထပ်မံ၍ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃(၁) တွင် တားမြစ်ထားသည်။

ဦးအောင်ထွန်း(ခ) ဦးအောင်ကျော် နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေ လျှောက်လွှာ
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတုမ်မုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်
ဒေါက်တာ မေခင်မောင်အေး နှင့် ဦးအေးစန်တို့ ပါဝင်သော
ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရွှေ့တွင်

ဦးအောင်ထွန်း (ခ) ဦးအောင်ကျော်

နှင့်

† ၁၉၈၀
ဩဂုတ်လ
၃၁-ရက်

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ (၁) - တူညီသော အကြောင်း
ခြင်းရာ တစ်ခုတည်းအပေါ် ထပ်မံ၍ ထူးခြားစွာဆိုခြင်းမပြုနိုင်ခြင်း-
အမှု ၂ မှ အကြောင်းခြင်းရာ များသည် ထူးထူးခြားခြား
တွဲခြားမှု မရှိ၊ စာတစ်စောင်တည်း အပေါ် အခြေပြု၍ မစွဲဆို
နိုင်ခြင်း။

မရမ်းကုန်းမြို့နယ် အမှတ် (၇) ရပ်ကွက်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး
အမှတ် ၁၄/၈၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ တရားစွဲ
အရေးယူခံထားရသော တရားခံဦးအောင်ထွန်း (ခ) ဦးအောင်ကျော်က
၎င်း အပေါ် ဦးသန်းစိန်၏ ရဲစခန်းတိုင်ကြားစာအရ ရန်ကုန်ရဲအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၄၁/၁၄ အရ အမှုဖွင့်လှစ်ကာ အဖြစ်ပေးခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းယင်း
ပိုင်စာအရ ၎င်းအပေါ် ထပ်မံ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ
တရားစွဲအရေးယူသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ
ဤအမှုတွဲကို ချေဖျက်ပေးရန် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤ အထွေထွေလျှောက်လွှာ
ကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရဲအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ ဖြင့် အဖြစ်ပေးပြီး
နောက်ပိုင်းတွင် ထို ဖြစ်ရပ်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ ဖြင့်

---

* ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၅၈
† ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၄ တွင် နေရာထိုင်သော မရမ်း
ကုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှု
ကို ချေဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားမှု။

၁၉၈၀
ဦးအောင်ထွန်း
(ခ)
ဦးအောင်
ကျော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ထပ်မံ အပြစ်ပေးလောက်အောင် ထူး ထူး ခြားခြား ကွဲပြား သော အကြောင်းခြင်းရာ အသစ်များ ရှိနေသည့်ကို မတွေ့ရပေ။ ထိုတရားစွဲ သော အမှု (၂) မှာလည်း ဦးသန်းစိန် ၏ တိုင်ကြားစာတစ်စောင်တည်း အပေါ် အခြေခံပြုပြီး စွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ တူညီသော အကြောင်းခြင်းရာ ကပ်ခဲ့တည်းအပေါ် ထပ်မံ၍ တရားစွဲဆိုခြင်း မပြုရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃(၁) တွင် တားမြစ်ထားသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်— ဦးစိုးမောင် (မရမ်းကုန်း) ဗဟိုတရားရုံး
ရှေ့နေ

အယူခံတရားခံအတွက် — ဒေါ်ခင်မျိုးမြင့်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်း
အဆင့် (၁) လခ

တရားရေးအကြံပေး — ဦးစိုးမြင့်

မရမ်းကုန်းမြို့နယ် အမှတ် (၇) ရပ်ကွက်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၄/၈၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ တရားစွဲ အရေးယူခံထားရသော တရားခံ ဦးအောင်ထွန်း (ခ) ဦးအောင်ကျော်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ထို အမှုတွဲကိုချေဖျက် ပေးရန် ဗဟိုတရားရုံးသို့ ဤ အထွေထွေလျှောက်လွှာကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် (၁၀) ရပ်ကွက်၊ ပြည်သူ့ ကျောင်းစိ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ ဦးသန်းစိန်က (၁၀) ရပ်ကွက်နေ ဦးအောင်ထွန်း(ခ) ဦးအောင်ကျော် သည် ၁၇-၄-၈၀ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီ ၃၅ မိနစ် အချိန်ခန့်၌ အရက်မူးပြီး အိမ်ရှင် ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ ၏ အိမ်ကို ကန် ကျောက်၍ ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ က လာရောက် ပြောရာမှဦးအောင်ထွန်းက ဆဲဆိုကြောင်းနှင့် မိမိအား ဦးအောင်ထွန်း က ရဲတိုင်ပြီးဖမ်းချင်သလား ဟုမေးပြီး၊ ဆူမြဲဆူ၊ ရမ်းမြဲရမ်းကားနေကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဦးအောင်ထွန်း အပေါ် အရေးယူပေးရန် တရားလိုပြုလုပ်ပြီး မရမ်းကုန်း ရဲစခန်း၌ တိုင် ချက် ဖွင့်ရာမှ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃(၁) က အရ ထပ်မံ၍ ပြစ်မှု

အမှုချေဖျက်ပေးရန် ဦးအောင်ထွန်းက တင်သွင်းသော လျှောက်လွှာ ၌ အဓိကအကြောင်းပြချက်အဖြစ် ဖော်ပြရာတွင် မိမိအပေါ် ဦးသန်းစိန် ၏ ရဲစခန်း တိုင်ကြားစာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ရန်ကုန်ရဲ အင်္ဂါဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ အရ မရမ်းကုန်း မြို့နယ် အမှတ် (၇) ရပ်ကွက်တရားရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၃/၈၀ ဖွင့်လှစ်ကာ အပြစ်ပေးခဲ့ပြီးသည့် နောက်ပိုင်း မိမိအပေါ် ဦးသန်းစိန် ၏ အဆိုပါ တိုင်ကြားစာ အရ ထပ်မံ၍ ပြစ်မှု

ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ တရားစွဲ အရေးယူခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တူညီ
သော အမှုဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုတည်းအပေါ် ထပ်မံ၍ တရားစွဲဆို
ခြင်းခံရ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃(၁)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
နှင့် အကျုံးဝင်သည့်အတွက် ယခုအမှုကို ထပ်မံစွဲဆိုခြင်းမှာ မှားယွင်း
ကြောင်းနှင့် တိုင်ကြားသူ ဦးသန်းစိန်သည် မိမိအပေါ် မလိုမုန်းထား၍
တိုင်ကြားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း စသည့်ဖြင့် တင်ပြထားသည်။

၁၉၈၀
ဦးအောင်ထွန်း
(ခ)
ဦးအောင်
ကျော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
ဆိုရှယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ဦးအောင်ထွန်း အပေါ် ရန်ကုန် ရဲအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ အရ
တရားစွဲဆိုသော အမှတ်(၇)ရပ်ကွက်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ်
၁၃/၈၈ ကို လေ့လာရာ ရပ်ကွက်ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး ဦးသန်းစိန်၏
(၁၇-၄-၈၈) နေ့စွဲပါ တိုင်ကြားစာကို ရဲစခန်းမှူး ဦးမလှိုင်က မရမ်းကုန်း
ရဲစခန်း၌ သတင်းပေးချက် ရေးဖွင့်ပြီးနောက် ၁၈-၄-၈၈ ရက်နေ့တွင်
ဦးအောင်ထွန်းအပေါ် တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့ရာ ဦးအောင်ထွန်း က အပြစ်ရှိ
ကြောင်းဝန်ခံသဖြင့် ရပ်ကွက်တရားရုံးက ဒဏ်ငွေ ၅၀/- ကျပ် ပေးဆောင်
စေရန်နှင့် မဆောင် က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက် ကျခံစေရန် အမိန့် ချမှတ်
ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

ယခု ဦးအောင်ထွန်း က အမှုချေဖျက်ပေးစေရန် လျှောက်ထားသော
အဆိုပါ ရပ်ကွက်တရားရုံး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၁၄/၈၈ ကို
လေ့လာရာ ရပ်ကွက်ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး ဦးသန်းစိန်၏ ၁၇-၄-၈၈
နေ့စွဲပါ တိုင်ကြားစာကို အခြေပြု၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ
၉-၅-၈၈ ရက်နေ့တွင် တရားစွဲခံရသော အမှုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အမှု ၂ မှုစလုံးသည် ရပ်ကွက်ကောင်စီ အတွင်း
ရေးမှူး ဦးသန်းစိန်၏ ၁၇-၄-၈၈ နေ့စွဲပါ တိုင်ကြားစာအပေါ် အခြေ
ပြုပြီး တရားစွဲထားသော အမှုများဖြစ်သည်ဆိုသော်လည်း ပထမအမှုမှာ
ရဲအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၈၈ အရ စွဲဆိုပြီး ယခု ဒုတိယ အမှုမှာ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ အရ တရားစွဲအရေးယူသော မှုခင်းဖြစ်ကြောင်း
တွေ့ရသည်။

ဦးသန်းစိန်၏ တိုင်ကြားချက်ကို လေ့လာရာ ဦးအောင်ထွန်း သည်
အရက် မူးပြီး ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့ ၏ အိမ် ကို ကန် ကျောက် ခြင်း၊
ဒေါ်သန်းသန်းနွဲ့အား ဆဲလွှတ်ခြင်း၊ မိမိအား ရဲတိုင်ပြီး ဖမ်းချင်သလား
ဟု မေးကာ ဆူပူ ရမ်းကားကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြကာ တိုင်ထားကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ဤ တိုင်ကြား ချက်ပါ အချက် အလက် များကြောင့်
ဦးအောင်ထွန်း အပေါ် အရက်မူးပြီး ရပ်ရွာထဲ၌ ဆူပူသောင်း ဣန္ဒြေ
ရမ်းကားသည့်ဆိုကာ ရဲအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ ဖြင့် တရားစွဲ အပြစ်

၁၉၈၈
ဦးအောင်ထွန်း
(ခ)
ဦးအောင်
ကျော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
အိဂျယ်လစ်
သမ္မတ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်

ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ယခု ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံ၍ တရားစွဲဆိုသော ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ သည် အများပြည်သူဆိုင်ရာ နေရာတွင်ဖြစ်စေ၊
ထိုအနီးအနားတွင်ဖြစ်စေ ညစ်ညမ်းသောပြုလုပ်မှု၊ သိဆိုပြောဆိုမှုတို့နှင့်
သက်ဆိုင်သော အမှုအခင်း ဖြစ်သည်။

ဗဟိုဥပဒေရုံးအတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ဥပဒေဝန်ထမ်းက
လည်း ၁၇-၄-၈၈ ရက်နေ့က ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတည်းပေါ်တွင်
အခြေခံ၍ ထပ်မံ အရေးယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက်
ဤ လျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း တင်ပြထားသည်။

ခြုံငုံသော် ရဲအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁/၁၄ ဖြင့် အပြစ်ပေးပြီးနောက်
ပိုင်းတွင် ထိုဖြစ်ရပ်အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၄ ဖြင့် ထပ်မံ
အပြစ်ပေးလောက်အောင် ထူးထူးခြားခြား ကွဲမြားသော အကြောင်း
ခြင်းရာအသစ်များ ရှိနေသည်ကို မတွေ့ရပေ။ ထိုတရားစွဲသော အမှု (၂) မှ
မှာလည်း ဦးသန်းစိန်၏ တိုင်ကြားစာတစ်စောင်တည်းအပေါ် အခြေပြုပြီး
စွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ တူညီသော အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုတည်းအပေါ်
ထပ်မံ၍ တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃(၁)
တွင် တားမြစ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးအောင်ထွန်း (ခ) ဦးအောင်ကျော် ၏ ဤ အထွေထွေ
လျှောက်လွှာကို ခွင့်ပြု၍ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် အမှတ် (၇) ရပ်ကွက်တရားရုံး
ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၁၄/၈၈ အမှုတွဲကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

၁၉၀၀-ခုနှစ်

တရားမမှုများ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားပမ္မဗျား

စာမျက်နှာ

ဦးကြိုးမင်းပါ(၂)	နှင့်	ဒေါ်နန်းရွှေသစ်	၁
ဦးစံဝင်းပါ(၂)	နှင့်	မန်နေဂျာ/မြန်မာ့စီးပွားရေး ဘဏ်/ပြည်	၅
ဒေါ်စိုးစိုးရီပါ(၅)	နှင့်	ဒေါ်သန်းညွန့်	၃၀
ဒေါ်အောင်အုပါ(၃)	နှင့်	ဒေါ်စိန်မြ	၁၃
ဒေါ်တင်ရွှေ	နှင့်	ဦးထိုက်ဟုတ်(ခ) ဦးခွေးပါ(၃)	၁၉
မန်နေဂျာ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်	နှင့်	စင်ဟင်းဆန်စက်ပါ(၅)	၂၅
မမြင့်မြင့်ကြူပါ(၇)	နှင့်	မန်နေဂျာ/မြန်မာ့စီးပွားရေး ဘဏ်	၃၀
ဒေါ်လှကြည်ပါ(၆)	နှင့်	ဒေါ်တင်မေ	၃၅
ဦးလှမောင်(ခ) ဦးဂနီ	နှင့်	ဦးမောင်သွင်ပါ(၂)	၄၀
ဦးလေးမောင်ပါ(၂)	နှင့်	ဒေါ်တင်တင်အေး ပါ(၅)	၄၄
ဒေါ်အံ့	နှင့်	ဦးမြင့်စိုးပါ(၂) ဒေါ်မြကြွယ်	၄၀
ဦးအုန်းခိုင်	နှင့်	ဒေါ်သိန်း	၅၄
ဦးအုန်းဖေ	နှင့်	ဦးအစ်ဂျီအာမက်ပါ(၂)	၅၇

တရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ—

- ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ
- ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ

ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ် ၁၀၁-မဟို တရားရုံးက အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလုပ်သည့် အမိန့်သည် တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်း လေလံတင်ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် အမိန့်နှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်း မရှိသဖြင့် စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ပစ္စည်း လေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

အရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂/၆၆တွင် ပုသိမ်မြို့၊ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် မန်နေဂျာက စင်ဟင်းဆန်စက်ပေါ် (၅) တို့ အပေါ် အပေါင်ပစ္စည်းဖြင့် ချေးယူငွေများကို ရလိမ့် ခွဲဆိုရာ၊ ခွဲဆိုသည့်အတိုင်း အခေါင်ဒီကရီ ချမှတ်သည့်။ မန်နေဂျာက ယင်းအနိုင် ဒီကရီကို အတည်ပြုရာတွင် အပေါင်ပစ္စည်းများကို လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ပြီး၊ ၆-၁၂-၀၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ တရားနိုင် မြန်မာ့ စီးပွားရေး ဘဏ်က မမြေကုန်ရှိငွေအတွက် တရားရှုံးများအပေါ် ပုဂ္ဂလိကဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထား ခွဲဆိုခဲ့ရာ လေလံ ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် ၆-၁၂-၀၂ ရက်မှ ၃ နှစ်အတွင်း လျှောက်ထားခြင်း မပြုသဖြင့်၊ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေသည့်ဟုသုံးသပ်ကာ တိုင်းတရားရုံးက လျှောက်ထားချက်ကို ပလုပ်သဖြင့် မဟိုတရားရုံးသို့ အယူခံ တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်းကို လေလံတင် ရောင်းချ၍ ၆-၁၂-၀၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၂ အရ အတည်ပြု လိုက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားနိုင်ဘဏ်က အယူခံဝင်ရာ မဟိုတရားရုံးက အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလုပ်သဖြင့် တိုင်း တရားရုံးက

(ခ)

ညွှန်းချက်

စံမျက်နှာ

အပေါင်ပစ္စည်း လေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့်အမိန့် သည့် အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်သည့် ဗဟိုတရားရုံး၏အမိန့် နှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်း မရှိသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမ ဇယားအမှတ် ၁၀၁ အလိုငှာ စည်းကမ်းသတ် ကာလကို ထိုင်း တရားရုံးက ပစ္စည်းလေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည် ပြုသည့် ၆-၁၂-၀၂ ရက်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန် ဖြစ်သည်။

ဦးအေး ပါ (၃) နှင့် ဒေါ်နှင်းနီ ပါ (၂)၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာ နိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ စာ-၃၃၇ နှင့် မောင်ချစ်မောင် ပါ (၂) နှင့် ဒေါ်စော ၁၉၅၅၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရား စီရင်ထုံးများ စာ-၅၅၊ (တရားလွှတ်တော်) တို့ကို ကိုးကားသည်။

မန်နေဂျာ၊ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် နှင့် စင်ဟင်းဆန်စက်၊ ....
ပုသိမ်မြို့ သာပေါင်းမြို့ ပါ (၅)

၂၅

သက်သာခွင့်-သက်သာခွင့်နှစ်ချပ် တောင်းဆိုသည့် အမှုတွင်၊ ပထမ သက်သာခွင့် မရရှိနိုင်သည့် တိုင်အောင်၊ ဒုတိယ သက်သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းအပေါ် တရားရုံးက စိစစ်ရန် လိုအပ်ခြင်း၊ အိမ်ခန်း ကို လက်ရောက်ရလျှင် ခွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ဇယားအမှတ်စဉ် ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း။

ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၊ ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် -၁၇ (ပဲခူး) တွင် အယူခံ တရားလို ဒေါ်လှကြည်၊ ဒေါ်မြစိန်၊ ဒေါ်မေသန်း။ ဦးဝင်းတင့်၊ ဦးဝင်းချစ်နှင့် ဦးဝင်းနှစ်တို့က ပဲခူးမြို့ပန်းလှိုင် ရပ်ကွက် ရှိ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဘောက်အဖုတို့ကို မိမိတို့ အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာ ပေးရန်နှင့် အယူခံတရားပြင် ဒေါ်တင်မေ လက်ဝယ်ရှိ အခန်းနှစ်ခန်းကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း ဖြင့် တရားစွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာရန် ဒေါ်လှကြည်တို့ စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ အမှုကို ပလပ်လိုက် သောကြောင့် ဒေါ်လှကြည်တို့က ဗဟို တရားရုံးတွင် ဤ အယူခံကို တင်သွင်းသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို တို့သည် သက်သာခွင့် နှစ်ရပ် တောင်းဆိုထားသည်။ အယူခံတရားလိုတို့သည် ပထမ သက် သာခွင့် မရရှိသည့်တိုင်အောင် ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုနိုင်

ညွှန်းချက်

(၁)
စာမျက်နှာ

ခွင့် ရှိမရှိ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းတရားရုံးက စိစစ်ထားခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ တစ်ချိန်က ဒေါ်တင်မေသည် အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ ရုံမျှဖြင့် အယူခံ တရားလိုကိုယ် ဒေါ်တင်မေ လက်ရှိဖြစ်သည့် အခန်းများကို အမှန်တကယ် ပိုင်ဆိုင်ပါမူ လက်ရောက် ရလိုကြောင်း ခွဲဆိုခွင့်ကို အဟန့်အတား မဖြစ်စေနိုင်ချေ။ အယူခံတရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ ဝေဖန်အားဖြင့် အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်း နှစ်ခန်းကို လက်ရောက် ရလိုမှုသာ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသက် အက် ဥပဒေ အစားအမှတ်ဧ ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

တီ၊ပီ၊ပီ သာမားလ်ချစ်တီးနှင့် အာရှ၊မူနီယံ ဗီဆာမိုင်း ပါ(၃) အောက်မြန်မာပြည် စီရင်ထုံးများ အတွဲ ၄ စာ ၂၆၆ (ပီပီ) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ဒေါ်လှကြည် ပါ(၆)   နှင့်   ဒေါ်တင်မေ ၃၅

ပစ္စည်းကို ရောင်းချခြင်း၊ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းပမ်းအံ ရောင်းချနိုင်၊ မနိုင်၊ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းပမ်းဆီးရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းပမ်းပါမှရောင်းချနိုင်သည်ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိပေ။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းပမ်းရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရောင်းချခြင်း မပြုနိုင်မီ တရားရှုံးက သူပိုင်ပစ္စည်းကို ထုခွဲခြင်းမှ ကာ ကွယ်ရန် ဖြစ်သည်။

ဦးကြူးမင်းပါ(၂)   နှင့်   ဒေါ်နန်းရွှေသစ် ၃၅

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၄၊ နည်း ၃(၄) - ပစ္စည်းပေါင်သူ၊ ၎င်း ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်ပါမူ၊ ၎င်း၏ အမွေစား အမွေခံများ အပေါ် မပြောကျသော ကြွေးမြီ အတွက် ပုဂ္ဂလိကဒီကရီချမှတ် နိုင်ခြင်း- တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၊ ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သော ပုဂ္ဂလိကဒီကရီ ချမှတ် သည့် ကွယ်လွန်သွားသော ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေပစ္စည်းများမှ ပေးဆပ်ရန် ဒီကရီမျိုးဖြစ်ရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၄၊ နည်း ၃(၄) အရ ပစ္စည်းပေါင်သူအပေါ် မပြောကျသော ကြွေးမြီ အတွက် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်သည်။ ဒီကရီချမှတ်မည့် အချိန်တွင် ပစ္စည်း

ပေါင်သူ ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်ပါမူ ၎င်း၏အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ပုဂ္ဂိုလ်က ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်သည်။ ဆိုရာတွင် ပစ္စည်းပေါင်သူ အပေါ် ချမှတ်သည့် ဒီကရီနှင့် ပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများ အပေါ် ချမှတ်သည့် ဒီကရီသည် ကွဲပြားခြားနားသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပစ္စည်း ပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေဒီကရီသည် ကွယ်လွန် သွားသော ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေပစ္စည်းများမှ ပေးဆပ်ရန် ဒီကရီ မျိုး ဖြစ်ရန် လိုသည်။ အကြောင်းမူ အမွေစား အမွေခံတို့သည် ကွယ် လွန်သူ တစ်ဦးသော ကြွေးမြီ အတွက် သူတို့၏အိတ်ထဲမှ စိုက်ထုတ်ပေး ဆပ်ရန် တာဝန် မရှိချေ။

ဦးစံဝင်း ပါ-(၂) နှင့် ဘဏ်မန်နေဂျာ မြန်မာ့ ၅
စီးပွားရေးဘဏ်၊ ပြည်မြို့

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အပိုဒ် ၃၉၊ နည်း ၁- အမွေ ဆက်ခံခွင့်
လက်မှတ် လျှောက်ထားသည့် အမှုတွင် အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်း
တစ်ရပ်ရပ် ရှိမရှိ၊ ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထား
နိုင်ခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အမွေ ဆက်ခံခွင့် လက်မှတ် လျှောက်ထားသည့်
အမှုမျိုးတွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအပိုဒ် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ တွင်
ရည်ညွှန်းသည့် “အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်း တစ်ရပ်ရပ်” ရှိသည်ဟု
မဆိုနိုင်ပေ။

ဒေါ်စိုးစိုးရီ ပါ (၅) နှင့် ဒေါ်သန်းညွန့် ၁၀

ပစ္စည်းလက်ရောက်ရရှိကြောင်း စွဲဆိုသည့် အမှုတွင် ယင်း ပစ္စည်းကို
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီကို ကနဦးတောင်း
ဆိုရန် မလိုခြင်း-တစ်ဘက် အမှုသည်မှ ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
ကြွေးကျော်ရုံမျှဖြင့် ကျန်အမှုသည်က ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရန်မလိုခြင်း။

ပုခူးမြို့၊ အမှတ် (၄) ရပ်ကွက်၊ ပန်းဘဲဘန်းလမ်း၊ အိမ်အမှတ်
၂၄ ၏ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်တင်ရွှေ (ခ) ဒေါ်ကျင်ရွှေက လျှောက်
ထားခံရသူ ဦးသန်း၏ ဇနီး မမြိုးကြည် နှင့် သမီး မညွန့်ကြည်
တို့ထံမှ ၁၉၈၁ ပြည့်နှစ်အတွင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်။

ဟု အဆိုရှိသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးထိုက်ဟုတ် (ခ) ဦးခွေး ကလည်း ယင်းအိမ်ကို ဦးသန်းနှင့် မညွှန်ကြည်တို့ထံမှ ကိုယ်စားလှယ် စာ ရသူ ဒေါ်စန်းရီထံမှ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ် နှိ၍ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒေါ်တင်ရွှေက ဒေါ်စန်းရီအပေါ် ဝဲခူးတိုင်း တရားရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားကြီးမှု အမှတ် ၁၉ တွင် အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်မှာ မိမိပိုင် ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးစေ ရန်တရားစွဲဆိုရာ ဦးထိုက်ဟုတ် က ယင်း မြေနှင့်အိမ်ကို ဝယ်ယူထား သည်ဟု ဆိုသဖြင့် သူ့၏လည်း တရားပြင်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဦးထိုက်ဟုတ် က အဆိုပါ တရားရုံး၏ ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားကြီးမှု အမှတ် ၆၈ (ဝဲခူး) တွင် ဒေါ်တင်ရွှေ၊ ဦးသန်းနှင့် မညွှန်ကြည်တို့အပေါ် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေမှာ မိမိတို့ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေရန်နှင့် ဒေါ်တင်ရွှေအား ယင်း မြေနှင့် အိမ်မှ ဖယ်ရှား၍ အိမ်နှင့်မြေကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် မူလရုံး တရားလို ဦးထိုက်ဟုတ် က ဒေါ်တင်ရွှေသည် အမှုတစ်မှု၌ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်မှာ သူပိုင် ဖြစ် သည်ဟု အရေးဆိုထားကြောင်း ဖော်ပြ၍ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေမှာ မိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေရန် တောင်းဆိုထားသည်မှန် သော်လည်း ဦးထိုက်ဟုတ် စွဲဆိုသော အမှုမှာ အနှစ်သာရအားဖြင့် ဒေါ်တင်ရွှေ လက်ရှိဖြစ်သော မြေနှင့်အိမ်ကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသော အမှုဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားဘွယ် မရှိချေ။ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကို လက်ရောက် ရခွင့် ရှိ-မရှိ အဆုံး အဖြတ် ပေးရာ၌ ၎င်း အဆိုပြုသည့် အတိုင်း ယင်း အိမ်နှင့် မြေကို သူပိုင် မှပိုင် မလွှဲမသွေ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် လိုအပ်သည်။ သို့ရာတွင် ယင်းသို့ လက် ရောက်ရနိုင်ရန်အလိုငှာ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ပိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာသည့် ဒီကရီကို ကနဦး အရေးဆိုရန် မလိုချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်တင်ရွှေက ယင်းအိမ်နှင့်မြေကို မိုင်ဆိုင် ကြောင်း ကြွေးကြော်ရုံမျှဖြင့် ဦးထိုက်ဟုတ် အနေဖြင့် မိမိ သာလျှင် ယင်းအိမ်နှင့် မြေကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးရန်အတွက် တောင်းဆိုရန် မူလိုချေ။

မချီပါ ၂ နှင့် မခင်ခင်ကြီး၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရား စီရင်ထုံးများစာ ၇၂၆ ကို ကိုးကားသည်။

(စ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁-တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၇၊
နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တရားမဇာရီမှုတွင် တရားရုံး
က လိုက်နာကျင့်သုံးခွင့်ရှိ-မရှိ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရော့တီတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်တွင် တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် အရ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၁၇၊ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တရားမဇာရီမှု
တွင် တရားရုံးက လိုက်နာကျင့်သုံးခွင့်ရှိကြောင်း ဖော်ပြသုံးသပ်ထား
ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

မသန်းစိန်နှင့် အခြားသူများနှင့် မလှရင်၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်
စီရင်ထုံးစာ ၂၄၆ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

မမြင့်မြင့်ကြူပါ(၇) နှင့် မုန်နေဂျာ ....
မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် ပုသိမ်မြို့

၃၀

အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ချေလွှာကိုပြင်ဆင်ခြင်းသည် သဘော
သဘာဝချင်း မတူခြင်း- တရားပြိုင်အား ချေလွှာပြင်ဆင်ခွင့် ပေး
ရာတွင် စဉ်းစားသင့်သည် အချက်များ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုက မိမိ စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် တရားစွဲဆိုရန်
အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာကို အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲအောင်
သို့မဟုတ် အချင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာ အသစ်ကို အစားထိုး ရာ
ရောက်အောင် အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် တရားပြိုင်က ထုချေချက်
အသစ်တစ်ရပ်ကို ထည့်သွင်းနိုင်ရန် အတွက် ချေလွှာကို ဖြင်ဆင်ခြင်း
သည် သဘောသဘာဝချင်း မတူချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုစွဲဆို
သောအမှုကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ချေပခွင့်ရှိသည်ဖြစ်ရာ ချေလွှာပြင်ဆင်
ခွင့်ပြုရန် သဘောရိုးဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး အမှုသည်များ
အကြား အမှန်တကယ် အငြင်းပွားမှုကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်ရန်
အတွက် ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်ကြောင်း ဝေါ်ပေါက်သည့်အပြင် တရား
မျှတပါက ထုချေချက်အသစ်ကို ထည့်သွင်းထုချေနိုင်ရန် ချေလွှာကို
ပြင်ဆင်ခွင့် ပေးသင့်သည်။

ဦးလေးဓမ္မာဠပါ(၂) နှင့် ဒေါ်တစ်စင်အေးဝါ(၅) ....

၄၄

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ တရားရုံးတစ်ရုံး၏ မှားယွင်း
သော ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ဝေါ်ပေါက်သည့် ထိခိုက်နစ်နာမှုကို
မည်သို့ ကူစားပေးနိုင်ခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးတစ်ရုံး၏ မှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
တစ်နည်းနည်းဖြင့်ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်လိုက်ရာတွင် ယင်း မှားယွင်းမှုသည်

ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်သည့် ထိခိုက်နစ်နာမှုကို တရားရုံး၏ မူလဘူထအာဏာဖြင့် ကျစားပေးနိုင်သည်။

ပီ၊အာ၊ပီ၊အယ်၊ရာမဆွာမိဗျစ်တီးရှား နှင့် မအေးဝါ (၃) ဝဇ္ဇာ ၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ စာ ၁၂ (တရားထွတ်တေစ်) တို့ ကိုးကားသည်။

ဒေါ်အံ့ နှင့် ဦးမြင့်စိုးဝါ (၂) .....
ဒေါ်မြကြွယ်

တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉-ဒီကရီနှစ်ရပ်သည် တံဆိပ် တခြားစီ ဖြစ်နေသဖြင့် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု နှစ်နိုင်ခြင်းမရှိသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် မိမိ ရရှိသည့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် တစ်ဦးက လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ဆိုင်းငံ့မိန့် ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်း သည်တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့ပြီးလျှောက်ထားသူအား နစ်နာမှုရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးအမ်ဂျီအာမတ်ထိုက ဦးအုန်းဖေ အပေါ် စွဲဆို ဝေသာအမှုတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့ပါက ဇေယျာဓိကရိယာ ရနိုင်မည့် ဖြစ်၍ ယင်း ဒီကရီသည် ဦးအုန်းဖေ က ဦးအမ်ဂျီအာမတ် အပေါ် ရရှိထားသော အိမ်နှင့် ဒီကရီကို “လေ” နိုင်ခြင်းမရှိပေ-ဒီကရီနှစ်ရပ်သည် တံဆိပ် တခြားစီ ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် မူလရုံးက တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ လျှောက်ထားသူ အတည်ပြုဆဲ ဝဇ္ဇာ ၇ ခုနှစ် တရားမတင်မှုအမှတ် ၅၆ ၏ ဆိုင်းငံ့ထားရမီ အမိန့်ထုတ် ပေးခဲ့ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူအတွက် တရားမျှတမှုကင်းမဲ့ စေပြီး နစ်နာမှုရှိနိုင်ပေသည်။

ဦးအုန်းဖေ နှင့် ဦးအမ်ဂျီအာမတ်ပါ (၂) .....

သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ - ၉ - ဥပဒေ လမ်းကြောင်း အတိုင်း ဟူသော စကားရပ်နှင့် ဥပဒေနှင့် အညီ ဟူသော စကားရပ် တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ချင်း မတူညီခြင်း- သီးခြား သက်သာခွင့် အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ စွဲဆိုသော အမှုသည် ယင်း ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် ကွဲပြားခြားနားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြား သက်သာ ခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ “ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်း” ဟူသော စကားရပ်သည် “ဥပဒေ နှင့် အညီ” (Legally) ဟူသော စကားရပ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ချင်း မတူပေ။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို တရားရုံး တစ်ရုံး၏ အဆုံးအဖြတ် ခံယူရန် အင်ပြ လာသည့်အတိုင်း တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းသည် ဥပဒေ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးဝင်းမောင်-၂၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးဘမောင်နှင့် ဒေါက်တာ မန်းသက်ဝံတို့ ပါဝင်သော ဗဟို တရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးကြူးမင်းပါ (၂)

နှင့်

ဒေါ်နန်းရွှေသစ် *

† ၁၉၀၀
ဇူလိုင်လ
၇-ရက်

ပစ္စည်းကို ရောင်းချခြင်း၊ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းမဖမ်းဘဲရောင်းချနိုင်-မနိုင် ပစ္စည်းကို ဝရမ်း ဖမ်းဆီးရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းဖမ်းပါမှရောင်းချနိုင်သည်ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိပေ။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းဖမ်းရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရောင်းချခြင်း မပြုနိုင်စီတရားရှုံးက ယူပိုင်ပစ္စည်းကို ထုခွဲခြင်းမှကာကွယ်ရန် ဖြစ်သည်။

အယူခံ တရားလိုများအတွက် - ဦးကြည်ဖေစိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ

အယူခံ တရားပြိုင်အတွက် - ဦးလှကို၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ

တရားရေး အကြံပေး - ဦးခင်စိုး

ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး၊ ၁၉၀၇ ခုနှစ် ဖ.ရားမ ဇာရီမူ အမှတ် ၄ (တောင်ကြီး) တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်နန်းရွှေသစ်က အယူခံ တရားလို ဦးကြူးမင်းနှင့် ဒေါ်ဂျူးရီတို့အပေါ် အဆိုပါ တရားရုံး ၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၄ (တောင်ကြီး) တွင် ရရှိထားသောငွေ ဒီကရီကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ တရားနိုင်က တရားရှုံးပိုင် မရှေ့မပြောင်း နိုင်သော ပစ္စည်းကို ရောင်းချပေးရန် လျှောက်ထားသည့်အခါ ရှမ်း ပြည်နယ် တရားရုံးက အရောင်းကြော်ငြာ ထုတ်ခဲ့သည်။ ရောင်းချရန်

* ၁၉၀၀ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၁၅

† ၁၉၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၄ (တောင်ကြီး) တွင် ချမှတ်သော (၂၆-၁-၀၀) ရက်နေ့စွဲပါ ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုအယူခံမှု။

၁၉၈၈
ဦးကြီးမင်းဝါ
(၂) နှင့်
ဒေါ်နန်း
ရှေ့သစ်

စီစဉ်ဆဲတွင် ၁၉-၁-၈၈ နေ့၌တရားရှုများက လျှောက်လွှာ (၃) စောင် တင်ခဲ့သည်။ လျှောက်လွှာ (၂) စောင်ကို ပလပ်၍ တတိယလျှောက်လွှာ နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး တရားရှုများ လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ရောင်းချရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည့် ပစ္စည်းတို့ တရားရုံးအား တရားရုံး ပြင်ပတွင် ရောင်းချ ခွင့်ပြုကြောင်း တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၈၃ အရ ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ တရားရှုများက ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤတရားမ အထွေထွေ အယူခံကို တင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ပထမ လျှောက်လွှာမှာ အရောင်းကြော်ငြာကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဒုတိယလျှောက်လွှာမှာ အရောင်း ကြော်ငြာတွင် ဖော်ပြထားသည့်ပစ္စည်းတန်ဖိုးကိုကျပ်၅၀၀၀၀/-အဖြစ် သတ်မှတ်ပေးရန် ကိစ္စနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ တတိယ လျှောက်လွှာတွင် ရောင်းချရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည့်ပစ္စည်းကို တရားရှုကိုယ်တိုင် တရားရုံး ပြင်ပတွင် ရောင်းချခွင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ တတိယ လျှောက်လွှာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံးက တရားရှု လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ခွင့်ပြုသော်လည်း ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး ၁၉၈၆ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၄ တွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသည့် ငွေကျပ် တစ်သိန်း/-ကျော်ကို ပေးသွင်းရန် စည်းကမ်းချက် သတ်မှတ် သည့်ဖြစ်၍ မကျေနပ်သောကြောင့် အယူခံ တရားလိုတို့က အယူခံ ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ အမှုသည်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး အပြီးသတ် ချမှတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးမဟုတ်၍ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသော ဇီကရီ မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၄ (၁) နှင့် အမိန့် ၄၃၊ နည်း(၁) တွင် ဖော်ပြထားသော အယူခံ ဝင်ခွင့်ရှိသည့် အမိန့်မျိုးလည်း မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံ တရားလိုတို့သည် ဗဟို တရားရုံးတွင် ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံဝင်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်။ ဗဟို တရားရုံး၏အဖွဲ့က အယူခံ တရားလိုတို့၏ရှေ့နေ အား ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံဝင်ခြင်းမှာ မှန်-မမှန် မေးမြန်းရာ အယူခံ တရားလိုတို့၏ ရှေ့နေက ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် ပြောင်းလဲ၍ ကြားနာရန် တင်ပြသောကြောင့် ဤအယူခံကိုပြင်ဆင်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးမည် ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ တင်ပြချက်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမီ အယူခံ အကြောင်းပြချက် ရေးသားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝေဖန်လိုသည်။ အယူခံ

အကြောင်းပြချက်များကို ရေးသားရာ၌ အောက်ရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် မန္တလေးမည်ပုံ မှားယွင်းကြောင်း အပိုင်ခွဲ၍ ရေးသားရန်ဖြစ်သည်။ အယူခံ တရားလိုတို့၏ အယူခံသွာတွင် အကြောင်းပြချက်များကို ရှုပ်ထွေးစွာ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နောင်တွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၄၁၊ နည်း ၁ တွင် ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း နည်းလမ်းတကျ ရေးသားဖော်ပြရန် အယူခံတရားလိုတို့၏ရှေ့နေများအား နှိုးဆော်လိုက်သည်။

၁၉၀၀
ဦးကြူးမင်းပါ
(၂)နှင့်
ဒေါ်နန်း
ရွှေသစ်

အယူခံ တရားလိုတို့၏ ရှေ့နေက ပစ္စည်းရောင်းချခြင်းမပြုမီ ဝရမ်းဖမ်းဆီးခြင်းမပြုသည့်ကိစ္စကို တင်ပြထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းဖမ်းပါမှ ရောင်းချနိုင်သည်ဟုသော ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းဖမ်းရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရောင်းချခြင်းမပြုနိုင်မီ တရားရှုံးက သူပိုင်ပစ္စည်းကို ထုခွဲခြင်းမှ ကာကွယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းကပ်ပြီးနောက်တရားရှုံးက ရောင်းချလျှင် ယင်းသို့ရောင်းချခြင်းမှာ အတည်ပြုလျက်ရှိသော ဒီကရီအရ ရပိုင်ခွင့်ရှိသမျှနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပျက်ပြယ်မည်ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၆၄ ကိုကြည့်ပါ။

ပစ္စည်းကို ဝရမ်းမကပ်ဘဲ ရောင်းချရန် လျှောက်ထားရာ၌ ယင်းပစ္စည်းကို တရားရှုံးက ထုခွဲနိုင်သည့်အချက်ကို တရားနိုင်ကဖိုးရိမ်သဖြင့် ယင်းသို့လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တရားရုံးက ပစ္စည်းကို လေလံတင်မရောင်းအမိ တရားရှုံးက ပစ္စည်းကို ထုခွဲလိုက်ပါမူ တရားနိုင်၏တာဝန်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းမကပ်ခြင်းကြောင့် ရောင်းချခြင်းမပြုနိုင် ဟူသော ဥပဒေမရှိ၍ တရားရှုံးဘက်မှ တင်ပြချက်ကို လက်ခံစဉ်းစားရန် အကြောင်းမရှိချေ။

တရားရှုံးဘက်မှ အရောင်း ကြော်ငြာတွင် ပစ္စည်း တန်ဖိုးကို လျော့ပြထား၍ ဖြစ်ဆင်သင့်ကြောင်း အကျယ်တဝင့် တင်ပြ ထားသည်။ တရားရှုံးများ၏ ရှေ့နေသည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၆ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို သတိမူမိဟန်မတူချေ။ ဖမ်းပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တရားရှုံးပိုင်ပစ္စည်းကို လေလံတင် ရောင်းချရာတွင် အရောင်းကြော်ငြာမထုတ်မီ တရားရှုံးနှင့်တရားနိုင်တို့ထံ အကြောင်းကြားစာ ထုတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း နည်း ၆၆ (၂) တွင် အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံးသည် ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားခြင်းမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ အရောင်းကြော်ငြာမှာ ကနဦးကတည်းက ပျက်ပြယ်သည်။

ရောင်းချရန် စီစဉ်ထားသော ပစ္စည်းများကို တရားရုံး ပြင်ပတွင် ထုခွဲရန် ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁

၁၉၀၀
ဦးကြိုးမင်းပါ
(၂)နှင့်
ခေါ်နန်း
ရွှေသစ်

နည်း ၈၃အရ ခွင့်ပြုထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါတရားရုံး ၁၉၀၆ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၄တွင် အငြင်းပွားနေသည့်ငွေကျပ် ၁၀၄၀၀၀/-ကိုလည်း တစ်တွင်ပေးသွင်းရန် စည်းကမ်းချက် သတ်မှတ်ခြင်းမှာ နည်း ၈၃(၁) အရ သတ်မှတ်နိုင်သည့် စည်းကမ်းချက်များထက် ကျော်လွန်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါအမှုတွင် ဖော်ပြအနိုင်ရမည်ကို မသိရသေးသည့် အခြေအနေတွင် တရားရှုံးများ အနေဖြင့် ယင်းငွေများကို ပေးဆပ်ရန် တာဝန်မရှိသေးချေ။

ထို့ကြောင့် ဦးကြိုးမင်းတို့ တင်သွင်းသည့်အယူခံကို ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ယင်းပြင်ဆင်မှုကို တစ်စိတ် တစ်ဒေသခွင့်ပြုပြီး ရောင်းချရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို တရားရုံးပြင်ပ၌ တရားရှုံးအား ရောင်းချစေရန် အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၈၃(၁) အရ ချမှတ်သည့် အမိန့်ကို အတည်ပြုသည်။ သို့ရာတွင် ရှမ်းပြည်နယ် တရားရုံး၊ ၁၉၀၆ ခုနှစ်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၄တွင် အငြင်းပွားနေသည့် ငွေကျပ်တစ်သိန်းကျော်ကို တစ်တွင်ပေးသွင်းရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်ကိုမူ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

အကယ်၍ တရားရှုံးများသည် တရားရုံးက ခွင့်ပြုသည့် အတိုင်း တရားရုံးက သတ်မှတ်ပေးသည့် ကာလအတွင်း အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းများကို ရောင်းချရန် ပျက်ကွက်ခဲ့၍ ယင်းပစ္စည်းများကို တရားရုံးက သေလံတင် ရောင်းချလိုပါမူ အရောင်း ကြော်ငြာ ထုတ်ရာ၌ တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၆ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို တိုတို ကျကျ လိုက်နာရန် ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

စရိတ်သတ်မှတ်ခြင်းမပြု။

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဦးမျိုးမြင့်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဒေါက်တာမန်းသက်စံနှင့် ဦးဝင်းမောင်-၂တို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဦးစံဝင်းပါ-၂

နှင့်

ဘဏ်မန်နေဂျာ

† ၁၉၈၈
ဇွန်လ
၆-ရက်

မြန်မာစီးပွားရေးဘဏ်၊ ပြည်ရှိ *

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၃၄၊ နည်း ၃ (၄)-ပစ္စည်းပေါင်သူ၊ ၎င်း ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်ပါမှု ၎င်း၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ပြောကျသော ကြွေးမြီ အတွက် ပုဂ္ဂလိကဒီကရီ ချမှတ်နိုင်ခြင်း- တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၊ ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သော ပုဂ္ဂလိကဋ္ဌ ဒီကရီသည် ကွယ်လွန်သွားသော ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေ ပစ္စည်းများမှ ပေးဆပ်ရန် ဒီကရီမျိုးဖြစ်ရန် လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၄ နည်း ၃ (၄) အရ ပစ္စည်းပေါင်သူအပေါ် မပြောကျသော ကြွေးမြီအတွက် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်သည်။ ဒီကရီ ချမှတ်မည့် အချိန်တွင် ပစ္စည်းပေါင်သူ ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်ပါမှု ၎င်း၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ပစ္စည်းပေါင်သူအပေါ် ချမှတ်သည့် ဒီကရီနှင့် ပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သည့် ဒီကရီ သည် ကွဲပြား ခြားနားသည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သော ပုဂ္ဂလိကဋ္ဌ ဒီကရီသည် ကွယ်လွန်သွားသော ပစ္စည်းပေါင် သူ၏ အမွေပစ္စည်းများမှ ပေးဆပ်ရန် ဒီကရီမျိုးဖြစ်ရန် လိုသည်။ အကြောင်းမူ အမွေစား အမွေခံတို့သည် ကွယ်လွန်သူ တင်ရှိသော

* ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၁၉
† ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၉ (ပြည်) တွင် ချမှတ်သော (၁၆-၁၁-၈၇) ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကိုအယူခံမှု။

၁၉၈၀
ဦးစံဝင်းပါ
(၂)နှင့်
ဘဏ်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်
ပြည်ရှိ

ကြွေးမြီအတွက် သူတို့၏ အိတ်ထဲမှ စိုက်ထုတ်ပေးဆပ်ရန် တာဝန်
မရှိချေ။

အယူခံ တရားလိုများအတွက် - ဦးစောလွင်၊ ဗဟို တရားရုံး ရှေ့နေ

အယူခံ တရားပြိုင်အတွက် - ဦးခင်မောင်တင့်၊ ဥပဒေ ဝန်ထမ်း
အဆင့် (၁) ဗဟို ဥပဒေရုံး

တရားရေး အကြံပေး - ဦးလှမြင့်ဝင်း

ဝဲခူးတိုင်း တရားရုံး၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃
(ပြည်) တွင် ပြည်ရှိ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် မန်နေဂျာက ကွယ်လွန်သူ
ဒေါ်ရှင်အပေါ် အပေါင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့ရာ အပေါင်ပစ္စည်းကို ရောင်းချ
သော်လည်း ကြွေးမကျသဖြင့် အယူခံ တရားလို ဦးစံဝင်းနှင့် ဦးတင်
ဝင်းတို့အပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရှင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ
အဖြစ်ဖြင့် မှပြောကျန်ရှိသော ကြွေးမြီ ကျပ်ငါးသိန်းကျော်အတွက်
၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်သည်။ ယင်းဒီကရီကို ဝဲခူးတိုင်း
တရားရုံး တရားမ ဇာရီမှု အမှတ် ၉/၈၇ (ပြည်) တွင် အတည်ပြုရာ၌
တိုင်းတရားရုံးက အငြင်းပွားလျက်ရှိသော စက်ဘီးကို ဇာရီမှုတွင်
ထည့်သွင်းရန် အမိန့်ချမှတ်သောကြောင့် • အယူခံ တရားလိုတို့က ဗဟို
တရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

အယူခံ တရားလိုများ၏ ရှေ့နေက ဦးတင်ဝင်းနှင့် ဦးစံဝင်းတို့
အပေါ် တရားရှုံးဖြစ်သော မိခင်ဒေါ်ရှင် (ကွယ်လွန်) ထံမှ ၎င်းတို့
အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည့် ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ
ချမှတ်နိုင်ကြောင်း၊ ဦးတင်ဝင်းကိုယ်ပိုင် ရရှိသော ဝင်ငွေနှင့် ဝယ်ယူ
ထားသော စက်ဘီးကို ဇာရီမှုတွင် မထည့်သွင်းထိုက်ကြောင်း တင်ပြသည်။

အယူခံ တရားပြိုင်အတွက် ဥပဒေဝန်ထမ်း အဆင့် (၁) က ဝဲခူး
တိုင်း တရားရုံးသည် အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းအား ကွယ်လွန်သူ တရားရှုံး
ထံမှ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာသော ပစ္စည်းအဖြစ်
မှတ်ယူ၍ ဇာရီမှုတွင် လက်ခံ ထည့်သွင်းခဲ့သည်ဟု ဆင်တောကြောင်း၊
သို့ဖြစ်၍ ဥပဒေနှင့်အညီ သင့်မြတ်သော အမိန့်ကို ချမှတ်ပါရန် တင်ပြသည်။

အယူခံဝင်သည့် ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ် မပြုမီ တိုင်းတရားရုံး၏
ဆောင်ရွက်ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်ချက်ပြုလိုသော ဣစ္စများကို ဖော်ပြ
လိုသည်။ ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်ရာတွင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ရှင်တို့

တရားပြိုင်အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဇာနည်ကို ဖွင့်လှစ်ရာတွင်လည်း ခေါ်ရှင်ကို အမှုသည် တစ်ဦးအဖြစ် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်စဉ်အခါက ခေါ်ရှင်မှာ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်သည့် အလျောက် သူ့အပေါ်ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်။ ကွယ်လွန်ပြီးသော အမှုသည့်အပေါ် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ထမိန်ဆင့် မှားယွင်းချက် ဖြစ်သည်။

၁၉၀၀
ဦးစံဝင်းဝါ
(၂)နှင့်
ဘဏ်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်
ပြည်ရှိ

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၄ နည်း ၃ (၄) အရ ပစ္စည်းပေါင်သူအပေါ် မပြေကျေသော ကြွေးမြီအတွက် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်သည်။ ဒီကရီချမှတ်မည့်အချိန်တွင်ပစ္စည်းပေါင်သူ ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်ပါမူ ၎င်း၏အမွေစား အမွေခံများ အပေါ် ပုဂ္ဂလိကဒီကရီ ချမှတ်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင်ပစ္စည်းပေါင်သူအပေါ် ချမှတ်သည့် ဒီကရီနှင့် ပေါင်သူ၏ အမွေစားအမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သည့်ဒီကရီသည် ကွဲပြားခြားနားသည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေစား အမွေခံများအပေါ် ချမှတ်သော ပုဂ္ဂလိကဌေး ဒီကရီသည် ကွယ်လွန်သွားသော ပစ္စည်းပေါင်သူ၏ အမွေပစ္စည်းများမှ ပေးဆပ်ရန် ဒီကရီမျိုးဖြစ်ရန် လိုသည်။ အကြောင်းမူ အမွေစား အမွေခံတို့သည် ကွယ်လွန်သူ တင်ရှိသော ကြွေးမြီအတွက် သူတို့၏ အိတ်ထဲမှ စိုက်ထုတ် ပေးဆပ်ရန် တာဝန်မရှိချေ။ ကွယ်လွန်သူထံမှ ဆက်ခံရရှိသော အမွေပစ္စည်း အတိုင်းအတာ အထိသာ ပေးဆပ်ရန်တာဝန် ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အယူခံ တရားလိုတို့အပေါ် ခေါ်ရှင် ပေးဆပ်ရန် ရှိသော ကြွေးမြီအတွက် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ ချမှတ်ရာတွင် ခေါ်ရှင်၏ အမွေမှ ပေးဆပ်ရန် ဖြစ်ကြောင်း ဒီကရီတွင် ဖော်ပြရန် လိုသည်။ ဤအမှုတွင် ယင်းသို့ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသော်လည်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အယူခံ တရားလိုတို့သည် ခေါ်ရှင် ပေးဆပ်ရန် ကျန်ရှိသေးသည့် ကြွေးမြီများကို သူတို့ ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ပေးဆပ်ရန် မဟုတ်ပေ။

တရားနိုင်ဘဏ် ဘဏ်မှ ၁၅-၇-၀၇ ရက်စွဲပါ လျှောက်လွှာ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်-

“အထက်ပါအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တရားရှုံးပိုင်ပစ္စည်း စာရင်း စုံစမ်းရာ ဦးတင်ဝင်း တွင် ရာဇေး အမည်ပါ စက်ဘီးဟောင်း တစ်စီး ရှိပါကြောင်း၊ အဆိုပါစက်ဘီးမှာ ကာလတန်ဘိုး ကျပ် ၁၀၀၀ ကျော်သာရှိပါကြောင်း၊ တစ်သွင်းလျှောက်ထားသည့်။

ဦးစံဝင်းသည် ရန်ကုန်တွင် နေသည်ဟုသိရသော်လည်း အထိ အကျစုံစမ်းရှာဖွေရာ မရှာရှိသေးပါကြောင်း တင်ပြပါသည်။”

၁၉၈၀
ဦးစံဝင်းပါ
(၂)နှင့်
ဘက်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်
ပြည်ရှိ

ဦးတင်ဝင်း ၏ ရှေ့နေက အချင်းဖြစ် စက်ဘီးမှာ ဦးတင်ဝင်း ဗိုလ်
ဖြစ်ကြောင်းတင်ပြပြီး ဇာနည်နှင့် မသက်ဆိုင်သဖြင့် ပစ္စည်း စာရင်းတွင်
မထည့်သွင်း ထိုက်ကြောင်း ကန့်ကွက် ပြောဆိုရာမှ တိုင်း တရားရုံးက
၁၆-၁၁-၈၇ ရက်စွဲပါ အမိန့်အရ ယင်းပစ္စည်းကို ဇာနည်ထိုင်ထည့်သွင်းရန်
အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေတွင် ပစ္စည်းကို ဇာနည်ထိုင် ထည့်သွင်းသည့်
ကြိစ္စ မပါရှိချေ။ အချင်းဖြစ် ဒီဂရီကို မည်သို့မည်ပုံ အတည်ပြု ရမည်ဖြစ်
ကြောင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ယင်း
ပစ္စည်းသည် ကွယ်လွန်သူ၏ပစ္စည်းဖြစ်ပါမူ တရားနိုင်ဘက်မှ ပုဒ်မ ၅၂(၁)
ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အချင်းဖြစ် စက်ဘီးကို ဝါရမ်းကပ်၍ ရောင်းချပေး
ရန်အတွက် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။ တရားနိုင်ဘက်မှ ယင်းသို့လျှောက်
ထားခြင်းမရှိပေ။ သို့ရာတွင် တိုင်းတရားရုံးက အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်
အမိန့်ကို ၁၆-၁၁-၈၇ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်ပြီးနောက် ပစ္စည်း ဖမ်းဝရမ်း
ထုတ်ရန်ထိုနေ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ အမိန့်ချမှတ်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။
သို့ရာတွင် တိုင်းတရားရုံးက တရားမပုံစံ ၈၆ ဖြင့် ဝရမ်း ထုတ်ထား
ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ ယင်းဝရမ်းမှာ မှရှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို
ဝရမ်းဖမ်းရာ၌ အသုံးပြုရမည့်ပုံစံဖြစ်သည်။ သက်သေခံစက်ဘီးကို ဝရမ်း
ကပ်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁ နည်း ၄၃ အရ ဝရမ်းထုတ်
ဆင့်ရန် ဖြစ်သည်။ ဝရမ်း အတည်ပြုသူသည် အချင်း ဖြစ် စက်ဘီး ကို
လက်ရောက်သိမ်းယူရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဝရမ်းအတည်ပြုသူ ဘီလစ်
က ၂၃-၁၁-၈၇ ရက်စွဲဖြင့် အစီရင်ခံရာ၌ ဝရမ်းကို ဖတ်ပြ၍ တရားရုံး၏
ဇနီးကို ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းမှားယွင်းသည်။

တရားရုံးဦးတင်ဝင်းက ၇-၁၂-၈၇ ရက်စွဲပါလျှောက်လွှာဖြင့် အချင်း
ဖြစ်စက်ဘီးကိုရောင်းချခွင့်ပြုရန် ငွေကျပ် ၁၀၀၀/-ကို ကြိုတင်ပေးသွင်း
ကြောင်း တင်ပြခဲ့ရာ တရားရုံးက လက်ခံ ခဲ့သည်။ တရားရုံး၏ လျှောက်
ထားချက်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၅၇ (က) အရ
ဖြစ်ဟန်တူသည်။ တိုင်းတရားရုံးသည် ငွေကျပ် ၁၀၀၀/-ကိုလက်ခံသော်
လည်း အဆိုပါ နည်းဥပဒေတွင် ပါရှိသော ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ တရားရုံးက စက်ဘီးကိုရောင်းချရန် လျှောက်
ထားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၈၃
နှင့်အညီ လျှောက်ထားခြင်းလည်း မရှိချေ။

တိုင်းတရားရုံးက ၁၆-၁၁-၈၇ နေ့တွင် ဤအမှု၌ အယူခံဝင်သော
အမိန့်ကို ချမှတ်ပြီးနောက် အချင်းဖြစ်စက်ဘီးကို ဝရမ်းကပ်ခဲ့ရာ တရားရုံး

ဦးတင်ဝင်းက ဝရမ်းခွာပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ ကိုင်း
 တရားရုံး၏ ၁၆-၁၁-၈၇ ရက်စွဲပါ အမိန့်သည် ဒီကရီ အတည်ပြုခြင်းနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ အမှုသည်တို့ အခွင့်အရေးကို အပြီးသတ် အဆုံးအဖြတ် ပေး
 သော အမိန့်မျိုး မဟုတ်၍ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂(၂) တွင်
 အကျုံး ဝင်သော ဒီကရီမဟုတ်သည့်အလျောက် ဗဟိုတရားရုံးတွင် အယူ
 ခံဝင်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်။ ထို့ပြင် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်
 အတိုင်း စက်ဘီးအား ဝရမ်းကပ်ခြင်းကို တရားရှုံးဦးတင်ဝင်းက တစ်စုံ
 တစ်ရာ ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် စက်ဘီး၏ တန်ဖိုးကို တိုင်းတရားရုံး
 သို့ ပေးသွင်းထားသည့်အတွက် တိုင်းတရားရုံး၏ ၁၆-၁၁-၈၇ ရက်စွဲပါ
 အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးခြင်းဖြင့် အကျိုးရှိနိုင်ဖွယ်ရာ အကြောင်းမရှိပေ။

၁၉၈၈
 ဦးစံဝင်းပါ
 (၂)နှင့်
 ဘဏ်
 မန်နေဂျာ
 မြန်မာ့စီးပွား
 ရေးဘဏ်
 ပြည်မီ

အချင်းဖြစ်စက်ဘီးအား ဝရမ်းကပ်ခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နောင်
 တွင် ပြဿနာများရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိစေရန် အလိုငှာ တိုင်း တရားရုံးသို့
 တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၂၁နည်း ၅၇(က)နှင့် ၆၃နည်း ၈၃ တို့တွင်
 ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားပြီး ဤ
 အယူခံကို ပယ်လိုက်သည်။ စရိတ်ခသတ်မှတ်။

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးအေးစန်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးခင်မောင်ကျော်နှင့် ဦးထွန်းတင်တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

† ၁၉၈၀
ဧပြီလ
၂၈-ရက်

ဒေါ်စိုးစိုးရီပါ (၅)

နှင့်

ဒေါ်သန်းညွန့် *

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၉ ၊ နည်း ၁ - အမွေ ဆက်ခံခွင့် လက်မှတ် လျှောက်ထားသည့် အမှုတွင် အငြင်းပွားသည့်ပစ္စည်း တစ်ရပ်ရပ် ရှိ မရှိ၊ ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ပေးရန် လျှောက် ထားနိုင်ခွင့် ရှိ မရှိ၊

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အမွေဆက်ခံခွင့်လက်မှတ်လျှောက်ထားသည့် အမှု မျိုးတွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ တွင် ရည်ညွှန်းသည့် “အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်းတစ်ရပ်ရပ်” ရှိသည်ဟု မဆို နိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးခင်မောင်ကျော်၊ ဗဟို တရားရုံး
ရှေ့နေ

အယူခံ တရားပြိုင်အတွက် - ဦးဘိုဘို၊ ဗဟို တရားရုံးရှေ့နေ

တရားရေး အကြံပေး - ဦးမင်းလွင်

မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး၊ ၁၉၈၆ ခုနှစ် တရားမ အသေးအဖွဲ့မှု အမှတ် ၈၉ (အရှေ့မြောက်) တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းညွန့်က ဒေါ်စိုးစိုးရီပါ (၁၀) ဦးတို့အပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သိန်းရင် ကျန်ရစ်

* ၁၉၈၇ ခုနှစ်။ တရားမအထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၃၆

† ၁၉၈၆ ခုနှစ်။ တရားမ အသေးအဖွဲ့မှုအမှတ် ၈၉ (အရမ) တွင် ချမှတ် သော (၁၄-၈-၈၇) ရက်နေ့စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

၁၉၀၀
ဒေါ်စိုးစိုးရီပါ
(၅)နှင့်
ဒေါ်သန်းညွန့်

သည့် မန္တလေးဘဏ်(၁)တွင် ချိပ်ပိတ် အပ်နှံထားသော ရတနာပစ္စည်း (၃၄)မျိုးကို ထုတ်ယူနိုင်ရန်အတွက် အမွေဆက်ခံခွင့် လက်မှတ် လျှောက်ထားသည်။ ထိုသို့ လျှောက်ထားစဉ်အတွင်း အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းညွန့်၏ လျှောက်ထားချက်အရ အဆိုပါ ရတနာပစ္စည်း(၃၄) မျိုးကို အယူခံ တရားလို ဒေါ်စိုးစိုးရီတို့က ဘဏ်မှ ထုတ်ယူခြင်း မပြုရန် အတွက် တိုင်းတရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၉၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့ ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ပေးလိုက်သည့် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သောကြောင့် ဒေါ်စိုးစိုးရီတို့က မဟို တရားရုံးတွင် ဤ အထွေထွေ အယူခံမှုကို တင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သိန်းရင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမွေဆိုင်များ အချင်းချင်းအငြင်းပွားကြသောကြောင့် မန္တလေး အရှေ့မြောက် မြို့နယ် လုံခြုံရေး အုပ်ချုပ်မှု ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌက ရတနာပစ္စည်း(၃၄)မျိုးကို ချိပ်ပိတ်ပြီး မန္တလေးအဏ် (၁)တွင် အပ်နှံထားခဲ့သည်။

အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းညွန့်က တိုင်းတရားရုံးတွင် အမွေဆက်ခံခွင့်လက်မှတ် လျှောက်ထားသည်မှာ ဘဏ်တွင် အပ်နှံထားသော အဆိုပါ ရတနာပစ္စည်း (၃၄)မျိုးကို ထုတ်ယူနိုင်ရန် အတွက်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အမွေ ဆက်ခံခွင့်လက်မှတ် လျှောက်ထားရန် မန္တလေးအရှေ့မြောက် မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ၊ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့နှင့် မန္တလေးတိုင်းမြို့ပြသူ့ကောင်စီ၊ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ တို့က ဒေါ်သန်းညွန့်ထံ ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သူ ရရန်ရှိသည့် ကြွေးမြီ သို့မဟုတ် ချေးငွေ သက်သေခံလက်မှတ် တစ်စုံတစ်ရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသနှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ အမွေဆက်ခံခွင့်လက်မှတ် လျှောက်ထားနိုင်သည်။ ယခုအမှု၌ ဘဏ်တွင်အပ်နှံထားသော ရတနာပစ္စည်း(၃၄) မျိုးသည် ကြွေးမြီ သော်လည်းကောင်း၊ ချေးငွေ သက်သေခံ လက်မှတ် သော်လည်းကောင်း မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူနိုင်ရန်အတွက် အမွေဆက်ခံခွင့် လက်မှတ် ထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် မှားယွင်းသည်။ အမွေထိန်းစာထုတ်ပေးရန်သာ လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်သန်းညွန့် လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ရတနာပစ္စည်း(၃၄)မျိုးကို ဘဏ်မှ ထုတ်ယူရန်အတွက် အမွေဆက်ခံခွင့်လက်မှတ် ထုတ်ပေးရန် အကြောင်းမရှိသည့် အလျောက် အဆိုပါအမှုတွင် ၎င်းက လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ပေးထားခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။

၁၉၈၀
ဒေါ်စိုးစိုးရီပါ
(၅)နှင့်
ဒေါ်သန်းညွန့်

ထိုအပြင် တရားမှကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်း ၁ ဥပဒေအရ အမှုတွင် “အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်းတစ်ရပ်ရပ်” နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အမွေဆက်ခံခွင့် လက်မှတ် လျှောက်ထားသည့် မှုခင်း၌ အငြင်းပွားသည့် ပြုဿနာမှာ ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေကို ကိုယ်စားပြုသည့် ကိစ္စဖြစ်၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပြုဿနာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။ ဒေါ်အေးကြည်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဦးသာထွန်း၏ ပစ္စည်းများကို စွဲအမှု တွင် အမွေဆက်ခံရန် သက်သေခံလက်မှတ် ထုတ်ပေးရာတွင် အဓိကဆုံးဖြတ်ရမည့် အချက်မှာ လျှောက်ထားသူသည် ကြွေးမြီ များကို ကောက်ခံသိမ်းဆည်းခွင့်ရှိသူ ဟုတ် မဟုတ်သာဖြစ်၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လုံးဝ ဆုံးဖြတ်ခြင်း မပြုရကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမွေဆက်ခံခွင့်လက်မှတ်လျှောက်ထားသည့် အမှုမျိုးတွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်း ၁ ဥပဒေ တွင် ရည်ညွှန်းသည့် “အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်းတစ်ရပ်ရပ်” ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ယခုအမှုတွင် ရတနာ ပစ္စည်း (၃၄) မျိုးသည့် အမှုတွင် အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်းများ မဟုတ်သည့် အလျောက် ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ပေးရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့် တကွ ခွင့်ပြု၍ မန္တလေးတိုင်း တရားရုံးက ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ပေးထားသည့် အမိန့်ကို ခယ်ဖျက်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ငွေ ၅၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မတော်တရား ဥပဒေအမိန့်

တရားမတတိယအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးဝင်းမောင်-၂၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဒေါက်တာ
မန်းသက်စံနှင့် ဦးမျိုးမြင့်တို့ပါဝင်သောဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့
ရှေ့တွင်

ဒေါ်ဇော်ရာပါ (၃)

နှင့်

ဒေါ်စိန်မြ *

† ၁၉၈၈
မတ်လ
၂၀ ရက်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) -အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများသည် အိမ်
ထောင်ခွဲများ ဖြစ်သဖြင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မအရ တရားစွဲဆိုခွင့်
မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံးက အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများ
အနေဖြင့် စီးပွားရေး မပြည့်စုံသောကြောင့် မိဘအပေါ် မှီခိုနေရသူများ
ဖြစ်သောကြောင့် အိမ်ရှင်မိဘအပေါ် မှီခိုသူ သားသမီးများအတွက်
အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအား ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ စွဲဆိုခွင့် ရှိသည်ဟု
ကောက်ယူခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ချဲ့ ထွင်ယူရာ
ရောက်ပေသည်။ အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများသည် မိဘအပေါ် မှီခို
သူဖြစ်သည်ဟု မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ မဆိုနိုင်ချေ။ တစ်ဖိုး တစ်အိမ်
တည်ထောင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိဘ၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှ လွတ်
မြောက်သွားသည် ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ခွဲများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီ
ဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဒေါ်တင်လှ၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ
တရားစီရင်ထုံးများစာ ၅၄ ကို ကိုးကားသည်။

- အယူခံ တရားလိုများအတွက် - ဦးတင်အောင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
- အယူခံ တရားမြိုင်အတွက် - ဒေါ်ရှိရီတင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
- တရားရေးအကြံပေး - ဦးတတင့်

---

* ၁၉၈၇ခုနှစ်၊ တရားမတတိယအယူခံမှုအမှတ်-၃၈
† ၁၉၈၇ခုနှစ်၊ တရားမတတိယအယူခံမှုအမှတ် ၇၂ (တာမွေ)တွင် ချမှတ်
သော(၈-၉-၈၇)ရက် နေ့စွဲပါ အမှတ်(၁)ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်
ချက်နှင့် ဒီဂရီကို အယူခံမှု။

၁၉၈၈
ဒေါ်ဇော်ရာ
ပါ (၃)
နှင့်
ဒေါ်စိန်မြ

ရန်ကုန်တိုင်း တာမွေမြို့နယ်၊ ဘိုးစုံရပ်ကွက် တရားရုံး ၁၉၈၂ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၇ တွင် အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်စိန်မြက အမှု အတောအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသူ ဦးဆွမ်ဆူးအပေါ် ငှားရမ်းထားသည့် ဥပစာမှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ တရားစွဲဆိုရာ ရပ်ကွက် တရားရုံးက နှစ်ဘက်ကို စစ်ဆေး ကြားနာပြီးနောက် စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။ ဦးဆွမ်ဆူးသည် မူလရုံးက လျှောက်လဲချက် ကြားနာပြီးနောက် အမိန့်ချမှတ်ရန် မျိုးနွယ်ဆိုင်ရာတွင် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဇော်ရာနှင့် သမီးများဖြစ်ကြသော မတင်တင်နွယ်နှင့် မသန်းရှိတို့က ရပ်ကွက် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို တာမွေမြို့နယ် တရားရုံးတွင် အယူခံရာ မြို့နယ် တရားရုံးက ရပ်ကွက်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်စိန်မြ စွဲဆိုသော အမှုကို ပယ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ဒေါ်စိန်မြက ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးသို့ အယူခံဝင်ရာ တိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ရပ်ကွက် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည် အတည်ပြုလိုက်သောကြောင့် ဒေါ်ဇော်ရာတို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤ အယူခံကို တင်သွင်းလာသည်။

အဆိုလွှာ အပိုဒ် ၃ တွင် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်မြက အငှားချထားသည့် ဥပစာမှ အိမ်ငှားကို အတည်ကြောင့် နှင်လိုကြောင်း အောက်ပါ အတိုင်း အကြောင်းပြသည်-

“တရားလိုတွင် သားသမီး ၄ ဦး ရှိ၍ ယခုအခါ၊ ဧကွယ်ရောက်၍ အိမ်ထောင်ပြုပြီးသား နှစ်ဦးမှာ တရားလိုနှင့် အတူ နေထိုင်ရန် နေရာအခက်အခဲ ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားပြိုင်အား ငှားရမ်းထားသော အခန်းကို ပြန်လည် ရယူရန် ဆန္ဒ ရှိနေပါသည်။”

ဤအယူခံတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ဥပဒေ ပြဿနာမှာ အိမ်ရှင်သည် အထက် ဖော်ပြပါ အကြောင်းပြချက်အရ အိမ်ငှားအား ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂(၁)(စ)အရနှင့် ထုတ်ခွင့် ရှိမှရှိ ဖြစ်သည်။ မြို့နယ် တရားရုံးက ဦးဆွမ်ဆူးနှင့် ဒေါ်ဇော်ရာတို့နှင့် ဒေါ်အေးရှင် (ခ) ဒေါ်ရင်အေးပါ-၄ နှင့် ဦးခင်မောင်ဝင်းပါ-၂ စီရင်ဆုံးဖြတ်မှုကို ကိုးကား၍ ဒေါ်စိန်မြသည် အိမ်

(၁) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ၊ ၈၇-၅၄။
(၂) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ၊ ၈၁-၄၉။

ထောင်ခွဲ သားသမီးများကိုထားရန် အချင်းဖြစ် ဥပစာကို ရယူလိုခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ အိမ်ငှားကို နှင်ထုတ်ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း သုံးသပ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက မှု အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြု၍ အိမ်ရှင်အား အနိုင်ပေးသည်။

၁၉၈၀
ဒေါ်ဇော်ရာ
ပါ (၃)
နှင့်
ဒေါ်စိန်မြ

“ဒေါ်စိန်မြ အနေဖြင့် မိမိအား မှီခိုနေထိုင်ခြင်း မရှိသူ သားသမီးများအတွက် ယခုကဲ့သို့ အချင်းဖြစ် ဥပစာကို ပြန်လည် ရရှိရန်စွဲဆိုခြင်း မပြုနိုင်သော်လည်း မိမိကို မှီခိုအားယားနေရသူ အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများ အတွက်မူ ယခုကဲ့သို့ အချင်းဖြစ် ဥပစာကို ပြန်လည်ရရှိရန်တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့် ရှိပေမည်။ ယခုအခြေ အနေတွင် မိဘများ အနေဖြင့် အိမ်ထောင်သည်သားသမီးများ ဖြစ်စေကာမူ အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများ အနေဖြင့် စီးပွား ရေး မပြည့်စုံ သောကြောင့် မိဘအပေါ် မှီခိုနေရသူများလည်း ရှိကြသည်။ ထိုသို့သော အခြေအနေတွင် မိဘများ အနေဖြင့် အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများ ဖြစ်စေကာမူ အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများအနေဖြင့် စီးပွားရေး မပြည့်စုံသောကြောင့် မိဘ အပေါ် မှီခိုနေရသူများလည်း ရှိကြသည်။ ထိုသို့သော အခြေ အနေတွင် မိဘဖြစ်သူ အနေဖြင့် မိမိအား မှီခိုသူ သားသမီးများ အတွက် အချင်းဖြစ် အခန်းကို ရရှိရန် စွဲဆိုခြင်းမှာ သဘော ရိုးဖြင့် ရယူလိုခြင်း မဟုတ်ဟု ဆိုရန် ခံယဉ်းပေသည်။ ထိုသို့ မိမိအပေါ် မှီခို အကူနေထိုင်သူ အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများ အတွက် ယခုကဲ့သို့ တရားစွဲဆိုခြင်းမှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြ ဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) နှင့် မညီညွတ်ဟု ဆိုနိုင်ပေမည်မဟုတ်ချေ။”

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) ပါ ယခုအမှုနှင့် သက်ဆိုင်သမျှ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ အောက် ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်-

“ဤဥပဒေနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အဆောက်အအုံ သို့တည်းမဟုတ် အဆောက်အအုံ အစိတ်အပိုင်းကို ပိုင်ရှင်က အကြောင်း အား လျော်စွာ ရိုးဖြောင့်သော သဘောဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် နေထိုင်ရန် ကိစ္စ အတွက် သက်သက် ရယူလို၍ ဆိုခဲ့သည့် ဥပစာ၌ မိမိကိုယ် တိုင် နေထိုင်ပါမည် ဟူ၍ လည် ကောင်း၊ ထို ဥပစာမှ အိမ်ငှား ပြောင်းရွှေ့ပေးသည့် နေ့ရက်ကစ၍ ၃ လအတွင်း ထို ကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပါမည်ဟူ၍ လည်ကောင်း၊ တရားရုံးက သင့်သည်ထင်မြင်သည့် ငွေအရေအတွက်ဖြင့် ခံဝန်ချုပ်ဆိုသည့် ကိစ္စ”

၁၉၈၈
ဒေါ်ဇော်ရာ
ပါ (၃)
နှင့်
ဒေါ်စိန်မြ

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) အရ နေထိုင်ခွင့်ရသူအား အိမ်ရှင်က နှင်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပုဒ်မ ၁၄ (၁) (ဂ) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

“ဥပစာကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ရှိုးဖြောင့်သော သဘောဖြင့် အိမ်ရှင်က မိမိကိုယ်တိုင် သို့တည်းမဟုတ် မိမိ၏ အိမ်ထောင်မိသားစုတွင် ပါဝင်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက် နေထိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်စေ၊ ဥပစာ၏ အကျိုးခံစားခွင့် ရှိသူ တစ်ဦး တစ်ယောက် နေထိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်စေ၊ တရားရုံးက ကျေနပ်လောက်သည်ဟု ယူဆသည့် အခြားကိစ္စတစ်ခုခုအတွက် ဖြစ်စေ၊ ရယူလို၍ ထိုဥပစာကို မိမိကိုယ်တိုင် သို့တည်းမဟုတ် မိမိ၏ အိမ်ထောင်မိသားစုတွင် ပါဝင်သူ သို့တည်းမဟုတ် အကျိုးခံစားခွင့် ရှိသူ နေထိုင်ပါမည့် ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးက ချမှတ်သည့် ကာလ အပိုင်း အခြားအတွင်း ထိုကိစ္စကို မြီးစီးအောင်ဆောင်ရွက် ပါမည်ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ တရားရုံးက သင့်သည်ထင်မြင်သည့် ငွေအရေအတွက်ဖြင့် ခံဝန်ချုပ်ဆိုသည့် ကိစ္စ။”

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှစ်ရပ်ကို ယှဉ်တွဲဖတ်ရှုပါက ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) ၌ အိမ်ရှင်၏ အိမ်ထောင်မိသားစုတွင် ပါဝင်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက် နေထိုင်ရန်အတွက် အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားကို နှင်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိသည့်မှာ ထူးခြားသည် ဟု ဆိုရပေမည်။ အိမ်ရှင် ဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ရှိသော သူလည်း ဖြစ်နိုင်သဖြင့် ပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) ပါ “မိမိ” ဟူသော စကား ရပ်တွင် အိမ်ရှင်ကိုယ်တိုင် အပြင် ၎င်း၏ ဇနီး သို့မဟုတ် ခင်ပွန်းနှင့် ၎င်း အား လုံးဝ မိမိမိပြီး ၎င်းနှင့်အတူ နေထိုင်သူ အိမ်ထောင် မိသားစုလည်း ပါဝင် သည်ဟု စီရင်ထုံး များတွင် ပြဆိုထားသည်။ ဧကန်နှင့် ဒေါက်တာ ဂျီဆရင် ၊ ကိုကြိတ်ပီ၊ ထို့ပြင် ဦးထွန်းရှိန်အမှု တွင် အိမ်ရှင် ဆိုသည့် စကားရပ်၌ တသီးတခြား နေသည့် အိမ်ထောင်ခွဲ သားသမီး များ မပါဝင် ကြောင်း အတိအလင်း ပြဆိုထားသည်။ တိုင်းတရားရုံးက အိမ်ထောင်သည် သားသမီး များ အနေဖြင့် စီးပွားရေး မပြည့်စုံသောကြောင့် မိဘအပေါ် မှီခို နေရသူများ ဖြစ်သောကြောင့် အိမ်ရှင် မိဘအပေါ် မှီခိုသူ သားသမီးများ အတွက် အိမ်ရှင်က အိမ်ငှားအား ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ စွဲဆိုခွင့် ရှိသည်ဟု ကောက်ယူခြင်းသည် ယင်းပုဒ်မပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ချဲ့ထွင်ယူရာ နောက်ပေသည်။ အိမ်ထောင်သည် သားသမီးများသည် မိဘအပေါ်

(၃) ၁၉၅၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ စာ-၉၀ (တရားထွက်ဘော်)

မိမိသို့ဖြစ်သည်ဟု မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဆိုနိုင်ချေ။ တစ်အိုးတစ်အိမ် တည်ထောင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိဘ၏ အုပ်ထိန်းမှု အောက်မှ လွတ်မြောက်သွားသည်ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ခွဲများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွား ကြပြီဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့က ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(စ) ဘွဲ့ “မိမိ” ဆိုသော စကားရပ်ကို သုံးနှုန်းထားသည်ဖြစ်ရာ ယင်းစကားရပ်ကို ချဲ့ထွင်လိုက်ပါက ပုဒ်မ ၁၄ (၁) (ဂ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့်သွားမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ရှင်သည် အိမ်ထောင်ခွဲ သားသမီးများ တစ်နည်းအားဖြင့် အိမ်ရှင်၏ အိမ်ထောင်စုတွင် မပါဝင်တော့သည့် သားသမီးများ နေထိုင်ရန်အတွက် အိမ်ငှားအား နှင်ခွင့်မရှိဟု ကောက်ယူမှသာ မြဋ္ဌာန်း ချက်နှင့် ညီညွတ်မည် ဖြစ်သည်။ ဒေါ်စိန်မြက ၎င်း၏ သားနှစ်ယောက် လုံးသည် အိမ်ထောင်ပြုပြီး အိုးခွဲနေကြောင်း တိတိကျကျ ထွက်ဆို ထားပါလျက် ထိုသူတို့သည် ဒေါ်စိန်မြအား မိမိနေသူများ ဖြစ်သည်ဟု တိုင်းတရားရုံးက ကောက်ယူခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်။

၁၉၈၀
ဒေါ်ဇော်ရာ
ပါ (၃)
နှင့်
ဒေါ်စိန်မြ

ဤစီရင်ချက်ကို အဆုံးမသတ်မှီ မှတ်ချက်ပြုလိုသော အချက်များ ရှိသည်။ ရပ်ကွက် တရားရုံးသည် လျှောက်လဲချက် ကြားနာပြီးနောက် အမိန့်ချမှတ်ရန် ၁၅-၁၁-၈၄ နေ့သို့ ချိန်းဆိုလိုက်သည်။ အမှန် အမိန့် ချမှတ်သည့်နေ့မှာ ၂၁-၈-၈၆ ဖြစ်သည်။ ထိုရက် နှစ်ရက်ကြားတွင် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချေ။ အမှုကို အပြီး သတ် ကြားနာ ပြီးနောက် ရက်ပိုင်းအတွင်း အမိန့်ချမှတ်ရန် ဖြစ်သည်။ နှစ်ချိန်၍ ကြွကြွာရန် အကြောင်းမရှိချေ။ တရားရုံးများသည် ဤကဲ့သို့ ကြွကြွာ မှုများ မပေါ်ပေါက်စေရန် ဂရုတစိုက် ဆောင်ရွက်ရန် လိုပေသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးဆွမ်းဆူးသည် ၂၀-၁၂-၈၅ နေ့တွင် ကွယ်လွန် သွားရာ ဒေါ်စိန်မြဘက်မှ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ ထည့်သွင်း ပေးရန် ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း ရက်စွဲမပါသော လျှောက် လွှာဖြင့် လျှောက်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင်မူ ရေးမှတ်ထားခြင်း မရှိချေ။ ထိုလျှောက်လွှာ တင်သွင်းပြီး (၇) လကျော် ကြာမှရပ်ကွက် တရားရုံးက စီရင်ချက် ချမှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပပေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ၆ အရ လျှောက်လဲချက် ကြားနာပြီးနောက် အမှုသည် တစ်ဦးဦး ကွယ်လွန် သွားခြင်းကြောင့် အမှုရပ်စဲရန် အကြောင်းမရှိသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ စီရင်ချက် မချမှီ ၇ လအလိုတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက် ထားလာလျှင်မူ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ ထည့်သွင်းပြီးမှ စီရင်ချက် ချမှတ်သင့်ပေသည်။

၁၉၀၀
ဒေါ်ဇော်ရာ
ပါ (၃)
နှင့်
ဒေါ်စိန်မြ

ဒေါ်ဇော်ရာထိုက် တာမွေမြို့နယ် တရားရုံးတွင် အယူခံ ဝင်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဒေါ်စိန်မြက တိုင်းတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ မူလမူ အတောအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော ဦးဆွမ်ဆူးအဖ အမှုသည်အဖြစ် ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ မူလမူကို ဖြစ်စေ၊ အယူခံမှုကို ဖြစ်စေ၊ ပြင်ဆင်မှုကို ဖြစ်စေ၊ အခြား လျှောက်ထားမှု တစ်ရပ်ရပ်ကိုဖြစ်စေ တင်သွင်းစွဲဆိုရာ၌ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်သူအားအမှုသည် အဖြစ် ဖော်ပြရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ချေ။ ခက်ဆိုင်ရာ တရားရုံး အနေဖြင့် အမှုသည်များက ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်သောသူအား အမှုသည် အဖြစ်ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရလျှင် တရားမဖွင့်တိုး ဥပဒေအမိန့် ၁၊ နည်း ၁၀ အရ မှားယွင်းဖော်ပြသော အမှုသည်၏ အမည်ကိုပယ်ဖျက် ပစ်ရန်လို အပ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြု၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး တာမွေမြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည် အတည်ပြုလိုက်သည်။ ရှေ့နေခကျပ် ၁၀၀/-သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးဝင်းမောင်-၁၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်
ဒေါက်တာမန်းသက်စံနှင့် ဦးဝင်းမောင်-၂ တို့ ပါဝင်သော
ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဒေါ်တင်ရွှေ

နှင့်

† ၁၉၈၀
ဩဂုတ်လ
၃၁-ရက်

ဦးထိုက်ဟုတ် (ခ) ဦးခွေးပါ-၃ *

ပစ္စည်း လက်ဆောက်ရယူကြောင်း ခွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ယင်းပစ္စည်းကို
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာသည့် ဒီကရီကို ကနဦး
တောင်းဆိုရန် မလိုခြင်း-တစ်ဘက် အမှုသည်မှ ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်
ကြောင်း ကြွေးကြော်ရုံမျှဖြင့် ကျန်အမှုသည်က ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်
ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေလိုမှု ခွဲဆိုရန် မလိုခြင်း။

ပဲခူးမြို့ အမှတ်(၄)ရပ်ကွက်၊ ပန်းဘဲတန်းလမ်း၊ အိမ်အမှတ် ၂၄ ကို
လျှောက်ထားသူ ဒေါ်တင်ရွှေ(ခ)ဒေါ်ကျင်ရွှေက လျှောက်ထား ခံရသူ
ဦးသန်း၏ဇနီး မပြုံးကြည်နှင့် သမီး မညွန့်ကြည်တို့ထံမှ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်
အတွင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည် ဟု အဆိုရှိသည်။ လျှောက်
ထားခံရသူ ဦးထိုက်ဟုတ်(ခ) ဦးခွေးကလည်း ယင်းအိမ်ထဲရှိ ဦးသန်းနှင့်
မညွန့်ကြည်တို့ထံမှ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်စန်းရီထံမှ ၁၉၈၄ ခုနှစ်
တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒေါ်တင်
ရွှေက ဒေါ်စန်းရီအပေါ် ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမ
ကြီးမှုအမှတ် ၁၉တွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ မိမိပိုင် ဖြစ်ကြောင်း
မြက်ဟကြေညာပေးစေရန် တရားစွဲဆိုရာ ဦးထိုက်ဟုတ်က ယင်းမြေနှင့်
အိမ်ကို ဝယ်ယူထားသည်ဟု ဆိုသဖြင့် လူ့ကိုလည်း တရားပြိုင် အဖြစ်
ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဦးထိုက်ဟုတ်က အဆိုပါ တရားရုံး၏
၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၈ (ပဲခူး) တွင် ဒေါ်တင် ရွှေ၊

* ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၃၈
† ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၈ (ပဲခူး)တွင် ချမှတ်သော
(၈-၃-၈၈) ရက် နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို လျှောက်ထားမှု။

၁၉၀၀
ဒေါ်တင်ရွှေ
နှင့်
ဦးထိုက်ဟုတ်
(ခ)
ဦးခွေးပါ(၃)

ဦးသန်းနှင့် မညွန့်ကြည်တို့အပေါ် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေမှာ မိမိတို့ပိုင်
ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေရန်နှင့် ဒေါ်တင်ရွှေအား ယင်းမြေ
နှင့် အိမ်မှ ဖယ်ရှား၍ အိမ်နှင့်မြေကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း တရား
စွဲဆိုသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဤ အမှုတွင် မူလရုံး တရားလို ဦးထိုက်ဟုတ်က
ဒေါ်တင်ရွှေသည်အမှုတစ်ခု၌ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာသူ ပိုင် ဖြစ်သည်ဟု
အရေးဆိုထားကြောင်း ဖော်ပြ၍ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေမှာ မိမိပိုင် ဖြစ်
ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေရန်တောင်းဆိုထားသည်မှန်သော်လည်း
ဦးထိုက်ဟုတ် စွဲဆိုသောအမှုမှာ အနှစ်သာရအားဖြင့် ဒေါ်တင်ရွှေလက်ရှိ
ဖြစ်သော မြေနှင့်အိမ်ကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသော အမှု ဖြစ်
ကြောင်း ယုံမှားဖွယ် မရှိချေ။ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်
မြေကို လက်ရောက်ရန်နှင့် ရှိမရှိ အဆိုအဖြတ်ပေးရာ၌ ၎င်းအဆိုပြုသည့်
အတိုင်း ယင်းအိမ်နှင့်မြေကို သူ ပိုင် မပိုင် မလွဲမသွေ စိစစ် ဆုံးဖြတ်ရန်
လိုအပ်သည်။ သို့ရာတွင် ယင်းခွဲ လက်ရောက် ရနိုင်ရန်အလို့ငှာ ဦးထိုက်
ဟုတ်သည် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကို ပိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာသည့်
ဒီကဒီကို ကနဦး အရေးဆိုရန် မလိုချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဒေါ်တင်ရွှေက ယင်းအိမ်နှင့်မြေကိုပိုင်ဆိုင်
ကြောင်း ကြွေးကြော်ရုံမျှဖြင့် ဦးထိုက်ဟုတ်အနေဖြင့် မိမိသာလျှင် ယင်း
အိမ်နှင့်မြေကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးရန်အတွက် တောင်း
ဆိုရန် မလိုချေ။

မချို့ပါ (၂)နှင့် မခင်ခင်ကြီး၊ ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရား
စီရင်ထုံးများ စာ ၇၂၆ ကို ကိုးကားသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးဝင်းလှိုင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူများ အတွက် - (၁) ဦးသက်နိုင် (ဝဲခူး)
ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
(၂) (၃) ကိုယ်တိုင်မလာ
- တရားရေး အကြံပေး - ဦးလှမြင့်ဝင်း

ဝဲခူးမြို့ အမှတ်(၄) ရပ်ကွက်၊ ပန်းဘဲတန်းလမ်း အိမ်အမှတ် ၂၄ ကို
လျှောက်ထားသူ ဒေါ်တင်ရွှေ (ခ) ဒေါ်ကျွင်ရွှေက လျှောက်ထားခံရသူ

ဦးသန်းဇနီး မပြုံးကြည်နှင့်သမီး မညွန့်ကြည်တို့ထံမှ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အတွင်း မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးထိုက်ဟုတ်(ခ) ဦးခွေးကလည်း ယင်းအိမ်ကို ဦးသန်းနှင့် မညွန့်ကြည်တို့ထံမှ ကိုယ်စားလှယ် စာရသူ ဒေါ်စန်းရီထံမှ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် မှတ်ပုံတင် စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒေါ်တင်ရွှေက ဒေါ်စန်းရီအပေါ် ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉ တွင် အချင်းဖြစ် မြေနှင့်အိမ်မှာ မိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေရန် တရားစွဲဆိုရာ ဦးထိုက် ဟုတ်က ယင်းမြေနှင့် အိမ်ကို ဝယ်ယူထားသည်ဟု ဆိုသဖြင့် သူ့ ကိုလည်း တရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဦးထိုက်ဟုတ်က အဆိုပါ တရားရုံး၏ ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၈ (ပဲခူး) တွင် ဒေါ်တင်ရွှေ၊ ဦးသန်းနှင့် မညွန့်ကြည်တို့အပေါ် အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေမှာ မိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးစေရန်နှင့် ဒေါ် တင်ရွှေအား ယင်းမြေနှင့် အိမ်မှ ဖယ်ရှား၍ အိမ်နှင့်မြေကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုသည်။

၁၉၈၀
ဒေါ်တင်ရွှေ
နှင့်
ဦးထိုက်ဟုတ်
(ခ)
ဦးခွေးပါ(၃)

အမှုတွင် အဆိုအချေများအရ ငြင်းချက် ၆ ရပ် ထုတ်နှုတ်၍ ငြင်းချက် ၃ ရပ်ကို ပဏာမ ငြင်းချက်များအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး နှစ်ဘက် ကြားနာ၍ ဦးထိုက်ဟုတ်အား အသာပေးပြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်တင်ရွှေက မဟို တရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထား လာသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသည့် ပထမ ပြဿနာမှာ ရုံးခွန် ဝိစ္စ ဖြစ်သည်။ မူလရုံး တရားလို ဦးထိုက်ဟုတ်က အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အိမ်ကို အဘိုးငွေ ၃၀၅၀၀/-ကျပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်ကို အကြောင်း ပြုပြီး အမှုတန်ဘိုးကို ယင်းငွေ ပမာဏအတိုင်း သတ်မှတ်၍ ရုံးခွန်ကို ယင်းငွေပမာဏအပေါ် တန်ဘိုးအလျောက် ထမ်းဆောင်သည်။ ဒေါ် တင်ရွှေက ဒေါ်စန်းရီအပေါ် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ဒေါ်စန်းရီက အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့်မြေမှာ ကာလတန်ဘိုး တစ်သိန်းငါးသောင်းခန့် တန်သည်ဟု ချေပခဲ့သည်ဖြစ်၍ ယင်းတန်ဘိုးအရ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်သင့်ကြောင်း တင်ပြ ထုချေသည်။ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် ရုံးခွန်ကို ရုံးခွန် ဥပဒေပါ မည်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ကြောင်း အဆိုရှိလျှင် တိုတိုကျကျ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသော်လည်း မြက်ဟ ကြေညာသည့် ဒီကရီနှင့် အကျိုးဆက် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုထားသည်ဖြစ်၍ ရုံးခွန်ကို ရုံးခွန် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇(၄) (ဂ) အရ ထမ်းဆောင်ထားမာန် တူသည်။ လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက အမျိုးစုံဆုကုမ္ပဏီနှင့်

၁၉၈၀
ဒေါ်တင်ရွှေ
နှင့်
ဦးထိုက်ဟုတ်
(ခ)
ဦးခွေးပါ(၃)

ကေ၊ အိုင်ကိမ်၊ အိတရာဟင်ဒတ်စ် ပါ-၂ ° စီရင်ထုံးကို ကိုးကား၍ မူလရုံး တရားလိုသည် ရုံးခွန်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ (၅) အရ ရုံးခွန် ထမ်းဆောင်ရန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။ မူလရုံး တရားလို ၏ ရှေ့နေကမူ ရုံးခွန်ကို မည်သည့်ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ထမ်းဆောင်ရန် ဖြစ်ကြောင်း နေ့ပခြင်းမပြု။ ရုံးခွန်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံး၏ အဆုံး အဖြတ်ကို နာခံမည်ဖြစ်ကြောင်းသာ တင်ပြ လျှောက်ထားသည် မြက်ဟ ဒီကရီနှင့်အကျိုးဆက်သက်သာခွင့်ကို ပူးတွဲတောင်းဆိုသောအမှု၌ တရား လိုသည် တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်၏ တန်ဖိုးကို သတ်မှတ်၍ ယင်း တန်ဖိုးအပေါ် ရုံးခွန်ထမ်းဆောင်ရန်ဖြစ်ကြောင်း ရုံးခွန် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၇ (၄) (ဂ) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ မူလရုံး တရားလိုထံဆိုသော အမှုမှာ ရုံးခွန် ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (ဂ) တွင် အကျုံးဝင်ပါမူတရားလို အနေဖြင့် အားရောင်းအဝယ်စာချုပ်၌ ဖော်ပြထားသော တန်ဖိုးအရ သက်သာခွင့်ကို တန်ဖိုး သတ်မှတ်ထားသည်ဖြစ်၍ မလျော်ကန်ဟု မဆို နိုင်သောကြောင့် သက်သာခွင့်၏ တန်ဖိုးကို ပြင်ဆင်ပေးရန် အကြောင်း ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ တစ်ဘက်တွင် အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အိမ်ကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်းတောင်းဆိုထားသည်ဖြစ်၍ မူလရုံး တရားလိုဆိုစွဲ သော အမှုမှာရုံးခွန် ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၅) (င) တွင် အကျုံးဝင်သော အမှုဖြစ်၍ ရုံးခွန်ကို ပစ္စည်း၏ ကာလတန်ဖိုးအလျောက် ထမ်းဆောင်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ဥပဒေ ပြဿနာမှာ မူလရုံးတရားလိုသည် ရုံးခွန်ကို ရုံးခွန် ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (ဂ) အရ ထမ်းဆောင်ရန် ဖြစ်သလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ပုဒ်မ ၇ (၅) (င) အရ ထမ်းဆောင်ရန် ဖြစ်သလားဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။

အိမ်၊ ဝိ၊ ဆရက်မိုဟာမက် အမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ် ဆိုင် မှာမိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်းမြက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့်လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုရာ ယခင် တရားလွှတ်တော်က စွဲဆိုသောအမှုမှာ အနှစ်သာ ရ အားဖြင့်လက်ရောက်ရလိုမှုဖြစ်သည့်အလျောက်မြက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီ ကိုထည့်သွင်းတောင်းဆိုထားရုံမျှဖြင့်ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (ဂ) တွင် အကျုံးဝင်သော အမှုဖြစ်သည်ဟုကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ အမှုတန်ဖိုးကို ဆိုင်၏ တန်ဖိုးအရ သတ်မှတ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်သည်။

ဤအမှုတွင် မူလရုံး တရားလို ဦးထိုက်ဟုတ်က ဒေါ်တင်ရွှေသည် အမှုတစ်မှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာယူပိုင်ဖြစ်သည်ဟု အရေးဆိုထား

(၁) ၁၉၄၇ ခုနှစ် ရန်ကုန်စီရင်ထုံးများစာ-၉၈။

ကြောင်း ဖော်ပြ၍ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေမှာ မိမိပိုင်ဖြစ်ကြောင်းမြက်ဟ
 ကြေညာပေးစေရန် တောင်းဆိုထားသည် မှန်သော်လည်း ဦးထိုက်ဟုတ်
 စွဲဆိုသော အမှုမှာ အနှစ်သာရအားဖြင့် ဒေါ်တင်ရွှေ လက်ရှိဖြစ်သော
 မြေနှင့်အိမ်ကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသော အမှု ဖြစ်ကြောင်း
 ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကိုလက်ရောက်
 ရခွင့် ရှိမရှိ အဆုံးအဖြတ်ပေးရာ၌ ၎င်းအဆိုပြုသည့်အတိုင်း ယင်းအိမ်
 နှင့်မြေကို သူပိုင် မပိုင် မလွဲမသွေ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန် လိုအပ်သည်။ သို့ရာ
 တွင် ယင်းသို့ လက်ရောက် ရနိုင်ရန်အလို့ငှာ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် အချင်း
 ဖြစ် အိမ်နှင့်မြေကိုပိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာသည့် ဒီကနီကို ကနဦး
 အရေးဆိုရန် မလိုချေ။ ဒေါ်တင်ရွှေက ယင်းအိမ်နှင့်မြေကိုပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
 ကြေးကြော်ရုံမျှဖြင့် ဦးထိုက်ဟုတ်အနေဖြင့် မိမိသာလျှင် ယင်းအိမ်နှင့်
 မြေကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးရန်အတွက် တောင်းဆိုရန်
 မလိုချေ။ မချီပါ-၂ နှင့် သခင်အံ့ကြီး(၂) စီရင်ထုံးကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်
 ရာ ဦးထိုက်ဟုတ်သည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို လက် ရောက် ရ လို
 ကြောင်း စွဲဆိုရာ၌ မြက်ဟဒီကနီကို မလိုအပ်ဘဲ တောင်းဆို ထားခြင်း
 ဖြစ်၍စွဲဆိုသော အမှုမှာရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၄) (ဂ) တွင် အကျုံး
 ဝင်သော အမှုမျိုး မဟုတ်ချေ။ မောင်ရှိန် နှင့် မလုံးတုန်(၃) စီရင်ထုံး
 ကို ကြည့်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဦးထိုက်ဟုတ်သည် ရုံးခွန်ကို ရုံးခွန် အက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (၅) (င) အရ ထမ်းဆောင်ရန် ဖြစ်သည်။

၁၉၄၀
 ဒေါ်တင်ရွှေ
 နှင့်
 ဦးထိုက်ဟုတ်
 (ခ)
 ဦးဆွေးပါ(၃)

ဦးထိုက်ဟုတ်သည် မြက်ဟ ဒီကနီကို မလိုအပ်ဘဲ တောင်းဆိုထား
 ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မြက်ဟ ဒီကနီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စွဲဆိုသော အမှု
 မှာ ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ခြင်း ရှိ မရှိ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်
 ပြုသနာ မပေါ်ပေါက်တော့ချေ။

တတိယ ဥပဒေ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူ ဘက်မှ
 ဦးသန်းနှင့် မညွန့်ကြည် တို့အား အမှုသည်အဖြစ် စာညွှတ်ပေးရန်မလိုအပ်
 ကြောင်း အကျယ်တဝင့် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်
 ပစ္စည်းများကို ရောင်းချသည့် အရောင်းအဝယ် စာချုပ်အား လက်မှတ်
 ရေးထိုးသူ ဒေါ်စန်းရီအား တရားပြိုင်အဖြစ်ထည့်သွင်းပေးသင့်ကြောင်း
 တင်ပြသည်။ အမှုမှာ အထက်တွင် ရှင်းပြခဲ့သည့်အတိုင်း လက်ရောက်ရ
 လိုမှုဖြစ်၍အဓိကတရားပြိုင်မှာ ဒေါ်တင်ရွှေသာဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းရောင်းချ
 သည့် ဦးသန်းနှင့် မညွန့်ကြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သူတို့၏ ကိုယ်စား

(၂) ၁၉၄၀ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ စာ ၇၂၆
 (၃) ရန်ကုန် စီရင်ထုံးများ၊ အတွဲ ၉ စာ ၄၁၀

၁၉၈၈
ဒေါ်တင်ရွှေ
နှင့်
ဦးထိုက်ဟတ်
(ခ)
ဦးခွေးပင်(၃)

လှယ်ဟု အဆိုရှိသော မစံန်းရှိသည်လည်းကောင်း အမှုတွင်အကျိုး
သက်ဆိုင်ခွင့်ရှိကြသူများမဟုတ်၍သူတို့ကိုအမှုသည်အဖြစ် ထည့်သွင်းရန်
လိုမည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြုပြီး ရုံးခွန်နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သောအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်
ဦးထိုက်ဟတ်သည် ရုံးခွန်ကို ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇(၅)(င) အရ
ထမ်းဆောင်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးသန်းနှင့်
ဒေါ်ညွန့်ကြည်အား တရားပြိုင်များစာရင်းမှ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ကာလ
စည်းကမ်းသတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြု
သည်။ နှစ်ဖက်အမှုသည်များသည် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် မိမိတို့ကုန်ကျသော
တရားစရိတ်များကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကျခံကြစေ။

တရားမအထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဒေါက်တာမန်းသက်စံ၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ဦးတမော်နှင့် ဦးဝင်းမောင်-၁ တို့ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့မရှု့တွင်

မန်နေဂျာ

မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်၊ ပုသိမ်မြို့

နှင့်

စင်ဟင်းဆန်စက်၊ သာပေါင်းမြို့ပါ (၅)*

† ၁၉၈၈
မတ်လ
၃၀-ရက်

ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ် ၁၈၁-ဗဟို တရားရုံးက အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပယ်သည့် အမိန့်သည် တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်း လေလံတင်ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်နှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ စည်းကမ်း သတ်ကာလကို ပစ္စည်းလေလံတင်ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂/၆၆ တွင် ပုသိမ်မြို့ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် မန်နေဂျာက စင်ဟင်းဆန်စက်ပါ(၅) တို့အပေါ် အပေါင်ပစ္စည်းဖြင့် ချေးယူငွေများကို ရလိုမှုစွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း အပေါင်ပိုကရီချမှတ်သည်။ မန်နေဂျာက ယင်းအနိုင်ဒီကရီကို အတည် ပြုရာတွင် အပေါင်ပစ္စည်းများကို လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ပြီး ၆-၁၂-၈၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ တရားနိုင် မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်က မပြေကျန်ရှိငွေအတွက် တရားရှုံးများအပေါ် ပုဂ္ဂလိကဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထား စွဲဆိုခဲ့ရာ လေလံ ရောင်း ချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် ၆-၁၂-၈၂ ရက်မှ ၃ နှစ်အတွင်း လျှောက် ထားခြင်းမပြုသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေသည်ဟု သုံးသပ် ကာ တိုင်းတရားရုံးက လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်သဖြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးသို့ အယူခံတင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

* ၁၉၈၇-ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၁၅
† ၁၉၈၆-ခုနှစ်၊ တရားမဇာရိမှုအမှတ် ၁၈ တွင် ချမှတ်သော (၃၁-၁၀-၈၆) ရက်နေ့စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ခဏဂဂ
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်
ပုသိမ်မြို့
နှင့်
စင်တင်းဆန်
စက်၊ သာ
ပေါင်းမှု
ပေါ်(၅)

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်းကို လေလံတင်
ရောင်းချ၍ ၆-၁၂-၀၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်းချခြင်းကို တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၂ အရ အတည်ပြုလိုက်ခြင်းနှင့် စစ်လျဉ်း၍
တရားနိုင်ဘဏ်က အယူခံဝင်ရာ ဗဟိုစာရင်းရုံးက အယူခံကို အညွှန်း
နည်းဖြင့် ပလပ်သဖြင့် တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်းလေလံတင်ရောင်း
ချခြင်းကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်သည် အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်
သည့် ဗဟိုစာရင်းရုံး၏ အမိန့်နှင့်ပေါင်းစပ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကာလစည်းကမ်း
သတ် ဥပဒေပထမဇယားအမှတ် ၁၀၁ အလိုငှာ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို
တိုင်းတရားရုံးက ပစ္စည်းလေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့်
၆-၁၂-၀၂ ရက်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ဦးအေးပေါ်(၃)နှင့် ဒေါ်နှင်းရီပေါ်(၂)၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ
တရားစီရင်ထုံးများ စာ-၃၃၇ နှင့် မောင်ချစ်မောင်ပေါ်(၂)နှင့် ဒေါ်စော
၁၉၅၅၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ စာ-၅၅ (တရားလွှတ်တော်)
တို့ကို ထိုးကားသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးစိုးသိန်း၊ ဗဟိုဥပဒေရုံး၊
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးလှသောင်း ကိုယ်စား
ဒေါ်လဲ့လဲ့ရီ၊ ဗဟိုစာရင်းရုံးရှေ့နေ
က ရေးသား လျှောက်လဲချက်
တင်သွင်းသည်။
- တရားရေးအကြံပေး - ဦးမန်းသိန်းလွင်

ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂/၆၆ တွင် ပုသိမ်မြို့၊
မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်၊ မန်နေဂျာကစင်တင်းဆန်စက်ပေါ်(၅) တို့အပေါ်
အပေါင်ပစ္စည်းဖြင့် ချေးယူငွေများကို ရလို့မှုစွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း
အပေါင်ပစ္စည်းများကို လေလံတင် ရောင်းချခဲ့ရာ ငွေကျပ်
၁၅၂၀၀၀/-ကိုသာ ရရှိသည်။ ငွေမပြေကျန်ငွေကျပ် ၁၃၂၄၅၀/၃၁း
အတွက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၄၊ နည်း ၃(၄) အရ တရား
ရှုံးများအပေါ် ပုဂ္ဂလိကဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားရာ ဧရာဝတီ
တိုင်းတရားရုံးက ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေသည်ဟု သုံးသပ်
ကာ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်သည်။ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်မန်နေဂျာ
က တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုစာရင်းရုံးသို့ ဤအထွေထွေ
အယူခံကို တင်သွင်းသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂/၆၆ တရားမဇာနည်မှု အမှတ် ၆/၇၉ နှင့် ၁၀/၈၆ တို့၏ မှတ်တမ်းများအရ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂/၆၆ တွင် ပုသိမ်မြို့ မြန်မာ့စီးပွားရေး ဘဏ်က စင်ဟင်းဆန်စက် (သာပေါင်းမြို့) ပါ (၅) တို့အပေါ် ချေးငှား ထုတ်ယူထားသော ချေးငွေကျပ် ၃၇၆၄၈/၆၆ ပြားအပေါ် တစ်နှစ်လျှင် ၆ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အတိုးရင်းပေါင်း ရလိုမှုစွဲဆိုရာ အပြီးသတ် အပေါင် ဒီကရီကို ၁၇-၁၁-၆၇ ရက်နေ့ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားနိုင် မြန်မာ့စီးပွားရေး ဘဏ်ပုသိမ်မြို့က တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမဇာနည်မှုအမှတ် ၆/၇၉ တွင် အနိုင်ဒီကရီကို အတည်ပြုရာတွင် အပေါင်ပစ္စည်းအဖြစ် အာမခံပေးထား သော သာပေါင်းမြို့ရှိ စင်ဟင်းဆန်စက်ကို လေလံတင် ရောင်းချခဲ့ရာ ၈-၁၀-၈၂ ရက်နေ့တွင် လေလံဆွဲဝယ်ယူသူက ငွေကျပ် ၁၅၂၀၀၀/- ပေးသွင်း၍ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး၊ ၆-၁၂-၈၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်း ချခြင်းကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ တရားနိုင် မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်က မပြေ ကျန်ရှိငွေကျပ် ၁၃၂၄၅၀/၃၁၀ အတွက် တရားရှုံးများအပေါ် ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့ရာ တရားမဇာနည်မှုအမှတ် ၁၀/၈၆ တွင် တိုင်းတရားရုံးက တရားနိုင် မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်၊ ပုသိမ်မြို့သည် လေလံရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် ၆-၁၂-၈၂ ရက်မှ ၃ နှစ်အတွင်း (ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၈၁ အရ) လျှောက်ထားစွဲဆိုခြင်းမပြုသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေ သည်ဟုဆိုကာ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ပစ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်၊
ပုသိမ်မြို့
နှင့်
စင်ဟင်းဆန်
စက်၊ သာ
ပေါင်းမြို့
ပါ (၅)

တိုင်းတရားရုံးက တရားနိုင်ဘဏ်၏ လျှောက်ထားချက်ကို အောင်ပေါ် အတိုင်း ကေခက်မူသုံးသပ်၍ ပယ်ပစ်သည်။

“ သို့ရာတွင် ရောင်းချခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အယူခံ ဝင်ရောက်မှု မရှိလျှင် အယူခံတရားရုံးက ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည့် နေ့မှစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ရေတွက်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအမှုတွင် တရားနိုင်ဘဏ်မှ တရားရုံး၏ လေ လံတင် ရောင်းချခြင်း အတွက် အတည်ပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရောင်း လက်မှတ် ထုတ်ပေးခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ ပေးရန် ဗဟို တရားရုံးသို့ အယူခံဝင်ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ၂၈-၁၀-၈၂ နေ့တွင် လျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း ၄-၃-၈၃ နေ့အထိ ထိုသို့ အယူခံ တက်ရောက်ခြင်း ရှိကြောင်း အထောက်အထား တစ်စုံ တစ်ရာ မတင်ပြ နိုင်ကြောင်း၊ တရားနိုင်ဘဏ် ကိုယ်စား လက် ထောက် အထွေထွေမန်နေဂျာ ဦးတင်မောင်လှကိုယ်တိုင်လျှောက် ထားသဖြင့် ဤတိုင်းတရားရုံးမှ ၄-၃-၈၃ နေ့၌ပင် အရောင်း

၁၉၈၈
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်၊
ပုသိမ်မြို့
နှင့်
စင်တန်းဆန်
စက်၊ သာ
ပေါင်းမြို့
ပါ (၅)

လက်မှတ်ကို ထုတ်ပေးရန် အခိန္န့် ချမှတ်ခဲ့ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားနိုင်ဘဏ် အနေနှင့် ရောင်းချခြင်းအတွက် အယူခံဝင်ရောက်ခြင်း ရှိသည်ဟု မမှတ်ယူနိုင်သည့် အခြေအနေတွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပါသည်။”

တိုင်းတရားရုံးက အပေါင် ပစ္စည်းဖြစ်သည့် စင်တန်း ဆန်စက်ကို လေလံတင် ရောင်းချ၍ ၆-၁၂-၈၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင်ရောင်းချခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၁၊နည်း ၉၂ အရ အတည်ပြုလိုက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားနိုင်ဘဏ်က မဟိုတရားရုံး၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှု အမှတ်၁၇/၈၃တွင် ၂၄-၂-၁၃ ရက်နေ့၌ အယူခံဝင်ခဲ့ပြီး ၆-၅-၈၃ ရက်နေ့တွင် မဟို တရားရုံး၏ ရှေးအဖွဲ့က အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပယ်ပစ်ခဲ့သည်။

အယူခံရုံးက အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပယ်ပစ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေ သဘောအရ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဦးအေးပါ-၃ နှင့် ဒေါ်နှင်းမီပါ-၂(၇) အမှုတွင် အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ယူ ထုံးဖွဲ့ထားသည်-

“မူလအမှုတွင် မြို့နယ် တရားရုံးက ၁၀-၉-၈၁ နေ့၌ ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ရာ ထိုဒီကရီကို တိုင်းတရားရုံးက ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ တရားမ အယူခံမှု အမှတ် ၁၈၆ (မြင်းခြံ) တွင် ၁၅-၂-၈၂ နေ့၌ အတည်ပြုခဲ့သည်။ အယူခံ တရားလိုတို့က တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို မဟိုတရားရုံး ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ တရားမ ပုသိမ် အယူခံမှုအမှတ် ၅၁ တွင် အယူခံသော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ တရားဥပဒေ သဘောအရ တိုင်းတရားရုံး၏ ဒီကရီသည် မြို့နယ် တရားရုံး၏ ဒီကရီနှင့် ပေါင်းစပ်သွားသော်လည်း မဟို တရားရုံးက အယူခံ တရားလို၏ အယူခံမှုကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပယ်ပစ်ခဲ့သဖြင့် မဟို တရားရုံး၏ ဒီကရီသည် တိုင်းတရားရုံး၏ ဒီကရီနှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်း မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဇာနည်မူတွင် အတည်ပြုလျက်ရှိသော ဒီကရီသည် တိုင်းတရားရုံး၏ ဒီကရီ ဖြစ်ပေသည်”

မောင်ချစ်မောင်ပါ-၂ နှင့် ဒေါ်စော(၂) အမှုတွင်လည်း အောက်ပါ အတိုင်း ကောက်ယူ ထုံးဖွဲ့ထားသည်-

“If a decree in which time is given for payment of money is confirmed on appeal, it has the effect

(၁) ၁၉၈၄၊ မတ်၊ စာ ၃၃၇။
(၂) ၁၉၅၅၊ မတ်၊ စာ ၉၄

of extending the time fixed under the decree thus confirmed, so that time would run from the date of the decree confirming it. However, where an appeal is dismissed under Order XII, Rule 11, Civil Procedure Code, the decree appealed from cannot be taken to have been confirmed under Rule 32 so that dismissal of the appeal leaves the decree untouched.'''

၁၉၈၈
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်၊
ပုသိမ်မြို့
နှင့်
စင်တင်းဆန်
စက် သာ
ပေါင်းမြို့
ပါ(၅)

အထက်ပါ ဖီရင်ထုံးစံ ဆုံးဖြတ်ချက်များအရ တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်းကို လေလံတင် ရောင်းချ၍ ၆-၁၂-၈၂ ရက်နေ့တွင် လေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၂ အရ အတည်ပြုလိုက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားနိုင်ဘဏ်က အယူခံ ဝင်ရာ ဗဟိုတရားရုံးက အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပယ်ပစ်သဖြင့် တိုင်း တရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်း လေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည် ပြုသည့် အမိန့်သည် အယူခံကို အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပယ်ပစ်သည့် ဗဟို တရားရုံး၏ အမိန့်နှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်း မရှိသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ် ၁၈၁ အလို ၄၁ စည်းကမ်းသတ် ကာလကို တိုင်းတရားရုံးက ပစ္စည်းလေလံတင် ရောင်းချခြင်းကို အတည်ပြုသည့် ၆-၁၂-၈၂ ရက်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းတရားရုံးက အပေါင်ပစ္စည်း လေလံတင် ရောင်းချ ခြင်းကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၉၂ အရ အတည် ပြုသည့် ၆-၁၂-၈၂ ရက်နေ့မှစ၍ (ကာလ စည်းကမ်းသတ် အက် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၈၁ အရ) ၃ နှစ်အတွင်း တရားနိုင် ဘဏ်သည် တရားရှုံးများအပေါ် ပုဂံလိက ဒီကရီ ရလိုကြောင်း လျှောက် ထားစွဲဆိုရမည့်အစား ၆-၅ ၈၆ ရက်နေ့တွင်မှလျှောက်ထားစွဲဆိုခြင်းမှာ ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရော့ဘတ်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက် ရန်အကြောင်း မမြင်သဖြင့် ဤအယူခံကို စရိတ်နှင့်တကွ မလုပ်မည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၈၀/-သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးထွန်းတင်၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးဘမော်နှင့် ဒေါက်တာမောင်မောင်အေးတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

† ၁၉၈၀
မတ်လ
၂၄ ရက်

မမြင့်မြင့်ကြူပါ (၇)
နှင့်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်
ပုသိမ်မြို့ *

တရားမကျင့်ထူး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁-တရားမကျင့်ထူး ဥပဒေအမိန့် ၁၇၊ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တရားမ ဇာရီမှုတွင် တရားရုံးက လိုက်နာကျင့်သုံးခွင့် ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရော့တီတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်တွင် တရားမ ကျင့်ထူး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားမ ကျင့်ထူး ဥပဒေအမိန့် ၁၇ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တရားမ ဇာရီမှုတွင် တရားရုံးက လိုက်နာကျင့်သုံးခွင့်ရှိကြောင်း ဖော်ပြ သုံးသပ်ထားခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။ မသန်းစိန်နှင့် အခြားသူများနှင့် မလှရင်၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန် စီရင်ထူးစာ-၂၄၆ ကို ရည်ညွှန်းသည်။

- လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ဦးရဲမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးစိုးသိန်း၊ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး (ဗဟိုဥပဒေရုံး)
- တရားရေးအကြံပေး - ဦးမင်းလွင်

---

* ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၁၇
† ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၆ (ပုသိမ်အနောက်) တွင်ချမှတ်သော (၉-၁-၈၇)ရက် နေ့စွဲပါ ရော့တီတိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို လျှောက် ထားမှု။

ပုသိမ်ခရိုင် တရားရုံး၊ ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၇ တွင် ပုသိမ်မြို့နိုင်ငံတော်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် မန်နေဂျာကဦးမေရှင်နှင့် ဒေါ်ထွေးကြည်တို့အပေါ် ငွေရင်းနှင့် အတိုးငွေ ၁၁၄၄၈၃/-၅၃၂း အတွက် အပေါင်ပစ္စည်း ရောင်းချရန် အပြီးသတ် ဒီကရီ ရရှိသည်။ အဆိုပါ ဒီကရီနှင့်အညီ တရားမဇာနီမှု အမှတ် ၅/၆၅၊ ၁၂/၆၈၊ ၆/၇၂ တို့တွင် အပေါင်ပစ္စည်းဖြစ်သော ရေခဲစက်နှင့်သားရေစက်တို့ကို အကြိမ်ကြိမ် လေလံတင် ရောင်းချခဲ့သော်လည်း ဘိုက်တန်သည့် ဈေးပေး၍ ဝယ်သူမရှိသည့်အတွက် ဇာနီမှုများကို အကြိမ်ကြိမ် ပိတ်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး ရော့တီတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမဇာနီမှု အမှတ် ၂/၇၃ တွင် ထပ်မံ လေလံတင်သော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ ထိုအတောအတွင်း (၁-၂-၇၂) ရက်နေ့တွင် အပေါင်ပစ္စည်းများကို ပြည်သူ့ဗိုင်း သိမ်းခံရသည်။ လျှောက်ထားခံရသူက တရားမကျင့်ထူး ဥပဒေအမိန့် ၃၄ နည်း ၃ အပိုဒ်ခွဲ (၄) အရ ပုဂ္ဂလိက ဒီကရီ တစ်ရပ် ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်ကို ရော့တီတိုင်း တရားရုံးက ပလပ် လိုက်သောကြောင့် မဟိုတရားရုံး၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၄၅ တွင် အယူခံ ဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ ထို့နောက် ရော့တီတိုင်း တရားရုံး၊ တရားမ ဇာနီမှု အမှတ် ၆/၇၇ ကို မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် မန်နေဂျာ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ လျှောက်ထားခံရသူ၏ တင်ပြချက်အရ တိုင်းတရားရုံးက သင့်လျော်သော ကာလအတိုင်းအတာထိ တရားနိုင်ဘဏ်မှ တင်ပြရန်အတွက် အမှုကိုချိန်းဆိုသွားရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ကျေနပ်သောကြောင့် ဦးမေရှင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြစ်ကြသည့် မမြင့်မြင့်ကြူပါ (၆) ဦးနှင့် ဒေါ်ထွေးကြည်တို့က မဟိုတရားရုံးတွင် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသည်။

၁၉၈၀
မမြင့်မြင့်ကြူ၊
ပါ (၇)
နှင့်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်
ပုသိမ်မြို့

တရားရှုံး ဦးမေရှင်သည် (၁၀-၁-၈၆) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သောကြောင့် ဦးမေရှင်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသည့် မမြင့်မြင့်ကြူ၊ ကိုဝင်းမော်၊ မကြည်ကြည်နွဲ့၊ ကိုညွန့်မော်၊ မဌေးဌေးအေးနှင့် မအေးအေးဟန်တို့ကို ဦးမေရှင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တိုင်းတရားရုံးက ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ မဟိုတရားရုံးက ၁၉၈၇-ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄ တွင် (၂၇-၄-၈၇) ရက်စွဲဖြင့် ယင်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။ ဤပြင်ဆင်မှုကို (၁၉-၃-၈၇) ရက်နေ့တွင် တင်သွင်းစဉ်က မဟိုတရားရုံးက တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄/၈၇ ကို ဆုံးဖြတ်ရသေးသည့်အလျောက် မမြင့်မြင့်ကြူပါ (၆) ဦးတို့သည် တရားရှုံး ဦးမေရှင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်ကို ခုတင်ရသည်။ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄/၈၇ တွင်ရှိ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ

၁၉၈၀
မမြင့်မြင့်ကြူ
ပါ (၇)
နှင့်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့စီးပွား
ရေးဘဏ်
ပုသိမ်မြို့

မမြင့်မြင့်ကြူပါ (၆) ဦးတို့သည် ဦးမေရှင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်
များ မဟုတ်တော့သည့်အလျောက် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားသူ
အဖြစ် ပါဝင်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် မိမိ၏မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း
ကို တရားဥပဒေနှင့်အညီ ပေါင်နှံထားလျှင် အပေါင်ခံသူသည် သာမန်
အားဖြင့် အပေါင်ပစ္စည်း အပေါ်၌သာ အရေးယူရမည် ဖြစ်သည်။
ဦးထွန်းအံ့နှင့် မသန်းရီ (၁) အမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဤအမှုတွင်
ဒီကရီကို အတည်ပြုလုပ်ရန် ဘာရီမုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်နေစဉ်ပင် အပေါင်
ပစ္စည်းဖြစ်သည့် ရေခဲခက်နှင့် သားရေစက်တို့ကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းခဲ့ကြောင်း
နှစ်ဘက်အမှုသည်များက အငြင်းပွားကြပေ။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ထား
ခံရသူက အပေါင်ပစ္စည်းများအပေါ် အရေးယူခွင့် မရှိရတော့ချေ။
တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၄ နည်း ၃ အပိုဒ်ခွဲ (၄)နှင့်အညီ ပုဂ္ဂလိက
ဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် မန်နေဂျာက လျှောက်ထား
ခဲ့သော်လည်း အောင်မြင်ခြင်း မရှိသည့်အလျောက် အပေါင်ပစ္စည်း
မဟုတ်သည့် တရားရှုံးပိုင် အခြားပစ္စည်းများကိုလည်း အရေးယူနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁ တွင် ဖော်ပြထားသော
နည်းလမ်း တစ်ရပ်ပင်ဖြင့် အရေးယူ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းလည်း မရှိပေ။
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးစိုးသိန်းက လျှော်ကြေးငွေရရှိသောအခါတွင်
ဤဘာရီမုအရ ကြွေးမြီကို ဥပဒေအရ ရှင်းလင်းဆောင်ရွက်သွားနိုင်ခွင့်
ရှိကြောင်းတင်ပြသည်။ ဦးကြီးမြန်နှင့် မန်နေဂျာ၊ မြန်မာ့စီးပွားရေး
ဘဏ်၊ မန္တလေး (၂) တွင် အောက်ပါအတိုင်း စီမံထုံးဖွဲ့ထားသည်။

“တရားရှုံး ကုမ္ပဏီပိုင်ပစ္စည်းများကို ပြည့်အုတ်သိမ်းလိုက်သည့်
အတွက် လျော်ကြေးနှင့် ဘဏ်ကြေးများကို ခုနှိမ်ခြင်း မရှိနိုင်ပေ”။
ထို့ကြောင့်ဤအမှုတွင် လျှောက်ထားသူပိုင်ပစ္စည်းများကို ပြည်သူပိုင်သိမ်း
လိုက်သည့်အတွက်ရရှိမည့်လျော်ကြေးကိုဘဏ်ကြေးဖြင့်ခုနှိမ်ခြင်းပြုနိုင်မည်
မဟုတ်ပေ။ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ကျော်လွန်မည့် အကြောင်းပြချက်ဖြင့်
အမှုကို ဆက်လက် ချိန်းဆိုသော်လည်း အကျိုးထူးမည် မဟုတ်သည့်
အလျောက် ရော့ဘတ်တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို သင့်လျော်သည့် ကာလ
အတိုင်းအတာအထိဆက်လက်ချိန်းဆိုရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် တရားမ
ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅(ဂ) အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးရာတွင်အကြီး
အကျယ် နည်းလမ်းမကျကြောင်း ထင်ရှားစေသည်။

(၁) ၁၉၆၆-ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ၊ စာ-၁၂၈၇
(၂) ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ၊ စာ-၆

မြန်မာ့စီးပွားရေး ဘဏ်ကိုယ်စား ဥပဒေဝန်ထမ်းက ဇာရီမူတွင် တရားရှုံးနှင့် တရားနိုင်တို့ အငြင်းပွားမှုအပေါ် ချမှတ်သော အမိန့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗဟိုဘဏ္ဍရုံးတွင် တရားမအထွေထွေအယူခံမှု တင်သွင်းသင့်ကြောင်း တင်ပြသည်။ ဧရာဝတီတိုင်းတရားရုံးက ဇာရီမူကို သင့်လျော်သော ကံ့လအတိုင်းအတာအထိ တရားနိုင်ဘက်မှ တင်ပြရန်အတွက် အမှုကို ချိန်းဆိုသွားရန် အခွင့်အလမ်းချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ တွင် ဒီကရီ အတည်ပြုခြင်း၊ ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း၊ ဒီကရီကို ကြေအေးပြေငြိမ်းအောင်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သော ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြုသည့် တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အမှုကို ဆက်လက်ချိန်းဆိုသွားရန် ချမှတ်သော အမိန့်သည် ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း၊ ပေးဆပ်ခြင်း၊ ကြေအေးပြေငြိမ်းအောင် ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သော ပြဿနာဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ တွင် အကျုံးမဝင်ပေ။ ထို့အပြင် ထိုသို့ အမှုကို ချိန်းဆိုသွားရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် အမှုသည်များအကြား၌ အငြင်းပွားလျက်ရှိသည့် ပြဿနာကို အပြီးသတ် အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ မအေးညွန့်နှင့် အခြားသူများနှင့် မမကြီးနှင့် အခြားသူများ(၃) အမှုတွင် အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ပြထားသည်။

၁၉၈၈
မေမြင့် မြင့်ကြူ။
ပါ(၇)
နှင့်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ့
စီးပွားရေး
ဘဏ်
ပုသိမ်မြို့

“It is not every order in execution which is a decree, it is only such orders as conclusively determine a question between the parties to the suit relating to the execution of the decree.”

သို့ဖြစ်ရာ ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံးက ဇာရီမူကို ဆက်လက် ချိန်းဆိုသွားရန် ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂(၂) တွင် ဖွင့်ဆိုထားသည့် ဒီကရီဆိုသော စကားရပ်တွင် အကျုံး မဝင်သောကြောင့် တရားမ အထွေထွေ အယူခံမှု တင်သွင်းသင့်ကြောင်း တင်ပြချက်သည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။

ဧရာဝတီတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်တွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၁၇ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တရားမူ ဇာရီမူတွင် တရားရုံးက

(၃) အေအိုင်အာ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန် ၈၁-၅၀၈

၁၉၇၇
မ ခြင် ခြင် ကြ။
ပါ (၇)
နှင့်
မန်နေဂျာ
မြန်မာ
စီးပွားရေး
ဘဏ်
ပုသိမ်မြို့

လိုက်နာ ကျင့်သုံးခွင့် ရှိကြောင်း ဖော်ပြသုံးသပ်ထားခြင်းသည် မှန်ကန်
ခြင်း မရှိပေ။ တရားမကျင့်ထူး ၃ပဒေပုဒ်မ ၁၄၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များသည် ဇာနည်များနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ မသန်းစိန် နှင့် အခြား
သူများ နှင့် မလှရင် အမှု(၇) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ပြထားသည်။

“The provisions of s. 141 of the Code of Civil
procedure do not apply to applications for execution,
but only to original matters in the nature of
suits such as proceedings in probates, guardianships,
divorce and insolvency.”

ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် ဤပြင်ဆင်ရန် လျှောက်ထားမှု
ကို ခွင့်ပြု၍ ရောဇတီတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဇာနည်အမှတ်
၆/၇၇ ကို ပိတ်သိမ်းရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

ဤပြင်ဆင်မှုအတွက် စရိတ်မရှိ။

---

(၄) ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်စု၊ ၈၁-၂၄၆

တရားမ ပထမအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးပျိုးမြင့် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်
ဒေါက်တာ မန်းသက်စံနှင့် ဦးဝင်းမောင် ၂-တို့ ပါဝင်သော
ဗဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

ဒေါ်လှကြည်ပါ-၆

† ၁၉၈၈
ဇွန်လ ၆ ရက်

နှင့်

ဒေါ်တင်မေ *

သက်သာခွင့်-သက်သာခွင့် နှစ်ရက် ကောင်းဆိုသည့်အမှုတွင် ပထမ
သက်သာခွင့် မရရှိနိုင်သည့် ဟိုင်ကောင် ခုတိယ သက်သာခွင့်
တောင်းဆိုခြင်းအပေါ် တရားရုံးကစီစစ်ရန်လိုအပ်ခြင်း၊ အိမ်ခန်း
ကို လက်ရောက်ရလျှင် ခွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်
အက်ဥပဒေ ဇယားအမှတ်စဉ် ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် ဖျားနှင့်
သက်ဆိုင်ခြင်း။

ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၇ (ပဲခူး)
တွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်လှကြည်၊ ဒေါ်မြစိန်၊ ဒေါ်မေသန်း၊ ဦးဝင်းတင်၊
ဦးဝင်းချစ် နှင့် ဦးဝင်းနှစ် တို့က ပဲခူးမြို့ ပန်းလှိုင် ရပ်ကွက်ရှိ အချင်း
ဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတို့ကို မိမိတို့ အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြက်ဟ ကြေညာပေးရန်နှင့် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်တင်မေ လက်ဝယ်ရှိ
အခန်းနှစ်ခန်းကို လက်ရောက်ရလိုကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုရာ တိုင်းတရား
ရုံးက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ ကြေညာပေးရန် ဒေါ်လှကြည်
တို့ စွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု
ဆုံးဖြတ်၍ အမှုကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဒေါ်လှကြည်တို့က ဗဟို
တရားရုံးတွင် ဤအယူခံကို တင်သွင်းသည်။

---

* ၁၉၈၈ ခုနှစ်တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၅
† ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၇ (ပဲခူး) တွင် ချမှတ်သော
(၂၄-၁၁-၈၇) ရက်နေ့စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကဒီကို
အယူခံမှု။

၁၉၈၀
ဒေါ်လှကြည်
ပါ(၆)
နှင့်
ဒေါ်တင်မေ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံ တရားလို တို့သည် သက်သာခွင့် နှစ်ရပ်တောင်းဆိုထားသည်။ အယူခံ တရားလို တို့သည် ပထမ သက်သာ ခွင့် မရရှိသည့်တိုင်အောင် ဒုတိယ သက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုနိုင်ခွင့် ရှိမရှိ ပြုသည့်နာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်း တရားရုံးက စိစစ်ထားခြင်း မရှိ ကြောင်း တွေ့ရသည်။ တစ်ချိန်က ဒေါ်တင်မေသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ကြွေးကြော်ခံရုံမျှဖြင့် အယူခံ တရား လို တို့သည် ဒေါ်တင်မေလက်ရှိဖြစ်သည့် အခန်းများကို အမှန် တကယ် ဝိုင်ဆိုင်ပါမူ လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်ကို အဟန့်အတား မဖြစ် စေနိုင်ချေ။ အယူခံ တရားလို တို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ အဓိကအားဖြင့် အချင်း ဖြစ်အိမ်ခန်းနှစ်ခန်းကို လက်ရောက်ရလိုမှုသာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကာလ စည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ ဇယားအမှတ်စဉ် ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ ဟိ၊ ဝိ၊ ဝိ၊ သာပါမာ၊ လ်ချစ်တီး နှင့် အာရုံ၊ မူနီ ယံဒီဆံပိုင်းပါ ၃၊ အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထူးများ၊ အတွဲ ၄၊ စာ ၂၆၆၊ ပီစီ၊ ကိုရည်ညွှန်းသည်။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးသက်နိုင်(ပဲခူး) ဗဟိုတရားရုံး
၅၅၀ နေ
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးအောင်ခင် (ပဲခူး) ဗဟို တရားရုံး
၅၅၀ နေ
- တရားရေးအကြံပေး - ဦးလှမြင့်ဝင်း

ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားကြီးမှု အမှတ်-၁၇ (ပဲခူး) တွင် အယူခံ တရားလို ဒေါ်လှကြည်၊ ဒေါ်မြစိန်၊ ဒေါ်မေသန်း၊ ဦးဝင်းတင့်၊ ဦးဝင်းချစ်နှင့် ဦးဝင်းနှစ်တို့က ပဲခူးမြို့ ပန်းလှိုင် ရင်ကွက်ရှိ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတို့ကို မိမိတို့ အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင် ကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာပေးရန်နှင့် အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်မေ လက်မှတ်ရှိ အခန်းနှစ်ခန်းကို လက်ရောက် ရလိုကြောင်းဖြင့် တရား စွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်လှကြည်တို့ စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ အမှုကို ပလုပ်လိုက် သောကြောင့် ဒေါ်လှကြည်တို့က ဗဟိုတရားရုံးတွင် ဤအယူခံ တို့ တင်သွင်းသည်။

အမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက် အအုံများကို ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်အုန်းရင် ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းပွားချေ။ ဒေါ်အုန်းရင်သည်

*၁၉၇၄ ခုနှစ် အတွင်းတွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာ အယူခံ တရားလိုတို့က ဒေါ်အုန်းရင်၏ တူတူမများ အနေဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အမွေဆက်ခံ ရရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဒေါ်တင်မေကလည်း ဒေါ်အုန်းရင်၏ လင်ပါ သမီးဖြစ်၍ မိထွေး၏အမွေကို ရရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ အယူခံ တရားလိုတို့က ဒေါ်တင်မေ၏ မိခင်နှင့် ဘခင်တို့ လင်မယားအဖြစ်မှ ကွဲကွာစဉ်က ဒေါ်တင်မေသည် အဓိကလိုလို လိုက်ပါ သွားသဖြင့် မိထွေး ဒေါ်အုန်းရင်၏ အမွေကို ဆက်ခံခွင့် မရှိဟု အကြောင်းပြ၍ သူတို့သာလျှင် အမွေဆက်ခံခွင့် ရှိသည်ဟု အဆိုပြုပြီး အမှုစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၈၀
ဒေါ်လှကြည်
ပါ(၆)
နှင့်
ဒေါ်တင်မေ

ပဲခူးမြို့နယ် တရားရုံး ၁၉၇၉ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၄၀ တွင် ဒေါ်တင်မေက အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အထောက်အအုံကို အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်လာသည်ဟု အဆိုပြုပြီး အယူခံတရားလို ဒေါ်မြစိန်အပေါ် အချင်းဖြစ် အဆောက်အအုံရှိ အခန်းတစ်ခန်းမှ ခွင့်ပြုချက်အရ နေထိုင်သူ အဖြစ် ဖယ်ရှားပေးရေးရန် တရားစွဲဆိုရာ မြို့နယ် တရားရုံးနှင့် တိုင်း တရားရုံးတို့တွင် ဒေါ်တင်မေ ဝန်ခံရသော်လည်း မဟို တရားရုံးက ဒေါ်မြစိန်သည် အချင်းဖြစ်အိမ်တွင် အခွင့်အမိန့်အရ နေထိုင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဟု ကောက်ယူ၍ ဒေါ်တင်မေ ပဲ့ဆိုသောအမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

ပဲခူးတိုင်း တရားရုံးက ဒေါ်တင်မေသည် မိမိစွဲဆိုသော အမှုတွင် ဒေါ်မြစိန်၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို အတိအလင်း ငြင်းဆိုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်မြစိန် အနေဖြင့် ယမ်းအမှု၌ ချေလွှာတင်သွင်းသည့် ၁၅-၁-၈၀ ရက်နေ့တွင် တရားစွဲဆိုခွင့် ရသောကြောင့် ၁၁-၃-၈၇ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်မြစိန် စွဲဆိုသော အမှုမှာ ကာလ စည်းကမ်းသတ် ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၂၀ တွင်သတ်မှတ်ထားသော ၆ နှစ်ကာလ ကျော်လွန်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအယူခံ တရားလိုများသည် ဒေါ်မြစိန်မပါဘဲ အမှု စွဲဆိုခွင့် မရှိသဖြင့် သူတို့အနေဖြင့်လည်း တရားစွဲဆိုရန် ကာလစည်းကမ်း သတ် ကျော်လွန်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်သည်။

အယူခံ တရားလိုတို့၏ ရှေ့နေက ဒေါ်တင်မေ စွဲဆိုခဲ့သော အမှုမှာ ဒေါ်မြစိန် လက်ရှိဖြစ်သော အခန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒေါ်လှကြည်တို့ စွဲဆိုသောအမှုမှာ ဒေါ်တင်မေ လက်ရှိဖြစ်သော အခန်းနှင့် သက်ဆိုင်သည် ဖြစ်၍ တိုင်းတရားရုံးက ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည့်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။ ပထမ အမှုတွင် ဒေါ်တင်မေက အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အမွေ ဆက်ခံ ရရှိသည်ဟုဆိုကာ တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ ဒေါ်မြစိန်၏ အခွင့်

၁၉၀၀
ဒေါ်လှညွှန်
ပါ(၆)
နှင့်
ဒေါ်တင်မေ

အရေးတို့ ငြင်းကွယ်ရာ ချောက်သည်ဖြစ်၍ ဒေါ်မြစိန်အနေဖြင့် မိမိ ရထိုက်ခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး မြွက်ဟ ကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုလိုပါက ၆ နှစ်အတွင်း စွဲဆိုရမည်ဖြစ်၍ သူ စွဲဆိုသော ယခုအမှုတွင် တောင်းဆို ထားသည့် ပထမ သက်သာခွင့်ကို ရခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် အခြားအယူခံ တရားလိုတို့ စွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟု တိုင်းတရားရုံးက သုံးသပ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။ အယူခံ တရားလိုတို့ အဆိုပြုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အမွေဆက်ခံ ရရှိပါမူ တစ်ဦးစီ၏ ရခွင့်သည် သီးခြားဖြစ်သည့်အလျောက် ဒေါ်မြစိန်မှအပ ကျန်အယူခံ တရားလိုတို့ အနေဖြင့် မိမိတို့၏ ရခွင့်ကို သီးခြား အရေးဆိုခွင့်ရှိပေသည်။ ဒေါ်မြစိန် မပါဘဲ တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိဟူသော အမြင်မှာ မှားယွင်းပေ သည်။ ထိုသူတို့အနေဖြင့် ဒေါ်တင်မေအပေါ် မြွက်ဟ ဒီကရီ ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ခြင်း ရှိ မရှိမှာ ဒေါ်တင်မေက သူတို့၏ ရပိုင်ခွင့်များကို မည်သည့်အခါက ငြင်းဆို ကြောင်း သိရှိခြင်းအပေါ် မူတည်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမှုစစ်ဆေးပြီးမှသာ ကာလစည်းကမ်းသတ် ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုတို့သည် သက်သာခွင့်နှစ်ရပ် မတောင်းဆို ထားသည်။ အယူခံတရားလိုတို့သည် ပထမသက်သာခွင့် မရရှိသည့်တိုင် အောင် ဒုတိယသက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုနိုင်ခွင့် ရှိမရှိ ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းတရားရုံးက စိစစ်ထားခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ တစ်ချိန်က ဒေါ်တင်မေသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက် အအုံကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ကြွေးကြော်ခွဲရုံမျှဖြင့် အယူခံတရားလိုတို့သည် ဒေါ်တင်မေ လက်ရှိ ဖြစ်သည့် အခန်းများကို အမှန်တကယ်ပိုင်ဆိုင်ပါမူ လက်ရောက် ရလိုကြောင်းစွဲဆိုခွင့်ကို အဟန့်အတားမဖြစ်စေနိုင်ချေ။ အယူခံ တရားလို တို့ စွဲဆိုသော အမှုမှာ အဓိကအားဖြင့် အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်း နှစ်ခန်းကို လက်ရောက် ရလိုမှု သာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကာလ စည်းကမ်း သတ် အက်ဥပဒေ ပထမ ဇယား အမှတ်စဉ် ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် သက်ဆိုင်သည်။ တီ၊ဒီ၊ ဇီ၊ သာပါမားလ်ချစ်တီး နှင့် အာရီ၊မူနီယံ ဒီဆံ့ဗိုင်းပါ-၃(၇) စီရင်ထူးကိုကြည့်ပါ။

အယူခံတရားပြိုင်၏ ရှေ့နေက ဒေါ်အုန်းရင် ကွယ်လွန် သည့် နေ့မှ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၄၄ တွင်

(၁) အောက်မြန်မာပြည် စီရင်ထူးများ အတွဲ ၄ စာ၊ ၂၆၆-(ပီပီ)

ခွင့်ပြုထားသော ၁၂ နှစ်အတွင်း အမှုကို စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။ အယူခံတရားလိုတို့စွဲဆိုသော အမှုမှာ အမွေမှုမဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် အပိုဒ် ၁၄၄ အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို တရားပြိုင်က ဆန့်ကျင်လက် ရှိထူးသည့် နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ရာ မှည်သည့်နေ့တွင် ဒေါ်တင်မေ က အချင်းဖြစ်အခန်းများကို ဆန့်ကျင်လက်ရှိ ထားခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက် ရရှိပြီးမှ အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

၁၉၀၀
ဒေါ်လှကြည်
ပါ(၆)
နှင့်
ဒေါ်တင်မေ

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကို ခွင့်ပြုသည်။ ပဲခူးတိုင်း တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ပဲခူးတိုင်းတရားရုံးသည် အယူခံတရားလိုတို့စွဲဆိုသော အမှုကို မူလအမှုအမှတ်အတိုင်း ပြန်လည် ဖွင့်လှစ်၍ ပဏာမငြင်းချက်နှင့် ကျန်ငြင်းချက်များကို သက်သေခံချက်များ ရယူပြီးမှ အဆုံးအဖြတ် ပေးရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၁နည်း ၂၃ အရ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဤအယူခံတွင် ထမ်းဆောင်ထားသော ရုံးခွန်များကို အယူခံတရားလိုတို့အား ပြန်အမ်းရန်အတွက် သက်သေခံလက်မှတ်ကို ရုံးခွန်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ အရ ထုတ်ပေးစေ။

တရားမပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ခေါက်တာ မန်းသက်စံ၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်
ဦးဘမော်နှင့် ဦးဝင်းမောင်-၁ တို့ ပါဝင်သော
ပဟိုတရားစီရင်ရေး အဖွဲ့ရှေ့တွင်

† ၁၉၈၀
မတ်လ
၃၀ရက်

ဦးလှမောင် (ခ) ဦးဂနီ

နှင့်

ဦးမောင်သွင်ပါ (၂) *

သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉-ဥပဒေ လမ်းကြောင်း
အတိုင်းဟူသောစကားရပ်နှင့် ဥပဒေနှင့် အညီဟူသော စကား
ရပ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ချင်း မတူညီခြင်း-သီးခြား သက်သာခွင့်
အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈ အရ စွဲဆိုသော အမှုသည် ယင်း ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် ကွဲပြားခြားနားခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ ပါ
“ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်း” ဟူသော စကားရပ်သည် “ဥပဒေနှင့်
အညီ” (Legally) ဟူသော စကားရပ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ခြင်း မတူပေ။
ပြဿနာတစ်ရပ်ကို တရားရုံးတင်ရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန် တင်ပြလာ
သည့်အတိုင်း တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ် ပေးခြင်းသည် ဥပဒေ လမ်း
ကြောင်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၈
အရ စွဲဆိုသော အမှုသည် ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် ကွဲပြားခြားနား
သည်။ ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသော အမှုမှာ တရားရုံး၏ ယန္တရား အရ

---

* ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၇၇
† ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆ တွင် ချမှတ်သော (၁၅-၅-၈၇)
ရက် နေ့စွဲပါ မှန်ပြည်နယ် တရားရုံး၏ အမိန့်ကို လျှောက်ထားမှု။

မဟုတ်ဘဲခန္ဓာမပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းမှ ဖယ်ရှားခြင်း ခံရသူက စွဲဆို
သောအမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးလှသောင်းကိုယ်စား ဒေါ်လှလဲ့၏
မဟိုတရားရုံး ၅၅ နေ

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ဦးလှကျော် (မော်လမြိုင်) မဟို
တရားရုံး ၅၅ နေ

တရားရေးအကြံပေး - ဦးမန်းသိန်းလွင်

၁၉၇၀
ဦးလှမောင်
(ခ)
ဦးဝနီ
နှင့်
ဦးမောင်သွင်
ပါ(၂)

မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၃ (မ) တွင်
လျှောက်ထားခံရသူ ဦးမောင်သွင်က အဆိုပါ တရားရုံး ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှု အမှတ် ၈ တွင် ရရှိထားသော ဒီဂရီကို အတည်ပြုရာ
မော်လမြိုင်မြို့ ဖက်တန်းနယ်မြေ၊ အောက်လမ်းမကြီး အုပ်စုအမှတ် ၁၂
အကွက် အမှတ် ၃၇၊ ဦးစိုင်းအမှတ် ၄၅ စာရင်းမောက်သော မြေကွက်၏
မြောက်ဘက် အစွန်ဆုံးမြေကွက်ကို လေလံတင်ရောင်းချရာ လျှောက်ထား
ခံရသူ ဒေါ်မာဇီ က ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ယင်းမြေပေါ်တွင်
ဦးကရပြား က အိမ်ဆောက်လုပ်ပြီး လျှောက်ထားသူ ဦးလှမောင် (ခ)
ဦးဝနီအား ငှားရမ်းထားသည့်။ လေလံဆွဲဝယ်သူ ဒေါ်မာဇီ၏ လျှောက်
ထားချက် အရ အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်မာဇီအား လက်ရောင်းပေးအပ်
ရာတွင် ဦးလှမောင်အား မြေမှ ၁၆-၂-၈၅ နေ့တွင် ဖယ်ရှားခဲ့သည်ဟု
အဆိုရှိသည်။ ဦးလှမောင်က ယင်းမြေပေါ်တွင် ၁၆ နှစ်တိုင်တိုင် နေထိုင်
လာခဲ့ရာမှ မတရား လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရသည်ဟုဆိုကာ မြေကိုပြန်လည် လက်
ရောက်ရလိုကြောင်းဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ၊
မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆ (မ) တွင်
ဦးမောင်သွင်နှင့် ဒေါ်မာဇီတို့အပေါ် တရားစွဲဆိုရာ မွန်ပြည်နယ်တရား
ရုံးက လျှောက်ထားသူသည် ယင်းပုဒ်မအရ တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု ကောက်
ယူ၍ အမှုကို ပလပ်လိုက်သောကြောင့် ဦးလှမောင်က မဟိုတရားရုံးတွင်
ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားခဲ့လာသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် ဆုံးဖြတ်ရန် ပြဿနာမှာ မွန်ပြည်နယ် တရားရုံး၊
၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၃ (မ) တွင် အတည်ပြုခဲ့သည့် ဒီဂရီကို
လိုက်နာရန် တာဝန်မရှိသော ဦးလှမောင်အား အချင်းဖြစ်မြေမှ ဖယ်ရှား
ခဲ့ခြင်းသည် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထား
သည့်အတိုင်း “ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ” (otherwise
than in due course of law) ဖယ်ရှားခြင်း ဟုတ်မဟုတ် ဖြစ်သည်။

၂၉၈၈
ဦးလှမောင်
(ခ)
ဦးဝနီ
နှင့်
ဦးမောင်သွင်
ပါ(၂)

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ဦးလှမောင်သည် တရားရုံးလည်းမဟုတ် ဒီကနီကို လိုက်နာရန် တာဝန်ရှိသူလည်းမဟုတ်သဖြင့် မှန်ပြည့်နယ် တရားရုံးသည် အချင်းဖြစ်မြေကို တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၉၆ တွင် နှင့်ပြုထားသည့်အတိုင်း လေလံဆွဲဝယ်သူအား စတိ အဖြစ်သာ လက်ရောက် ပေးအပ်ရန်ဖြစ်ပါလျက် နည်း ၉၅ အရ လက်ထိ လက် ရောက် ပေး အပ်ခြင်း မှာ ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်သည့် အတွက် လျှောက်ထားသူအား “ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ” ဖယ်ရှားရာရောက်သဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိပါသည်ဟု ဥပဒေပညာရှင် ဆာကား ပြုစုသော သီးခြား သက်သာခွင့် ဥပဒေကျမ်း (အငွေအကြိမ်မြောက်ထုတ်) စာမျက်နှာ ၃၀ ပါ သုံးသပ်ချက်များကို ကိုးကား လျှောက်ထားသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ “ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ” ဆိုသည့် စကားစဉ်ကို အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူရာ၌ တရားလွတ်တော်များသည် အမြင်နှစ်မျိုးရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အမြင် တစ်မျိုးမှာ လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေ တင်ပြသည့် အတိုင်း လျှောက်ထားသူအား ထောက်ခံလျက်ရှိသည်။

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ “ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်း” ဟူသော စကားရပ်သည် “ဥပဒေနှင့်အညီ” (Legally) ဟူသော စကားရပ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ချင်းမတူပေ။ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို တရားရုံးတစ်ရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန် တင်ပြလာသည့် အတိုင်း တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်းသည် ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားရုံးက ယင်း ပြဿနာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရာ၌ မှားသည်လည်း ရှိမည်၊ မှန်သည်လည်း ရှိမည်၊ မှားယွင်းလျှင် နှစ်နှစ်သူက ဥပဒေ တွင် လမ်းဖွင့်ပေးထားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ် ဥပဒေကို လက်လွတ်လိုက်ရသော လျှောက်ထားသူအတွက် နှစ်နှစ်မှုကို ကုစားနိုင်ရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၀၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် နည်း ၁၀၃ တို့တွင် သီးခြားလမ်းဖွင့်ပေးထားသည်။ အကယ်၍ လျှောက်ထားသူဘက်မှ တင်ပြသကဲ့သို့ လျှောက်ထားသူသည် အချင်းဖြစ်မြေကို ပြန်လည် လက်ရောက်ရရန်အတွက် သီးခြား သက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိပါမူ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြဋ္ဌာန်းထားရန် အကြောင်းရှိမည် မဟုတ်ချေ။

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ နှင့် ၉ တို့တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ 8. A person entitled to the possession of specific immoveable property may recover it in the manner prescribed by the Code of Civil Procedure.

9. If any person is dispossessed without his consent of immoveable property otherwise than in due course of law, he or any person claiming through him may by suit recover possession thereof, notwithstanding any other title that may be set up in such suit."

၁၉၀၀
ဦးလှမောင်
(ခ)
ဦးဝနီ
နှင့်
ဦးမောင်သွင်
ပါ(၂)

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ စွဲဆိုသော အမှုသည် ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသော အမှုနှင့် ကွဲပြားခြားနားသည်။ ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသော အမှုမှာ တရားရုံး၏ ယန္တရားအရမဟုတ်ဘဲ မူရွှေ့ မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းမှ ဖယ်ရှားခြင်းခံရသူက စွဲဆိုသော အမှုကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ သဘော ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမရှိသဖြင့် ဤ မြင်ဆင်မှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပယ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစံစိုတ် ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမ ပြင်ဆင်မှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးတွင်ပုန်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဦးဘမော်နှင့် ဒေါက်တာ
မောင်မောင်အေးတို့ ပါဝင်သော ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ရှေ့တွင်

† ၁၉၈၀
ဇူလိုင်လ
၈-ရက်

ဦးလေး မောင်ပါ (၂)

နှင့်

ဒေါ်ကင်တင်အေးပါ (၅)*

အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ချေလွှာကိုပြင်ဆင်သည့် သဘောသဘာဝ
အရင်းမတူခြင်း-တရားပြိုင်စား ချေလွှာ ပြင်ဆင်ခွင့်ပေးရာတွင်
စဉ်းစားသင့် သည့် အချက်များ

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ တရားလိုက် မိမိစွဲဆိုသည့်အမှုတွင် တရားစွဲဆိုရန်
အချင်းဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာကို အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲအောင် သို့မ
ဟုတ် အချင်းဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာအသစ်ကို အစားထိုးရာရောက်အောင်
အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် တရားပြိုင်စား ထုချေချက် အသစ်တစ်ရပ်ကို
ထည့်သွင်းနိုင်ရန်အတွက် ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းသည် သဘောသဘာဝ
ချင်းမတူချေ။ တရားပြိုင်စားသည် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို အမျိုးမျိုး
အဖုံဖုံ ချေပခွင့်ရှိသည်ဖြစ်ရာ ချေလွှာ ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုရန် သဘောမျိုးဖြင့်
လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး အမှုသည်များ အကြား အမှန်တကယ် အငြင်း
ပွားမှုကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်ရန် အတွက် ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်ကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် တရားမျှတပါက ထုချေချက်အသစ်ကို ထည့်သွင်း
ထုချေနိုင်ရန် ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပေးသင့်သည်။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးမျိုးပင်းတင့်၊ ဗဟို တရားရုံး
၈၅၊ ၈၆

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ဦးစိုးမြင့်၊ ဗဟိုတရားရုံး ၈၅၊ ၈၆

တရားရေး ကြံပေး - ဦးကျော်ထွန်းဇော်ဝင်း

* ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၀၊

† ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၇ တွင် ချမှတ်သော (၆-၀-၈၈)
ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို လျှောက်ထားမှု။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၇/၀၅ (မိလ်တထောင်) တွင် တရားလို ဒေါ်တင်တင်အေး၊ ဒေါ်ခင်စန်းမြင့်၊ ဦးကျော်တင့်၊ ဒေါ်ခင်မြင့်ထူးနှင့် ဒေါ်စုစုဝင်းတို့က တရားပြိုင် ဦးလေးမောင်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ အပေါ် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်စန်းတင်၏ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အမွေပုံပစ္စည်းများကို တရားလိုများ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ရရန် တရားစွဲဆိုသည်။ ယင်းအမှုတွင် တရားလိုဘက်ကို စစ်ဆေးပြီးနောက် တရားပြိုင် ဦးလေးမောင်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့အား စစ်ဆေးပြီးသည့်အချိန်၌ ဦးလေးမောင်နှင့် ဒေါ်ခင်ကြည်တို့က ၎င်းတို့၏ ချေလွှာအပိုဒ် (၄) နှင့် (၈) တို့ကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားသည်။ ဒေါ်တင်တင်အေးပါ- ၅ ဦးတို့က ကန့်ကွက်၍ တိုင်းတရားရုံးသို့ နှစ်ဘက်ရှေ့နေများ၏ လျှောက်လှဲချက်ကို ကြားနာပြီးနောက် ဦးလေးမောင်တို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပလပ်လိုက်သဖြင့် ဦးလေးမောင်တို့က မဟိုတရားရုံး၌ ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၉၈၀
 ဦးလေးမောင်
 ပါ(၅)
 နှင့်
 ဒေါ်တင်တင်
 အေး ပါ(၅)

တိုင်းတရားရုံးတွင် တင်သွင်းသည့် ဒေါ်တင်တင်အေးတို့၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၄) တွင်- “တရားလိုအမှတ် (၁) (၂) (၃) နှင့် (၄) တို့သည် ဒေါ်သန်းတင်၏ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သူ ဦးဘဘိုး၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြပြီး တရားလိုအမှတ် (၅) သည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သန်းတင်၏ မောင်ကွယ်လွန်သူ ဦးဘစိုး၏ သမီး ဖြစ်ပါသည်။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်စိန်ညွန့်နှင့် ဒေါ်သန်းတင် တို့သည် မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာများ ဖြစ်ကြ၍ မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာဆုံးတမ်းလေ့ အရ တရားလိုတို့သည် အထက်အပိုဒ် (၁) ပါ ၎င်းတို့မိုင် ပစ္စည်းများကို ဒေါ်သန်းတင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် တရားပင်ပိုင်ဆိုင်ကြသူများဖြစ်ကြပါသည်” ဟူ၍ ဖော်ပြအဆိုပြုထားပြီး အဆိုလွှာအပိုဒ် (၈) တွင်- “ယခု အမှုကို တရားစွဲဆိုရန် ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်းတွင် ပေါ်ပေါက်၍ ဒေါ်သန်းတင် ကွယ်လွန်သည့် (၁၉-၁၁-၈၄) နေ့ရက်တွင် လည်းကောင်း၊ ၎င်း နေ့ရက်နောက်ပိုင်းတွင် လည်းကောင်း ပေါ်ပေါက်ပါသည်” ဟူ၍ ဖော်ပြ အဆိုပြုထားရာ ဦးလေးမောင်တို့၏ ချေလွှာအပိုဒ် (၄) တွင်- “ဆိုလွှာအပိုဒ် (၄) ပါ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်းမှ အပ ကျန်အချက်မှာ မှန်ကန်ခြင်းမှရှိ၍ ငြင်းဆိုပါသည်။ တရားလိုများသည် ဒေါ်သန်းတင်နှင့် ဒေါ်စိန်ညွန့်တို့ မကွယ်လွန်မီကပင် ကွယ်လွန်သူများနှင့် ဆွေခန်းမျိုးခန်း ပြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်သန်းတင်နှင့် ဒေါ်စိန်ညွန့်တို့ မကွယ်လွန်မီက တရားလိုများသည် သာစဉ်၊ နာစဉ် စောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့ သပြိုင်ခဲ့ခြင်း လုံးဝမရှိ၍ တရားလိုများသည် သေသူတို့၏ အမွေဆက်ခံခွင့် မရှိကြတော့ပါ” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ချေလွှာအပိုဒ် (၈) တွင်- “မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းနပစ္စေအရ ကျန်ရစ်သူအမွေပုံ

၁၉၈၈
ဦးလေးမောင်
ပါ(၂)
နှင့်
ဒေါ်တင်တင်
အေးပါ (၅)

ပစ္စည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခြား နည်းသက်သာခွင့် တောင်းဆိုနိုင်ပါလျက် သီးခြားသက်သာခွင့်တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်၍ အမှုကို ဤပုံစံဖြင့် စွဲဆိုခွင့်မရှိပါ သောကြောင့် ဆိုလွှာအပိုဒ် (၈) ကို ငြင်းဆိုပါသည်။” ဟူ၍လည်းကောင်း ချေပထားသည်။

ဦးလေးမောင်ကို တင်သွင်းလိုသည့် ပြင်ဆင် ချေလွှာအပိုဒ် (၄) တွင် “ ဆိုလွှာအပိုဒ် (၄) ပါ ဆွေစဉ် မျိုးဆက်စာရင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်း မရှိပါ။ ဦးဘထိုး၊ ဦးဘစိုးဘို့မှာ ဒေါ်သန်းတင်နှင့် မောင်နှမ တစ်ဝမ်း ကွဲများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်သန်းတင်၏ တစ်ဝမ်းကွဲ တူ-တူမများသာဖြစ်ပါသည်။ တရားလိုများ အပြင် ဒေါ်သန်းတင်၏ အခြား တူ-တူမ တစ်ဝမ်းကွဲများ ရှိနေသေး၍ တရားလိုများသည် ဒေါ်သန်းတင်၏ အမွေပုံကို တရားဝင် ဝိုင်ဆိုင်သည် ဆိုသည့် အချက်ကို ငြင်းဆိုပါသည်။ တရားလိုများသည် ဒေါ်သန်းတင်၊ ဒေါ်စိန်ညွန့်တို့ မကွယ်လွန်မီကပင် ကွယ်လွန်သူများနှင့် ဆွေးနွေးမျိုးစနိုး ပြတ်စဲခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်သန်းတင်နှင့် ဒေါ်စိန်ညွန့်တို့ မကွယ်လွန်မီက တရားလိုများသည် သာစဉ်၊ နာစဉ် စောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့သဂြိုဟ် ခဲ့ခြင်း လုံးဝမရှိ၍ တရားလိုများသည် သေသူတို့၏ အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိ ကြံစော့ပါ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ချေလွှာအပိုဒ် (၈) တွင် “ မြန်မာ ဖိလေ ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ ကျန်ရစ်သော အမွေပုံ ပစ္စည်းနှင့် စပ် လျဉ်း၍ အခြားနည်း သက်သာခွင့်တောင်းဆိုနိုင်ပါလျက် သီးခြား သက် သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်၍ အမှုကို ဤပုံစံဖြင့် စွဲဆိုခွင့် မရှိပါသော ကြောင့် အဆိုလွှာအပိုဒ် (၈) ကို ငြင်းဆိုပါသည်။ ၎င်းအပြင် တရားလို များနှင့် အစုန်တူ မျိုးဆက်တူသူအားလုံး တရားလိုအဖြစ် ပါဝင်ခြင်း မရှိဘဲ တရားလိုများကို နေသူ ဒေါ်သန်းတင်၏ ပစ္စည်းများကို ဝိုင်ဆိုင် ကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာပေးခြင်း မပြုနိုင်ပါ။ ဆိုလွှာ အပိုဒ် (၈) ကို ငြင်းဆိုပါသည်။” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြင်ဆင် ချေပထားသည်။

ချေလွှာအပိုဒ် (၄) နှင့် (၈) တို့ကို မြင်ဆင်ခွင့် တောင်းခြင်းမှာ တိုင်း တရားရုံးကတရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၁၃ နည်း ၂ အရသက်သေခံ အဖြစ်လက်ခံလိုက်သောမှန်ပုံတင် ကိစ္စ^၀မှ မွေးစားစာချုပ်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဖြစ်သည်။ ယင်းကိစ္စ^၀မှ မွေးစားစာချုပ်တွင် ဒေါ်အေးဆင့် က ကွယ်လွန်သူ အစ်မအရင်း ဒေါ်အေးမြင့်၏ သမီး မသန်းတင်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ညီမအရင်း မဖွားတင်၏သမီး မစိန်ညွန့်တို့ကို အမွေစား အမွေခံ သမီးများအဖြစ် မွေးစားကြောင်း ရေးသား ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူတို့သည် ထိုအချက် အသစ်ထပ်ပေါ်စွာ ထည့်သွင်းနိုင် ရန်အတွက် ချေလွှာတို့ ပြင်ဆင်လိုခြင်း ဖြစ်သည်။

တရားလိုက မိမိစွဲဆိုသည့်အမှုတွင် တရားစွဲဆိုရန် အချင်း ဖြစ်
 အကြောင်းခြင်းရာကို အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲအောင် သို့မဟုတ်
 အခွင်းဖြစ် အကြောင်းခြင်းရာအသစ်ကို အစားထိုးရာ ရောက်အောင်
 အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် တရားပြိုင်က ထုချေချက် အသစ်တစ်ရပ်ကို
 ထည့်သွင်းနိုင်ရန်အတွက် ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခြင်းသည် သဘော
 သဘာဝအရ မတူချေ။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို
 အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ချေပခွင့် ရှိသည်ဖြစ်ရာ ချေလွှာ ပြင်ဆင်ခွင့်ပြု ရန်
 သဘောရိုးဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး အမှုသည့်များအကြား အမှန်
 တကယ် အငြင်းပွားမှုကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ရန်
 လိုအပ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် တရားမျှတပါက ထုချေချက်
 အသစ်ကို ထည့်သွင်း ထုချေနိုင်ရန် ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပေးသင့်သည်။

၁၉၈၈
 ဦးလေးမောင်
 ၀၂ (၂)
 နှင့်
 ဒေါ်တင်တင်
 အေးပေါ်(၅)

ဤအမှုတွင် တရားလိုများအနေဖြင့် တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိကြောင်းကို
 တရားပြိုင်များက မှတ်ပုံတင် ကိုယ်စား ခွေးစားစာချုပ်အပေါ် အခြေခံ၍
 ထုချေလိုခြင်းဖြစ်ရာ သဘောရိုးမဟုတ်ဘဲ လျှောက်ထားသည်ဟု မဆိုနိုင်။

ချေလွှာကို ပြင်ဆင်လိုသည့်အတိုင်း ခွင့်ပြုပါက အမှုသည် များ
 အကြား အမှန်တကယ် အငြင်းပွားမှုကို အပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပေလိမ့်
 မည်။ ချေလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုခြင်းဖြင့် တရားမျှတမှုကို ဖြစ်စေနိုင်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြု၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်
 ပြီး ဦးလေးမောင်တို့၏ ပြင်ဆင်ချေလွှာကို လက်ခံကြောင်း အမိန့် ချမှတ်
 လိုက်သည်။ အမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန် တိုင်း
 တရားရုံးအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ချေလွှာကို ပြင်ဆင်သည့်အတွက်
 ဦးလေးမောင်တို့က ဒေါ်တင်တင်အေးတို့အား စရိတ်ငွေ ၅၀၀/-
 ပေးရမည်။ ဤအမှုအတွက် စရိတ်ခွင့်မပြု။

တရားမအာထွေထွေအယူခံမှု

ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဖောက်တာ မောင်မောင်အေး၊ အဖွဲ့ဝင်များ အဖြစ်
ဦးထွန်းတင် နှင့် ဦးဘမော် တို့ ပါဝင်သော
ဗဟိုတရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ ရှေ့တွင်

† ၁၉၈၀
ဇူလိုင်လ
၆-ရက်

ဒေါ်အို
နှင့်

ဦးမြင့်စိုးပါ(၂) *
ဒေါ်မြကြွယ်

တရားမကျင့် ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁-တရားရုံးတစ်ရုံး၏ မှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်သည့် ထိခိုက်နစ်နာမှုကို မည်သို့ ကုစားပေးနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးတစ်ရုံး၏ မှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်လိုက်ရာတွင် ယင်းမှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်သည့် ထိခိုက်နစ်နာမှုကို တရားရုံး၏ မူလသူတို့ အာဏာဖြင့် ကုစားပေးနိုင်သည်။

ဝါ၊ အာ၊ ပါ၊ အက်၊ ရာမဆွာမိချစ်တီရားနှင့် မအေးပါ (၃)၊ ၁၉၅၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ၊ စာ ၁၂ (တရားလွှတ်တော်) ကို ကျိုးကားသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးသန့်စင်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြင်အတွက် - ဦးညွန့်ရှိန်၊ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ
- တရားရေးအကြံပေး - ဦးကျော်ထွန်းအောင်

ရန်ကင်းတိုင်းတရားရုံး၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် (၂၄၃) တွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်အိုက အယူခံ တရားမြင် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်မြကြွယ်

---

* ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမအာထွေထွေအယူခံမှု အမှတ် ၃၄၊ ၂၅
† ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမအာထွေထွေအမှု အမှတ် ၃၁၀၊ ၃၁၉ တွင် ချမှတ်သော (၁၈-၂-၈၀) ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကင်းတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံမှု။

အပေါ် ကြည့်မြင်တိုင်ပြန်ရန်၊ မကျည်းတန်းမြောက်အရှေ့ရပ်ကွက်၊ ဌာနာလမ်း၊ အိမ်အမှတ် (၁၁၄) မှ ခွင့်ပြုချက် အရ နေထိုင်သူ အဖြစ်ဖြင့် နှင်ထုတ်ပေးစေလိုမှုနှင့်ဆိုင်ရာ တစ်ဖက်သတ်ဗီကရီရရှိခဲ့သည်။ ဒေါ်မြကြွယ်က ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဗီကရီကိုမကျေနပ်၍ ဗဟိုတရားရုံး၊ ၁၉၈၃ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ်(၇၆)တွင် အယူခံဝင်သော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ ဒေါ်မြကြွယ်က ဗဟိုတရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတို့၏စီရင်ချက်နှင့်ဗီကရီများကို အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၃ (၃) အရ ပယ်ဖျက်ပေးရန် နိုင်ငံတော်ကောင်စီရုံး ၁၉၈၅ခုနှစ်၊ အမှုအမှတ် ၃၃၁ တွင် ဆက်လက်လျှောက်ထားသည်။ နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဒေါ်မြကြွယ်၏ လျှောက်လွှာကိုစိစစ်ဆဲ၌ ဒေါ်အံ့ကမိမိရရှိထားသောဗီကရီကိုရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမဇာနည် အမှတ် ၂၈/၈၃ (ကြည့်မြင်တိုင်) တွင် အတည်ပြုရာ တိုင်းတရားရုံးက ၄-၆-၈၅နေ့တွင် ဒေါ်မြကြွယ်အားလည်းကောင်း၊ ၁-၇-၈၅ နေ့တွင် ဦးမြင့်စိုးနှင့် ဒေါ်ခင်မြတ်ချိုတို့အား လည်းကောင်း၊ ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဗဟိုတရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတို့၏ စီရင်ချက်နှင့်ဗီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီးအမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးရန်ဆုံးဖြတ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးဆဲတွင် ဦးမြင့်စိုးတို့က မိမိတို့ဖယ်ရှားပေးရသည့်ဥပဒေတွင် ပြန်ထားရန် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အမှုအမှတ် ၃၀၉ (ကြည့်မြင်တိုင်) တွင် လည်းကောင်း၊ ဒေါ်မြကြွယ်က အဆိုပါ တိုင်းတရားရုံး ၁၉၈၇ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အမှုအမှတ် ၃၁၀ (ကြည့်မြင်တိုင်) တွင်လည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးက ခွင့်ပြုလိုက်သောကြောင့် ဒေါ်အံ့ကတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ဗဟိုတရားရုံး ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၃၄ နှင့် ၃၅ တို့တွင် အသီးသီးအယူခံဝင်သည်။ အယူခံမှုများတွင်ပေါ်ပေါက်သော ဥပဒေပြဿနာမှာ တူညီသည် ဖြစ်၍ အမှု နှစ်လုံးကို ဤစီရင်ချက်တွင် အဆုံးအဖြတ် ပေးမည့် ဖြစ်သည်။

၁၉၈၈
 ဒေါ်အံ့
 နှင့်
 ဦးမြင့်စိုး
 ပါ (၂)
 ဒေါ်မြကြွယ်

တိုင်း တရားရုံးက အချင်းဖြစ် ဥပဒေကို အယူခံ တရားပြိုင် တို့အား ပြန်လည် နေထိုင်ခွင့် ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ရာတွင် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ နှင့် ပုဒ်မ ၁၅၁ တို့ကို ကိုးကားထားသည်။ ဤအယူခံတွင် အယူခံ တရားလို၏ ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ အရ လျှောက်ထားသည့် လျှောက်လွှာမှာ ဇာနည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဇာနည်တွင် ချမှတ်သော အမိန့်ဖြစ်၍ ဗဟိုတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ရာ၌ရုံးခွန် ၅၀/- ထမ်းဆောင်ခြင်းမှာ လုံလောက်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အကျယ်စာဝင့်စာစီပြု လျှောက်ထားသည်။

၁၉၈၈
ဒေါ်အံ
နှင့်
ဦးမြင့်စိုး
ဝါ(၂)
ဒေါ်မိကြွယ်

အယူခံတရားပြိုင်တိုက်၏ ရှေ့နေက ပိုနေခြင်း-ကျားနေမြဲ ပြန် ထားရန် တိုင်းတရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄/ ၁၅၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ကြောင်း ဒေါ်ဝတ်ဟာရှင် အိစွမ် ပါ-၂ နှင့် တပ်ရှိန်(၁) အမှုကို ကိုးကား၍ လျှောက်ထားသည်။

ဆူလ်ဇန်အာမက် နှင့် နာဆာရာဗျာမန် (၂) အမှုတွင် တစ်ဖက် သတ်ဒီကရီကို အတည်ပြုရာ၌ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို လက် ရောက်ရရှိလိုက်ပြီးနောက် တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သော အခါ တရားရုံးက တရားပြိုင်များအား အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် စာရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ အရ ပြန်ထားကြောင်း အမိန့် ချမှတ်သည်။ ပြင်ဆင်မှုတွင် ယခင် တရားလွှတ်တော်က တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ဒီကရီကို အယူခံရုံးက ဖြစ်စေ၊ ပြင်ဆင် တရားရုံးကဖြစ်စေ ပြောင်းလဲသည့်အခါ သို့မဟုတ် ပယ်ဖျက်သည့်အခါ တွင်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်သဖြင့် တရားပြိုင် များကို အချင်းဖြစ် ဥပစာ၌ ပြန်ထားခြင်းမှာ တရားမကျင့် ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ အရဖြစ်ကြောင်း ထုံးစွဲထားသည်။

ဤအမှုတွင် ဒေါ်အံသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၌ ရရှိသော တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီကို အကြောင်းပြု၍ ရရှိသွားခြင်း ဖြစ် သည်။ ထိုဒီကရီကို နိုင်ငံတော်ကောင်စီက အယူခံစီရင်စိုင်းခွင့်အရ ဖြစ်စေ၊ ပြင်ဆင်မှု စီရင်စိုင်းခွင့်အရ ဖြစ်စေ ပယ်ဖျက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၃(၃) အရ ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ အခြေအနေတွင် တိုင်းတရားရုံးက အယူခံ တရားပြိုင်တိုက်အား အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် ပြန် ထားခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ အရ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကျင့် သုံးဆောင်ရွက်ရာ ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုများတွင် အယူခံ တရားလို၏ ရှေ့နေ တင်ပြသော အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပြုဿနာများ ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် အကြောင်းမရှိချေ။ ထို့နည်းတူ အယူခံတရား ပြိုင်တိုက်၏ ရှေ့နေ တင်ပြသော စီရင်ထုံး အရ အဆုံး အဖြတ် ပေးရန် အကြောင်းလည်း မရှိတော့ချေ။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက တိုင်းတရားရုံးမှ ချမှတ်သော အမိန့်တွင် အယူခံတရားလိုအား ဖယ်ရှားပေးရန် အမိန့် လုံးဝမပါရှိကြောင်း၊ အမိန့်

---

(၁) ရန်ကုန် စီရင်ထုံးများ အထူး- ၁၀၊ စာ- ၄၈၀
(၂) ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ၊ စာ- ၃၇၂ (တရားလွှတ်တော်)

တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ရာတွင် ဥပဒေအရ အကောင်အထည် ပေါ်လွင်သည့် အမိန့်ချီး ဖြစ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အကောင်အထည်ဖော်၍ မရနိုင်သည့် အမိန့်သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားဥပဒေအရ ပြင်ဆင် သင့်ကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက် ထားသည်။

၁၉၈၀
ဒေါ်အံ
နှင့်
ဦးမြင့်စိုး
၀၁(၂)
ဒေါ်မြကြွယ်

အချင်းဖြစ်ဥပစာမှာ အယူခံတရားလို၏ သက်ရှိဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြကြွယ် ကိုအား ပြန်လည်နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် အယူခံတရားလို အား ဥပစာမှ ဖယ်ရှားပေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်ရာရောက်သည်။ ဒေါ်အံ အား ဖယ်ရှားပေးရန် အမိန့် ချမှတ်ခြင်း မပြုရုံမျှဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ ၁၈-၂-၈၀ ရက်စွဲပါ အမိန့်မှာ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဟု မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဆိုနိုင်ချေ။ တရားရုံးများ၏ အမိန့် ကို လက်တွေ့ ဆန်ဆန် အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဖြစ်သည်။ အမိန့်၌ အရေးမပါသည့် ချို့ယွင်းချက်ကို အကြောင်းရှာ၍ အမိန့်အတိုင်းဆောင်ရွက်ရန်မဖြစ်နိုင်ဟု စောဒကတက်ရန် မဟုတ်ပေ။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက ဦးမြင့်စိုး နှင့် ဒေါ်ခင်မြတ်ချို တို့အား အမှုမစွဲမီ တည်ရှိနေသည့်အနေအထားအတိုင်း အချင်းဖြစ်နေအိမ်ဥပစာ တွင် ပြန်လည် နေထိုင် ခွင့် ပြုစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်း ကြောင်း၊ အကြောင်းမူ ဦးမြင့်စိုးနှင့် ဒေါ်ခင်မြတ်ချိုတို့မှာ မူလမှုမစွဲဆို မီက အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် နေထိုင်ကြသူများ မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြ လျှောက်ထားသည်။ တိုင်း တရားရုံးက ၁၉၈၂ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၄၃ ကို မစွဲဆိုမီက အချင်းဖြစ်နေအိမ် ဥပစာတွင် ပြန်လည် နေထိုင်ခွင့် ပြုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ထားသည်ကို တွေ့ ရသည်။ အမှန်စင်စစ် တစ်ဖက်သတ် ဒီကရီကို အတည်ပြုခြင်းကြောင့် အမှုသည် တို့၏ အခြေအနေ ပြောင်းလဲသွားရသည်ဖြစ်ရာ ယင်းဒီကရီကို အတည် မပြုမီက တည်ရှိသော ပိုနေမြ-ကျားနေမြ အခြေအနေအတိုင်း ပြန်လည် ထားရန်ဖြစ်သည်။ တရားမကြောင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ တွင်လည်း ယင်း အတိုင်းပင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တစ်ဖက်သတ် ဒီကရီ ချမှတ်သည့်အမှုကို မစွဲဆိုမီ တည်နေသည့် အနေအထား အတိုင်း ပိုနေမြ- ကျားနေမြအခြေအနေတွင် ပြန်ထားရန် ဘိုင်းတရားရုံးက အမိန့် ချမှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်။ သို့ရာတွင် ရှေ့တွင် ဆက်လက် သုံးသပ် မည့်အကြောင်းကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ အဆိုပါ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေး ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်တော့ပေ။

တရားရုံး တစ်ရုံး၏ မှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တစ်နည်းနည်း ဖြင့် ပြင်ဆင် ပယ်ဖျက်လိုက်ရာတွင် ယင်း မှားယွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်

၁၉၀၀
ဒေါ်အံ
နှင့်
ဦးမြင့်စိုး
ပါ (၂)
ဒေါ်မြကြွယ်

ကြောင့် ပေါ်ပေါက်သည့် ထိခိုက်နစ်နာမှုကို တရားရုံး၏ မူလဘူတအာဏာ ဖြင့် ကုစားပေးနိုင်သည်။ ဒီ၊ အာ၊ ဒီ၊ အယ်၊ ရာမဆွာမိ ရှစ်တန်းစား နှင့် မအေးပါ ၃ (၇) အမှုကို ကြည့်ပါ။ ကုစားပေးနိုင်သည့် နည်းလမ်း များကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ရာတွင် ပုဒ်မ ၁၄၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် အမှုဖြစ်ရပ်အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်မည်မဟုတ်။ ဤအမှုမှတစ်ဆင့် ဒေါ်မြကြွယ်အား အချင်းဖြစ်ဥပစာ၌ ပြန်ထားရန် ကိစ္စတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ အရ ဆောင် ရွက်မပေးနိုင်စေကာမူ တရားရုံးသည် တရားမ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ ပါ မူလဘူတအာဏာအရ ထိခိုက်နစ်နာခဲ့ရသည့် အမှုသည်အား ပိုနေ မြ-ကျားနေမြ အခြေအနေသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိအောင် ဆောင်ရွက် ပေးနိုင်သည်။

ပိုနေမြ - ကျားနေမြ မြန်ထားရန် တိုင်း တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်သည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၁ တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း ဖော်ပြပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်း ပုဒ်မအရ ချမှတ်သော အမိန့်သည် ပုဒ်မ ၂ (၂) တွင် အကျုံးဝင်သော ဒီကရီမဟုတ်။ ပုဒ်မ ၁၀၄ (၁) အရ ဖြစ်စေ အမိန့် ၄၃ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖြစ်စေ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော အမိန့် လည်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ဗဟိုတရားရုံးတွင် အယူခံဝင်ခြင်းသည် မှားယွင်းသည်။ ဒေါ်မြကြွယ်အား အချင်း ဖြစ် ဥပစာတွင် ပြန်ထားရန် တိုင်း တရားရုံးက ချမှတ်သော အမိန့်သည် လျော်ကန်သင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဒေါ်မြကြွယ်အပေါ် တင်သွင်းသော အယူ ခံမှုကို ပြင်ဆင်မှုအဖြစ်သို့ မြောင်းလဲဆုံးဖြတ်ပါကလည်း တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် စာကြောင်း မပေါ်ပေါက်နိုင်ပေ။

ဦးမြင့်စိုး တို့သည် မူလ အမှုတွင် အမှုသည်များ မဟုတ်ချေ။ သူတို့ သည် ဒေါ်မြကြွယ်၏ အိမ်ငှားများ ဖြစ်ကြ၍ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ အချင်းဖြစ်အိမ်မှ ဆင်းပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်သတ် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းမှာ ဒေါ်မြကြွယ် အကျိုးငှာ ပယ်ဖျက်ခြင်းဖြစ်ရာ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် မသက်ဆိုင်သူ ဦးမြင့်စိုးတို့အနေဖြင့် နိုင်ငံတော် ကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အခြေ ခံကာ အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် ပြန်လည်ထားရန် လျှောက် ထား ခွင့် မရှိချေ။

တိုင်း တရားရုံးက တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ ကို မှားယွင်း ကိုးကားခြင်းကြောင့် ဒေါ်အံ သည် ဦးမြင့်စိုးတို့အပေါ် တိုင်း တရားရုံး၏

(၃) ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ မတ် ၈၊ ၈-၁၂ (တရားလွှတ်တော်)

အမိန့်ကို မှားယွင်း အယူခံမိခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားမျှတမှု အလို ငှာ အယူခံကို ပြင်ဆင်မှုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ၍ တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပေးသင့်သည်။

၁၉၈၈
ဒေါ်အံ
နှင့်
ဦးမြင့်စိုး
ပေါ်(၂)
ဒေါ်မြကြွယ်

ထို့ကြောင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမ အထွေထွေ အယူခံမှု အမှတ် ၃၄ ကို ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်၍ တိုင်းတရားရုံးက ဦးမြင့်စိုး တို့အား အချင်းဖြစ် ဥပစာတွင် မြန်ထားရန် ချမှတ်သည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၃၅ကို မူပလပ် လိုက်သည်။

ဤအယူခံမှုများတွင် နှစ်ဖက်အမှုသည်များသည့် မိမိတို့ ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကျခံကြစေ။

တရားမပြင်ဆင်မှု
တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီး ဦးကျော်တင့် ရှေ့တွင်

†, ၁၉၈၈
ဒီဇင်ဘာလ
၂၇ ရက်

ဦးအုန်းခိုင်

နှင့်

ဒေါ်သိန်း*

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၅ ရက် ရှမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁)(စ) ၏ ခြင်းချက် ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်— ယင်း ခြင်းချက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သူသည် ရှမ်းစား သည့် ဥပစာကို ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်-မဖြစ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လ ၅ ရက် ရှမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) ၏ ခြင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သော သူသည် ရှမ်းစားသည့် ဥပစာကို လုံးလုံးလျားလျား ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ် ရမည်ဟု အတိအလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။

- လျှောက်ထားသူအတွက် — ဦးဘကျော် (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက်— ဦးကိုကိုလေး (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- တရားရေးအကြံပေး — ဦးခင်မိုး

ရန်ကုန်တိုင်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ဖွဲ့မြေရပ်ကွက်၊ ၁၀၁ လမ်း၊ အိမ်အမှတ် ၁၄၃ မှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ လျှောက် ထားခံရသူ ဒေါ်သိန်း၏ ဖခင် ဦးဘိုးညွန့်ဆိုသူ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည် ဦးဘိုးညွန့် သည် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားရာ ဒေါ်သိန်း အပါအဝင် ယားသမီး တစ်စုတို့က အချင်းဖြစ် အိမ်ကို အမွေဆက်ခံ ရရှိခဲ့ကြသည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်သိန်း ၏ အစ်ကိုများနှင့် ထိုစဉ် အခါက ကွယ်လွန် သွားပြီး ဖြစ်သော အစ်ကို တစ်ဦး၏ သမီး (ဒေါ်သိန်း၏ တူမ) တို့က အဆိုပါအိမ်တွင် သူတို့ ရရန်ရှိသော အမွေစု များကို ရောင်းချသော စာချုပ်တစ်ရပ် ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ယင်း စာချုပ်ကို မှတ်ပုံတင်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။

---

* ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၆၂
† ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၉ တွင် ချမှတ်သော (၂၂-၆-၈၈) ရက်နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို လျှောက်ထားမှု။

၁၉၈၀
ဦးအုန်းခိုင်
နှင့်
ဒေါ်သိန်း

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်သိန်း တ
လျှောက်ထားသူ ဦးအုန်းခိုင်အား အချင်းဖြစ်အိမ်၏ လက်ဝဲဘက် အခန်း
တစ်ခန်းကို တစ်လလျှင် ၄၀/- ဖြင့် ငှားရမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင်
ဒေါ်သိန်းက ယင်းအိမ်ခန်းကိုမိမိကိုယ်တိုင်နေထိုင်ရန်အတွက်ရယူလိုသည်
ဟု အကြောင်းပြကာ ဦးအုန်းခိုင် အပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) အရ နှင်ထုတ်ပေး
စေရန် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ဖွဲ့မြေရပ်ကွက် တရားရုံး၊ ၁၉၈၅ ခုနှစ်
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃ တွင် တရားစွဲဆိုသည်။

အိမ်ငှားဘက်မှ အခြားအကြောင်းများအပြင် “တရားလိုသည် ၎င်း၏
မောင်နှမများ၏ အမွေဝေစုများကို ၁၃-၃-၅၇ ရက်နေ့တွင် ဝယ်ယူခြင်း
ဖြင့် လက်ဝယ်ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုသည် မြို့ပြ
ဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) ခြင်းချက်
ပါ “ပိုင်ရှင်” ဆိုသည့် စကားရပ်တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် ယခု အမှုကို
တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းခြင်းရာသည် မည်သည့်အခါကမျှ မပေါ်ပေါက်
ခဲ့ပါ” ဟူ၍ ထုချေသဖြင့် ရပ်ကွက် တရားရုံးက အေ့ဂျက်ပါပဏာမ
ငြင်းချက်ကို ထုတ်နှုတ် ကြားနာခဲ့သည်။

“တရားလိုသည် ၎င်း၏ မောင်နှမများ၏ အမွေဝေစုများကို
၀၃-၃-၅၇ နေ့တွင် ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို လက်ဝယ်
ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုကို စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုသည်မှာ မှန်သလား”

ရပ်ကွက်တရားရုံးက အထက်ဖော်ပြပါ ငြင်းချက်ကို အိမ်ရှင်အား
အသာပေး၍ ဆုံးဖြတ်သဖြင့် အိမ်ငှား ဦးအုန်းခိုင်က မင်္ဂလာတောင်ညွန့်
မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်ဘိုင်း တရားရုံးတို့တွင် ရပ်ကွက် တရားရုံး၏
ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန် လျှောက်ထားသော်လည်း မအောင်မြင်
သဖြင့် တရားရုံးချုပ်တွင် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို ဆက်လက် လျှောက်
ထားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အကြောင်းခြင်းရာများမှာ အငြင်းပွားပေ။ အဆုံးအဖြတ်
ပေးရန် ပြဿနာမှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (၁) (စ) ၏ ခြင်းချက်တွင် ရည်ညွှန်း ထားသော
“ပိုင်ရှင်” သည် ငှားရမ်းထားသည့် ဥပစာကို လုံးလုံးလျားလျား ပိုင်ဆိုင်
သူဖြစ်ရန် လိုအပ်သည် ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။

ဦးဘို နှင့် ဦးဥာဏ်(၃) အမှုတွင် အိမ်ရှင် ဦးဥာဏ်က အိမ်ငှား
ဦးဘိုအပေါ် ငှားရမ်းထားသည့် ဥပစာမှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ

(၁) ၁၉၇၀၊ တရားမ တတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၃ (က) (မန္တလေး)။

၁၉၈၀
ဦးအုန်းခိုင်
နှင့်
ဒေါ်သိန်း

ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) အရ နှင်ထုတ်
ဇပေးစေရန် တရားစွဲဆိုရာ ဦးဘိုဘက်မှ အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဦးဥာဏ်အပြင်
အခြားပိုင်ရှင် ဒေါ်အုံးဆိုသူ ရှိနေကြောင်း ပေါ်လွင်ပါလျက် ဦးဥာဏ်
တစ်ဦးတည်း ပိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြရာ
ယခင် မဟိုတရားရုံးက အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဦးဥာဏ်ပိုင်ကြောင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းမထွက်သဖြင့် ဦးဥာဏ်သည် ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) တွင်
ဖော်ပြထားသည့် “ပိုင်ရှင်” ဆိုသော စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်နေ
သောကြောင့် ဦးဘိုအပေါ် ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်ဟု
မဆိုနိုင်ကြောင်း အကြောင်းပြ၍ ဦးဘို၏ တင်ပြချက်ကို ပယ်ခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) ၏ ခြင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သောသူသည် ငှားရမ်း
ထားသည့် ဥပစာကို လုံးလုံးလျားလျား ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်ရမည်ဟု အတိ
အလင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ ယင်းခြင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သော
ဥပစာပိုင်ရှင်သည် အိမ်ငှားအား နှင်ထုတ်ခွင့်ရှိသည်။ ဤအမှုတွင်
(၁၃-၃-၅၇) ရက်စွဲပါ အရောင်းစာချုပ်ကို နှုတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိ
သဖြင့် ရောင်းချခြင်းမှာ အထမမြောက်ပေ။ တစ်ဘက်တွင် ရောင်းသူ
တို့မှာ ဦးအုန်းခိုင်၏ အိမ်ရှင်များ မဟုတ်ကြသဖြင့် ဦးအုန်းခိုင်အပေါ်
၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) အရ တရားစွဲဆိုခွင့် မရှိနိုင်ပေ။ အမှုဆိုင်
စာစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းက ဦးအုန်းခိုင်အား ငှားရမ်းထားသည်ဖြစ်၍ ကျန်
အမှုဆိုင်တို့သည် အချင်းဖြစ် ဥပစာကို လက်ရောက်ရလိုမှု စွဲဆိုခွင့်
မရှိပေ။ ဤအခြေအနေတွင် ဒေါ်သိန်းသည် အချင်းဖြစ် ဥပစာကို အပြည့်
အဝ ပိုင်ဆိုင်သူမဟုတ်၍ အိမ်ငှားအပေါ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ
ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) အရ တရား
စွဲဆိုခွင့် မရှိဟုဆိုလျှင် တရားမျှတမှု ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ အခြား အမှုဆိုင်
များသည် ဤအမှုတွင် တရားလိုများအဖြစ် ပါဝင်ခွင့် မရှိ သည် က
တစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်သိန်းသည် အိမ်ရှင်ဖြစ်ပြီး ပိုင်ရှင် ဖြစ် သည် က
တစ်ကြောင်းကြောင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်
ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂(၁) (စ) ၏ ခြင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်
သော ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရပေမည်။

ထို့ကြောင့် အောက်ရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဂွက်ဖက်ရန်အကြောင်း
မရှိသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု
တရားရုံးချုပ်၊ တရားသူကြီး ဦးကျော်တင့်ရှေ့တွင်

ဦးအုန်းဖေ
နှင့်

ဦးအမ်ဂျီအာမက်ပါ(၂) *

† ၁၉၈၀
ဒီဇင်ဘာလ
၁-ရက်

တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉-ဒီကရီနှစ်ရပ်သည် တံသီး
တခြားစီ ဖြစ်နေသဖြင့် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထေနိုင်ခြင်း မရှိသည့်
အခြေအနေမျိုးတွင် မိမိရရှိသည့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန်
တစ်ဦးက လျှောက်ထားခြင်း အပေါ် ဆိုင်းငံ့ မိန့်ထုတ် ပေးခဲ့
ခြင်းသည် တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့ပြီး လျှောက်ထားသူအား နစ်နာမှု
ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးအမ်ဂျီအာမက် တို့က ဦးအုန်းဖေ အပေါ် စွဲဆို
သော အမှုတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့ပါက ငွေ ဒီကရီသာ ရနိုင်မည်ဖြစ်၍ ယင်း
ဒီကရီသည် ဦးအုန်းဖေက ဦးအမ်ဂျီအာမက်အပေါ် ရရှိ ထား သော
အိမ်နှင့် ဒီကရီကို “ထေ” နိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ဒီကရီနှစ်ရပ်သည် တံသီး
တခြားစီ ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် မူလရုံးက တရားမ ကျင့်ထုံး
အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ လျှောက်ထားသူ အတည်ပြုဆဲ ၁၉၈၇ ခုနှစ်
တရားမ ဇာရီမူ အမှတ် ၅၆ ကို ဆိုင်းငံ့ ထားရန် အမိန့်ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်း
သည် လျှောက်ထားသူအတွက် တရားမျှတမှုကင်းမဲ့စေပြီး နစ်နာမှု ရှိနိုင်
ပေသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်နီရီတင်၊ တရားရုံးချုပ်
ရှေ့နေ
- လျှောက်ထူးခံရသူများအတွက် - ဦးဘအေး၊ တရားရုံး ချုပ်
ရှေ့နေ
- တရားရေးအကြံပေး - ဦးလှမြင့်ဝင်း

* ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၂၂
† ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၁ (ပုဇွန်တောင်) တွင် ချမှတ်သော
(၁-၆-၈၀) ရက် နေ့စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို လျှောက်
ထားမှု၊

၁၉၈၈
ဦးအုန်းဖေ
နှင့်
ဦးအိမ်ဂျီအာ
မက်ပါ(၂)

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး ၁၉၈၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၀၁ (ပုဇွန်တောင်) တွင် ဦးအိမ်ဂျီအာမက်နှင့် ဦးဝင်းမောင်(ခ) မိုဟာမက်အလီတို့က ဦးအုန်းဖေအပေါ် အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ် သည့် ကုန်ကျစရိတ်ကို နှစ်နာကြေး အပါအဝင်ဖြင့် ရလိမ့်မဟုတ် အဆောက်အအုံ၏ ကာလတန်ဖိုးကို ရလိမ့်မည်။ ၎င်းနောက် ဦးအိမ်ဂျီအာမက်အပေါ် ဦးအုန်းဖေက အနိုင်ရရှိထားသော အိမ်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုဆဲ မူလရုံး ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမ ဇာရီမှုအမှတ် ၅၆ ကို တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ ဆိုင်းငံ့ အမိန့် ထုတ်ပေးပါရန် ဦးအိမ်ဂျီအာမက်တို့က လျှောက်ထားသည်။ မူလရုံးက ဦးအိမ်ဂျီအာမက်တို့ လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ၁-၆-၈၈ နေ့တွင် ဆိုင်းငံ့ အမိန့်ထုတ်ပေးကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ ဦးအုန်းဖေက ထို အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက လျှောက်ထားခံ ရ သူ စွဲဆိုသော ၁၉၈၈ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၀၁(ပုဇွန်တောင်)မှာ အဆောက် အအုံ ဆောက်လုပ်သည့် ကုန်ကျစရိတ်ကို ရလိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ ယင်းအမှု မျိုးမှာ အိမ်ပေါ်မှ ဖယ်ရှား ထွက်ခွာသွားရသည့်ရှိသော် နှစ်နာရန် အကြောင်းမရှိ၊ ငွေကြေးဖြင့် ကုစားနိုင်ကြောင်း၊ မူလရုံးက မလိုအပ် ဘဲလျက် ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမဇာရီမှု အမှတ် ၅၆ ကို ဆိုင်းငံ့ အမိန့်ထုတ် ပေးခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း လျှောက်ထားသူအတွက် လွန်စွာမှ နှစ်နာကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများ၏ ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ အမှုတန်ဖိုးကို ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်ပြီး၊ လျှောက် ထားခံရသူတို့ စွဲဆိုသော ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၀၁ (ပုဇွန်တောင်) မှာ အမှုတန်ဖိုးကို ကျပ် ၆၀၀၀၀/- သတ်မှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ မူလရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာအတွင်းမှ ဆိုင်းငံ့ အမိန့် ထုတ်ရာတွင် အမှုတန်ဖိုး ကျပ် ၆၀၀၀၀/- ရှိသည့်အမှုအတွက် တန်ဖိုး ဤပုံ ၅၀၀၀၀/- သာ ရှိသည့် ဇာရီမှုကို ဆိုင်းငံ့ အမိန့်ထုတ်ပေးသည့် အတွက် လျှောက်ထားသူအဖို့ နှစ်နာရန်မရှိကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

မူလရုံး ၁၉၈၅ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၄၀ တွင် ဦးအုန်းဖေက ဦးအိမ်ဂျီအာမက် အပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသော အချင်းဖြစ်အိမ်ခန်းက နှင်ထုတ်လိုမှု စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီ ရရှိခဲ့သည်။ တရားနိုင် ဦးအုန်းဖေ က တရားရှုံး ဦးအိမ်ဂျီအာမက် အပေါ် မူလရုံးတွင် ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမ ဇာရီမှုအမှတ် ၅၆ ဖွင့်ပြီး အနိုင်ဒီကရီကို အတည်ပြုသည်။ ယင်းအခြေ

အနေတွင် ဦးအိမ်ဂျီအာမက်တို့က ဦးအုန်းဖေအပေါ် အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်သည့် ကုန်ကျစရိတ်ကို နစ်နာကြေး အပါအဝင်ဖြင့် ရလို့မူ သို့မဟုတ် အဆောက်အအုံ၏ ကာလတန်ဖိုးကို ရလို့ကြောင်းဖြင့် မူလ ရုံးတွင်ပင် ၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၁ (ပုဇွန်တောင်) ဤ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၀
ဦးအုန်းဖေ
နှင့်
ဦးအိမ်ဂျီ အာ
မက် ၀၁(၂)

အကယ်၍ ဦးအိမ်ဂျီအာမက်တို့က ဦးအုန်းဖေအပေါ် စွဲဆိုသောအမှု တွင် အနိုင်ရရှိခဲ့ပါက ငွေဒီကရီသာ ရနိုင်မည်ဖြစ်၍ ယင်းဒီကရီသည် ဦးအုန်းဖေက ဦးအိမ်ဂျီအာမက်အပေါ် ရရှိထားသောအိမ်နှင့် ဒီကရီကို “ထေ” နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ ဒီကရီနှစ်ရပ်သည် တစ်ဖက်တစ်ခြားစီ ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် မူလရုံးက တံဆိပ်ထိုးအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ လျှောက်ထားသူ အတည်ပြုဆဲ ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမဇာနည်မှုအမှတ် ၅၆ ကို ဆိုင်းငံ့ထားရန် အမိန့်ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူ အတွက် တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့စေပြီး နစ်နာမှု ရှိနိုင်ပေသည်။

ခေါ်အုန်းခင် နှင့် ခေါ်ကြင်စိန် အမှု(?) တွင် မူလရုံး သုံးသပ်သကဲ့ သို့ တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ ဇာနည်ကို ဆိုင်းငံ့ထား ရန်မှာ စွဲဆိုထားသော တရားမမှုနှင့် အတည်ပြုဆောင်ရွက်ပေးရမည့် ဒီကရီတို့မှာ သဘောချင်းတူဘို့မလိုဟူသော အချက်သာမက တရားနိုင်နှင့် တရားရှုံးတို့သည် တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးက တောင်းဆိုမှုများကို “ထေ” နိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ပါဝင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူ ဦးအုန်းဖေက ဦးအိမ်ဂျီအာမက် ပြန်လည် စွဲဆိုသော တရားမမှုမှာ ငွေရလို့မူသာဖြစ်၍ မိမိရရှိသော အိမ်နှင့် ဒီကရီ အရ ၎င်း အနေဖြင့် အိမ်ပေါ်က ဖယ်ရှားရသည်ရှိသော် နစ်နာရန် အကြောင်းမရှိဘဲ မူလရုံးက ဇာနည်ကို ဆိုင်းငံ့ မိန့် ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြချက်အား လက်ခံသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက မူလရုံးအနေဖြင့် ဆိုင်းငံ့ အမိန့်ကို တစ်ဖက်သတ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ လျှောက် ထားသူ အနေဖြင့် ယခု ဤစွဲကို မူလရုံးတွင် တင်ပြရန် အခွင့်အရေးရှိကြောင်း တရားရုံးချုပ် အနေဖြင့် အခြား နည်း တင်ပြခွင့်ရှိသော ကိစ္စတွင် စွက်ဖက်လေ့ မရှိ ကြောင်း လျှောက်လှဲသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက မူလရုံး အနေဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ ဆိုင်းငံ့ မိန့်ကို တစ်ဖက်သတ် ထုတ်ခဲ့ရာတွင်

၁၉၈၀
ဦးအုန်းဖေ
နှင့်
ဦးအိမ်ရှိအောင်
မက်ဝါ(၂)

မှားယွင်းကြောင်းတွေ့ရှိပါက အဆင့်မြင့် တရားရုံးက ပြင်ဆင်နိုင်သည့် အာဏာရှိကြောင်း လျှောက်လှူသည်။

လျှောက်ထားသူက လျှောက်ထားခံရသူအပေါ် စွဲဆိုခဲ့သော မူလရုံး ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၄၀ မှ အနိုင် ရရှိသည့် အိမ်နှင့် ဒီကရီကို လျှောက်ထားခံရသူများက လျှောက်ထားသူအပေါ် မူလရုံး တွင်ပင် စွဲဆိုသော ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၁(ပုဇွန်တောင်) အား အနိုင်ရရှိပါက ရရှိနိုင်မည့် ငွေဒီကရီက “ထေ” နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ အမှုနှစ်မှုသည် “ထေ” နိုင်ခြင်း မရှိဘဲလျက် မူလရုံးက လျှောက်ထားသူ၏ ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၆ ကို တရားမ ကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ ဆိုင်းငံ့မိန့်ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်ထားသူ အတွက် တရားမျှတမှုကင်းမဲ့ စေပြီး နစ်နာမှုရှိနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဤတရားရုံးချုပ် အနေဖြင့် မူလရုံး၏ အမိန့်ကို စွက်ဖက်နိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။ ဒေါ်အုန်းခင် နှင့် ဒေါ်ကြင်စိန် အမှု (၇) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

၎င်းအပြင် ဤတရားရုံးချုပ်အား သင့်တော်သော အမှုတွင် ပြင်ဆင်မှု အာဏာကို တိုက်ရိုက် ကျင့်သုံးခြင်း မပြုရန် ပိတ်ပင်ခြင်း မပြုချေ။ ဒေါ်မင်းသော် နှင့် အေဒီပီအယ်အင်ချစ်တီးရာဖမ်းပါ-၂ အမှု(၂) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

အထက်ပြဆိုခဲ့သော အချက်အလက်များအရ မူလရုံးမှ ၁-၆-၈၈ ရက်စွဲဖြင့် တရားမကျင့်ထုံး အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၂၉ အရ အတည်ပြုချက် လျှောက်ထားသူ၏ ၁၉၈၇ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၆ ကို ဆိုင်းငံ့ ထားရန် အမိန့်ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည့်ဟု မှတ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ၎င်းနောက် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ ၁-၆-၈၈ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက် လိုက်သည့် စရိတ် မဆတ်မှတ်။

---

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံးများ ၅၄၀၊
(၂) ရန်ကုန်အတွဲ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၄၊

အထွေထွေကဏ္ဍ

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့မှ
ထုတ်ပြန်သော ဥပဒေများနှင့် တရားရုံးချုပ်၏
အမိန့်ကြော်ငြာစာများ

ပြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော်

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့

တရားစီရင်ရေးဥပဒေ

(နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေ အမှတ် ၂/၈၀)

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လလယ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်

(၁၉၈၀ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်)

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့သည် အောက်ပါ ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အခန်း (၁)

အမည်

၁။ ဤဥပဒေကို တရားစီရင်ရေး ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

အခန်း (၂)

တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာများ

- ၂။ တရားစီရင်ရာတွင် အောက်ပါ မှုများအပေါ် အခြေခံ၍ စီရင်ရမည်-
  - (က) ဥပဒေနှင့်အညီ လွတ်လပ်စွာ တရားစီရင်ခြင်း၊
  - (ခ) ပြည်သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်၍ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး၊ နယ်မြေအေးချမ်းသာယာရေး တည်ဆောက်ရာတွင် အလောက် အကူဖြစ်စေခြင်း၊
  - (ဂ) ဥပဒေကို ပြည်သူများက နားလည် လိုက်နာ ကျင့်သုံးလာစေရန် ပညာ ပေးခြင်းနှင့်ပြည်သူများက ဥပဒေကို လိုက်နာသောအခါ အကျင့်ဖျိုးထောင် ပေးခြင်း၊
  - (ဃ) အမှုကိုစွဲများကို ဥပဒေ ခွင့်ပြုချက် တောင်အတွင်း၌ ဥပဒေနှင့်အညီ ကျေ အေးပြီးပြတ်စေရန် ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
  - (င) ဥပဒေအရ တားမြစ်ထားချက်မှ အပ ပြည်သူ့ ရှေ့မှောက်တွင် တရား စီရင်ခြင်း၊

၂

- (စ) အမှုတွင် ခုခံချေပခွင့်နှင့် ဥပဒေအရ အယူခံပိုင်ခွင့် ပေးခြင်း၊
- (ဆ) ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို အရေးယူ အပြစ်ပေးရာတွင် အကျင့် စာရိတ္တ ပြုပြင်မှုကို ဦးတည်ခြင်း။

အခန်း (၃)

တရားရုံးချုပ် ဖွဲ့စည်းခြင်း

၃။ နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့သည် တရားရုံးချုပ်ကို ဝ.ရား ဘူကြီးချုပ် တစ်ဦးနှင့် ငါးဦးထက် မပိုသော တရားသူကြီးများနှင့် ဖွဲ့စည်းရမည်။

အခန်း (၄)

တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများ

- ၄။ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများသည် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-
  - (က) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မူလမှု၊ တရားမမှု မူလမှုကို စီရင်ခြင်း၊
  - (ခ) မိမိ၏ဆုံးဖြတ်ချက်အရ လွှဲပြောင်းရယူသော အမှုကို စီရင်ခြင်း၊
  - (ဂ) ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းအတွင်းရှိ တရားရုံးတစ်ရုံးရုံးမှ အခြားပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းအတွင်းရှိ တရားရုံး တစ်ရုံး ရုံးသို့ အမှုလွှဲပြောင်းပေးမှုကို စီရင်ခြင်း၊
  - (ဆ) ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ အမိန့်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အယူခံမှုကို စီရင်ခြင်း၊
  - (င) တရားရုံး တစ်ရုံးရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ အမိန့်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုကို စီရင်ခြင်း၊
  - (စ) ပြည်နယ် သို့မဟုတ်တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သော သေဒဏ်အမိန့်ကို အတည်ပြုခြင်း၊ သေဒဏ် အမိန့် အပေါ် အယူခံမှုကို စီရင်ခြင်း၊
  - (ဆ) တရားရုံး တစ်ရုံးရုံး၏ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသော စီရင်ချက်၊ အမိန့်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ရပ်ရပ် အပေါ် စစ်ဆေးစီရင်၍ လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ခြင်း၊

(ဇ) နိုင်ငံသား တစ်ဦးဦး၏ ဥပဒေနှင့် အညီ ရရှိထိုက်သည့် အခွင့်အရေးနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိသော အခါ၌ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ရပ်ရပ် အပေါ် စစ်ဆေးစီရင်၍ လိုအပ်သလို ပြင်ဆင် ပယ်ဖျက်ခြင်း၊

(ဈ) ပင်လယ်နေကြောင်း အမှုကို စီရင်ခြင်း၊

(ည) တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော အမှုများကို စီရင်ခြင်း။

အခန်း (၅)

တရားရုံးချုပ်၏ လွှဲပြောင်းခွင့်များ

- ၅။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားရုံးအသီးသီးကို ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲရမည်။
- ၆။ တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီး တစ်ဦးဦးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ခုံရုံးဖြင့်ဖြစ်စေ စီရင်ထားသော မည်သည့် အမှုကိုမဆို လိုအပ်ပါက တရားရုံးချုပ်လက်ရှိအဖွဲ့ဝင်အသီးလုံး ပါဝင်သော စုံညီ ခုံရုံးဖြင့် ပြန်လည် စစ်ဆေး စီရင်နိုင်သည်။
- ၇။ တရားရုံးချုပ်သည် မိမိစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံးရာတွင် တရားသူကြီးချုပ်က သတ်မှတ် ပေးသည့်အတိုင်း တရားသူကြီး တစ်ဦးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးထက်ပိုသော ခုံရုံးဖြင့် ဖြစ်စေ စစ်ဆေး စီရင်နိုင်သည်။
- ၈။ တရားရုံးချုပ်သည် ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးတွင် လည်းကောင်း၊ မြို့နယ် တရားရုံးတွင် လည်းကောင်း အမှုများကို တရားသူကြီးတစ်ဦးထက် ပိုသော ခုံရုံးဖြင့် စစ် ဆေးစီရင်ရန် ညွှန်ကြားနိုင်သည်။
- ၉။ တရားရုံးချုပ်သည် ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံး၊ မြို့နယ်တရားရုံး များက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများနှင့် တရားမမှုများကို စစ်ဆေး စီရင်နိုင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့်များကို သင့် လျော်သလို သတ်မှတ်ပေးရမည်။

အခန်း (၆)

ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးများနှင့် မြို့နယ် တရားရုံးများကို ဖွဲ့စည်းခြင်း

- ၁၀။ တရားရုံးချုပ်သည် ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးများ နှင့် မြို့နယ် တရားရုံး များကို ဖွဲ့စည်းရမည်။
- ၁၁။ တရားရုံးချုပ်သည် ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်း တရားရုံးများ၊ မြို့နယ် တရားရုံးများ တွင် တရားသူကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် တရားရေး ဝန်ထမ်းများအား ခန့်အပ်၍ သင့်လျော် သော တရားစီရင် ပိုင်ခွင့် အာဏာ အရပ်ရပ်ကို အပ်နှင်းခြင်း၊ တာဝန် ဝတ္တရားများ သတ်မှတ်ပေးခြင်းပြုလုပ်ရမည်။

အခန်း (၇)

တရားရုံးများ၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာနှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ

၁၂။ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးနှင့် မြို့နယ်တရားရုံးများ၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်-

(က) တရားမမှုလမှုများကို စီရင်ခြင်း၊

(ခ) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ မူလမှုများကို စီရင်ခြင်း၊

(ဂ) ဥပဒေ တစ်ရပ်ရပ်အရ စီရင်ခြင်း။

၁၃။ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးသည် မြို့နယ်တရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ အမိန့်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ရပ်ရပ်အပေါ် အယူခံမှု သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုကို စီရင်နိုင်သည်။

၁၄။ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးသည် ပြည်နယ်၊ တိုင်းအတွင်းရှိ မြို့နယ်တရားရုံး တစ်ရုံးရုံးမှ ယင်း ပြည်နယ်၊ တိုင်း အတွင်းရှိ အခြား တရားရုံး တစ်ရုံးရုံးသို့ အမှု လွှဲပြောင်းပေးမှုကို စီရင်နိုင်သည်။

၁၅။ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးသည် မိမိ စီရင်ပိုင်ခွင့်များကို ကျင့်သုံးရာတွင် တရားရုံးချုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီးက သတ်မှတ်ပေးသည့်အတိုင်း တရားသူကြီးတစ်ဦးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးထက်ပိုသော ခုံရုံးဖြင့် ဖြစ်စေ စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။

၁၆။ မြို့နယ်တရားရုံးသည် မိမိစီရင်ပိုင်ခွင့်များကို ကျင့်သုံးရာတွင် တရားရုံးချုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ မြို့နယ်တရားသူကြီးက သတ်မှတ်ပေးသည့်အတိုင်း တရားသူကြီး တစ်ဦးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးထက်ပိုသော ခုံရုံးဖြင့် ဖြစ်စေ စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။

အခန်း (၈)

အဇေ့ဇေ့

၁၇။ တရားသူကြီးများသည် သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံးများရှိ မပြီးပြတ်သေးသော အမှုများကို ဆက်လက် စစ်ဆေး ဆုံးဖြတ်ရမည်။

၁၈။ တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီး၊ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီးသည် အကျဉ်းစခန်းများ၊ ရဲတပ်စခန်းများ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ အချုပ်စခန်းများတွင် အပြစ်ကျများနှင့် အချုပ်ခံနေရသူများကို မှုခမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဥပဒေနှင့်အညီ ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးများ ခံစားနိုင်ရေး၊ အမှုများ စစ်ဆေးရာတွင် ကြန့်ကြာမှု မရှိစေရေးအတွက် လိုအပ်သလို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုနိုင်သည်။

၁၉။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားရုံးချုပ်နှင့် တရားရုံး အသီးသီးအတွက် လိုအပ်သော ဝန်ထမ်း အဖွဲ့အစည်းကို ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။

၂၀။ တရားရုံးချုပ်သည် လိုအပ်သော နည်းဥပဒေများ၊ အမိန့်များ၊ ညွှန်ကြားချက်များ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ၊ လက်စွဲများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

၂၁။ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ဥပဒေ (၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဥပဒေအမှတ် ၁၃) ကို ဤဥပဒေဖြင့် ရုတ်သိမ်းလိုက်သည်။

ပုံ/ * * * *

(စောမောင်)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

အထူးကာလ စည်းကမ်းသတ်ဥပဒေ

(နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေအမှတ် ၉/၈၈)

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်

(၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်)

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့သည် အောက်ပါဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို အထူးကာလ စည်းကမ်းသတ်ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ တရားရုံးများသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ ၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်အရ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့မှ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့ အထိ ပိတ်ထားသည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

(ပုံ) စောမောင်

မိုင်းချက်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

မြန်မာနိုင်ငံ ကုမ္ပဏီများ အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ

(နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေအမှတ် ၂/၀၉)

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၅ ရက်

၁၉၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၁ ရက်

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့သည် အောက်ပါဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်း လိုက်သည်။

၁။ ဤဥပဒေကို မြန်မာနိုင်ငံကုမ္ပဏီများ အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ မြန်မာနိုင်ငံကုမ္ပဏီများ အက်ဥပဒေတွင်-

(က) ပုဒ်မ ၂၅၊ ၃၆၊ ၀၂၊ ၀၃၊ ၀၇၊ ၀၁၂၊ ၀၂၄၊ ၀၂၅၊ ၀၃၅၊ ၀၃၆ နှင့် ၂၄၀ တို့တွင် အသီးသီးပါရှိသော one kyat ဆိုသည့် စကားရပ်ကို fifteen kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ three kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ကို forty five kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ thirty eight pyas ဆိုသည့်စကားရပ်ကို six kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ fifty pyas ဆိုသည့် စကားရပ်ကို eight kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း အစားထိုးရမည်။

(ခ) The First Schedule, Table B ပါ I နှင့် II တို့တွင် အသီးသီး ပါရှိသော 1 kyat ဆိုသည့် စကားရပ်ကို 15 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ 5 kyat ဆိုသည့်စကားရပ်ကို 75kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ 20 kyats ဆိုသည့်စကားရပ်ကို 300 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ 40 kyats, forty kyats ဆိုသည့် စကားရပ်များကို 600 kyats six hundred kyats ဆိုသည့် စကားရပ်အသီးသီးဖြင့် လည်းကောင်း၊ 100 kyats

ဆိုသည့် စကားရပ်ကို 1500 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ 400 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ကို 6,000 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ 1,000 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ကို 15,000 kyats ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစားထိုးရမည်။

(ပုံ) စောမောင်

မှိုက်ချုပ်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့
အစုစပ်လုပ်ငန်း အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ

(နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေအမှတ် ၁/၈၉)

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၂ ရက်

(၁၉၈၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်)

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့သည် အောက်ပါဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်း
လိုက်သည်။

- ၁။ ဤဥပဒေကို အစုစပ်လုပ်ငန်း ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။
- ၂။ အစုစပ်လုပ်ငန်းအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့် အောက်ပါဇယားဖြင့် အစားထိုး
ရမည်-

SCHEDULE
MAXIMUM FEES

(See-sub section (1) of Section 71)

Document or act in respect of which the fee is payable	Maximum fee
Statement under section 53	Forty-five kyats.
Statement under section 60	Fifteen kyats.
Intimation under section 61	Fifteen kyats.
Intimation under section 62	Fifteen kyats.
Notice under section 63	Fifteen kyats.
Application under section 64	Fifteen kyats.
Inspection of the register of firms under sub-section (1) of section 66.	Ten kyats for inspecting one volume of the register

Document or act in respect of which the fee is payable	Maximum fee
Inspection of documents relating to a firm under sub-section (2) of section 66. Copies from the register of firms.	Ten kyats for inspection of all documents relating to one firm. Five kyats for each hundred words or part thereof.

(ပုံ) စောမောင်

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ပြင်ပဝန်ထမ်းမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

၁၉၅၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေကို

ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေ

(နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေအမှတ် ၃/၀၉)

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက်

၉၀၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက်

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့သည် အောက်ပါဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်း လိုက်သည့်။

၁။ ဤဥပဒေကို ၁၉၅၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်သည့်ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (က) တွင် ပါရှိသော “သားအိမ်ရောဂါကုသသည့် အတတ်” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို “မီးယပ်ရောဂါကုသသည့် အတတ်” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၃။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ (၃) တွင် ပါရှိသော “ကောင်စီလူကြီး ၁၅ ဦး” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို “ကောင်စီ လူကြီး ၁၁ ဦး” ဆိုသည့်စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၃၊ ပုဒ်မခွဲ-၃ ပုဒ်မခွဲငယ် (ခ) တွင် ပါရှိသော “ကောင်စီလူကြီး ၄ ဦး” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို “ကောင်စီလူကြီး ၅ ဦး” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၃၊ ပုဒ်မခွဲ ၃ ပုဒ်မခွဲငယ် (ဆ) တွင် ပါရှိသော “ကောင်စီလူကြီး ၁၀ ဦး” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို “ကောင်စီလူကြီး ၅ ဦး” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစားထိုးရမည်။

၄။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) တွင် ပါရှိသော “ရာထူးသက်ကမ်း စေ့ကုန်သည့်အခါ ပြန်လည်ခန့်ထားနိုင်ခွင့် ရှိရမည်” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို “ရာထူးသက်တမ်း တစ်ဆက်တည်း ၃ ကြိမ်အထိသာ ရွေးချယ်ခန့်ထား ခံစားနိုင်ခွင့်ရှိသည်” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၁၂

၅။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၅၅ ခြင်းချက်တွင်ပါရှိသော “မှတ်ပုံတင်အရာရှိက” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို “ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌက” ဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

၆။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေပုဒ်မ၏ ဇယား အပိုဒ်(၁) တွင် ပါရှိသော “တက္ကသိုလ်” မှ ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ဆေးတက္ကသိုလ် တစ်ခုခုဆိုသည့် စကားရပ်ဖြင့် အစားထိုးရမည်။

(ပုံ) စောမောင်

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း ဥပဒေကို
ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေ

(နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေအမှတ် ၁၁ / ၈၈)

၁၃၅၀ ပြည့်နှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၅ ရက်

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့သည် အောက်ပါ ဥပဒေကို
ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်-

၁။ ဤဥပဒေကို ၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း ဥပဒေ
ကို ပြင်ဆင်သည့် ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း ဥပဒေတွင်-

(က) နိဒါန်း၊ ပုဒ်မ ၃၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ (၂)၊ ပုဒ်မ ၂၆ ပုဒ်မခွဲ (၁)
ပုဒ်မ ၂၇ ပုဒ်မခွဲ (၃) နှင့် (၅)၊ ပုဒ်မ ၂၈ ပုဒ်မခွဲ (၂) နှင့် ပုဒ်မ ၃၇
ပုဒ်မခွဲ (၄) တို့ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

(ခ) ပုဒ်မ ၁၉၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) ကို ပယ်ဖျက်၍ ပုဒ်မခွဲ (၁) ကို ပုဒ်မ ၁၉ အဖြစ်
ပြင်ဆင်ရမည်။

(ဂ) ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (၁) ပုဒ်မခွဲငယ် ၂၁ ကို အောက်ပါပုဒ်မခွဲငယ်ဖြင့်
အစားထိုးရမည်။

“၂၁။ စာရင်းစစ်ဆိုသည်မှာ (၁) သမဝါယမဌာန အဆင့်ဆင့်၏
တာဝန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့ (၂) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
စာရင်းစစ်ချုပ်ရုံးနှင့် ၎င်း၏ ရုံးအဆင့်ဆင့်က တာဝန် သတ်မှတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သို့မဟုတ် အဖွဲ့နှင့် (၃) အစိုးရက အခါ အားလျော်စွာ
သမဝါယမ အသင်းများအား စစ်ဆေးရန် တာဝန် သတ်မှတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သို့မဟုတ် အဖွဲ့များကို ဆိုလိုသည်။”

၃။ (ဃ) အခန်း ၂ ၏ ခေါင်းစီးကို နှုတ်ပယ်၍ “သမဝါယမအသင်းများ၏
လုပ်ငန်းသဘောနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံသဘော” ဆိုသည့် ခေါင်းစီးဖြင့် အစား
ထိုးရမည်။

(င) ပုဒ်မ ၂၀ ပုဒ်မခွဲ(၂)ကို အောက်ပါ ပုဒ်မခွဲဖြင့် အစားထိုးရမည်-

“(၂) သမဝါယမ အသင်းများသည် လုပ်ငန်း တစ်ခုခု အတွက်စရန်ငွေ၊ သို့မဟုတ် ကြိုတင် ထုတ်ပေးငွေများကို ရယူ နိုင်သည်”

(စ) ပုဒ်မ ၄၄ ပုဒ်မခွဲ(၂)ကို အောက်ပါ ပုဒ်မခွဲဖြင့် အစားထိုးရမည်-

“(၂) သမဝါယမအသင်းတစ်ခုသည် ပုဒ်မ ၄ တွင် ဖော်ပြသော လုပ်ငန်း လစာများကို ဆန့်ကျင်၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း”

(ပုံ) စောမောင်

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့

၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း နည်းဥပဒေများကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေများ

(နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့)

(နည်းဥပဒေများအမှတ် ၁/၈၈)

(၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၅ ရက်)

(၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်)

နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့သည်အောက်ပါ နည်းဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ဤနည်းဥပဒေများကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် သမဝါယမအသင်း နည်းဥပဒေများကို ပြင်ဆင်သည့် နည်းဥပဒေများဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ၁၉၇၀ ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ သမဝါယမအသင်း နည်းဥပဒေများတွင်-

(က) နည်းဥပဒေ ၃၆ နည်းဥပဒေခွဲ (၁) ကို အောက်ပါနည်းဥပဒေခွဲဖြင့် အစားထိုးရမည်-

“(၁) ကျွန်ုပ်တို့သည် သမဝါယမ လုပ်ငန်းများကို ယုံကြည်စွာ ဆောင်ရွက်ပါမည် ”

(ခ) နည်းဥပဒေ ၆၅ နည်းဥပဒေခွဲ (၃) ကို အောက်ပါနည်းဥပဒေခွဲဖြင့် အစားထိုးရမည်-

“(၃) အခြေခံ သမဝါယမ အသင်းသားများနှင့် ဝန်ထမ်းများအား သမဝါယမ ပညာ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပညာ၊ စာရင်းအင်းပညာစသည့် တို့ကို သင်ကြားပေးရမည် ”

(ဝ) နည်းဥပဒေ ၆၆ နည်းဥပဒေခွဲ (၄) ကို အောက်ပါနည်းဥပဒေခွဲဖြင့် အစားထိုးရမည်-

“ (၄) အခြေခံသမဝါယမ အသင်းသားများနှင့် ဝန်ထမ်းများ၊ မြို့နယ် သမဝါယမ အသင်း၏ ဝန်ထမ်းများ အတွက် သမဝါယမပညာ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပညာ၊ စာရင်းအင်း ပညာများကို ပေးနိုင်ရန် သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ရန်၊ ဆွေးနွေးပွဲများကို ပြုလုပ်ရန်”

(ဃ) နည်းဥပဒေ ၆၇ နည်းဥပဒေခွဲ (၁) ကို အောက်ပါနည်းဥပဒေခွဲဖြင့် အစားထိုးရမည်-

“ (၁) သမဝါယမ အသင်းများအား ခိုင်မာတောင့်တင်းအောင် ရည်ရွယ်၍ သမဝါယမပညာ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပညာ၊ စာရင်းအင်း ပညာနှင့် အခြားလိုအပ်သော ပညာများကို သင်ကြားရန် သင်တန်းများ၊ ဆွေးနွေးပွဲများကို ပြုလုပ်ခြင်း”

(င) နည်းဥပဒေ ၆၇ နည်းဥပဒေခွဲ (၅) ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။

(ပုံ) စောမောင်

မိုလ်ချုပ်ကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့

၎င်းပြင်ပသို့

ပုံစံအရ (၇)

။။။။။။။။။။။။။။။။ (၈)

။။။။။။။။။။။။။။။။ (၉)

- ဤကဏ္ဍအောက်တွင် ဝန်ထမ်းများ၏ အခြေခံအချက်အလက် အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြရမည်။ ။

။။။။။။။။။။။။။။။။ (၁၀)

။။။။။။။။။။။။။။။။ (၁၁)

- ဤကဏ္ဍအောက်တွင် ဝန်ထမ်းများ၏ အခြေခံအချက်အလက် အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြရမည်။ ။

။။။။။။။။။။။။။။။။ (၁၂)

။။။။။။။။။။။။။။။။ (၁၃)

- ဤကဏ္ဍအောက်တွင် ဝန်ထမ်းများ၏ အခြေခံအချက်အလက် အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြရမည်။ ။

(ဤစာချုပ်သည် ၂၀၂၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့မှ စတင်အကျင့်အားမရှိဟု ဖော်ပြပါမည်။)

ဤစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးနောက် အကျင့်အားမရှိဟု ဖော်ပြပါမည်။

ပထမ/စု ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

ဝန်ထမ်းရေးရာ

ဦးစီးဌာနမှူး

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်
တရားရုံးချုပ်
အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၈

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊- တော်သသင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်
၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်

တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ အောက်ဖော်ပြပါ တရားရေး ဝန်ထမ်းများအား သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်၊ တိုင်းနှင့် မြို့နယ်များတွင် ၎င်းတို့နှင့် ယှဉ်တွဲဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း တရားသူကြီးများ အဖြစ် ခန့်ထားလိုက်သည်။-

တရားရေးဝန်ထမ်း	ခန့်ထားသော တရားသူကြီးရာထူး
(က) ပြည်နယ်တရားရေးဦးစီးမှူး	ပြည်နယ်တရားသူကြီး
(ခ) တိုင်းတရားရေးဦးစီးမှူး	တိုင်းတရားသူကြီး
(ဂ) တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့် (၁)	တွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ်၊ တွဲဖက်တိုင်း တရားသူကြီး
(ဃ) တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့် (၂)	တွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ်၊ တွဲဖက်တိုင်း တရားသူကြီး
(င) မြို့နယ်တရားရေးဦးစီးမှူး	မြို့နယ်တရားသူကြီး
(စ) တရားရေးဝန်ထမ်း အဆင့် (၄)	တွဲဖက်မြို့နယ် တရားသူကြီး

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၃/ဂဂ

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်
(၁၉၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်)

၁။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ အောက်ပါ တရားသူကြီးများအား ၎င်းတို့နှင့် ယှဉ်တွဲဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် တိုင်း အတွင်း ကျင့်သုံးနိုင်ရန် အတွက် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများကို အပ်နှင်းလိုက်သည်-

တရားသူကြီး	အပ်နှင်းသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ
(က) ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီး	စက်ရှင်တရားသူကြီး၏ အာဏာများ
(ခ) တွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တွဲဖက်တိုင်း တရားသူကြီး	စက်ရှင်တရားသူကြီး၏ အာဏာများ

၂။ တွဲဖက် ပြည်နယ်တရားသူကြီးများနှင့် တွဲဖက် တိုင်းတရားသူကြီးများသည် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ် တရားသူကြီးနှင့် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းတရားသူကြီးက လွှဲအပ်သော အမှုများကို ကြားနာစစ်ဆေး စီရင်ရမည်။

၃။ ပြည်နယ် တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီးသည် တွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တွဲဖက် တိုင်း တရားသူကြီးထံ လွှဲအပ်ထားသော အမှုကို ပြန်လည် တောင်းခေါ်၍ မိမိကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းနှင့် အခြားတွဲဖက် ပြည်နယ် တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးက စစ်ဆေးစီရင်ရန် အတွက် အမှုများကို လွှဲအပ်ခြင်း စသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို ကျင့်သုံးနိုင်သည်။

၄။ ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီး ခေတ္တ ရုံးမထိုင်နိုင်သည့် အခါ၊ ၎င်းက တာဝန်လွှဲအပ်ထားသော တွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တွဲဖက် တိုင်း တရားသူကြီးသည် ပြည်နယ်တရားသူကြီးသို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီးကိုယ်စားအမှုများကို လွှဲအပ်နိုင်သည်။

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့် ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၄/ဂဂ

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်

၁။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ မြို့နယ်တရားသူကြီးများအား သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်အတွင်း ကျင့်ထုံးနိုင်ရန် အတွက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပထမတန်း ရာဇဝတ်တရားသူကြီး၏ အာဏာများကိုလည်းကောင်း၊ အောက်ပါထပ်ဆင့် အာဏာများကို လည်းကောင်း အပ်နှင်းလိုက်သည်-

- (က) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၀၊ ၁၀၆၊ ၁၉၀၊ ၅၂၄ တို့ အရ အာဏာများ၊
- (ခ) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၂ အရ အာဏာ
- (ဂ) ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၀ အရ အာဏာ
- (ဃ) ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှု ကျူးလွန်တတ်သူများ ခြေချုပ်နှင့် ခံဝန် အက်ဥပဒေအရ အာဏာများ၊
- (င) ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ကလေးသူငယ်များ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ (င) အရ အာဏာများ။

၂။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ အရ တွဲဖက် မြို့နယ်တရားသူကြီးများအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေပါ ဒုတိယတန်း ရာဇဝတ် တရားသူကြီး၏ အာဏာများကိုလည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၄၊ ၁၇၄၊ ၁၉၀၊ ၅၆၂ တို့အရ ထပ်ဆင့် အာဏာများကို လည်းကောင်း အပ်နှင်းလိုက်သည်။

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့် ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၅/၈၈

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၅ ရက်

(၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၃၀ မှက်)

၁။ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့၏ ၁၉၈၈ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၂၇ရက် နေ့စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၅/၈၈ အရ တရားရုံးချုပ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် ယခင် “ဗဟိုတရားရုံး” အခေါ်အစောင့်ကို ယခု “တရားရုံးချုပ်” (အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် Supreme Court)” ဟူ၍ ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ်ရန် သတ်မှတ်လိုက်သည်။

၂။ တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီးချုပ်နှင့် တရားသူကြီးများ၏ ရာထူး အခေါ်အစောင့်များ ကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်း သတ်မှတ်လိုက်သည်-

မြန်မာဘာသာ	အင်္ဂလိပ်ဘာသာ
(က) တရားသူကြီးချုပ်	Chief Justice.
(ခ) တရားသူကြီး၊ တရားရုံးချုပ်	Judge, Supreme Court.

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

၇။ ပြည်နယ် တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တိုင်း တရားသူကြီးသည် တရားရုံးချုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့် အညီ ပြည်နယ်တရားရုံး၊ သို့မဟုတ် တိုင်းတရားရုံးရှိ တရားသူကြီး များအား အမှုများကို ကြားနာ စီရင်ရန် လွှဲအပ်ရမည်။

၈။ ပြည်နယ်တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တိုင်း တရားသူကြီးသည် တွဲဖက် ပြည်နယ်တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တွဲဖက် တိုင်း တရားသူကြီးထံ လွှဲအပ်ထားသော အမှုကို ပြန်လည် တောင်းခေါ်၍ မိမိကိုယ်တိုင် စီရင်ခြင်းနှင့် အခြားတွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တွဲဖက်တိုင်း တရားသူကြီးက စီရင်ရန် အတွက် အမှုများကို လွှဲအပ်ခြင်းစသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို ကျင့်သုံးနိုင်သည်။

၉။ ပြည်နယ် တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တိုင်း တရားသူကြီး ခေတ္တ ရုံးမထိုင်နိုင်သည့် အခါ ၎င်းကတာဝန်လွှဲအပ်ထားသော တွဲဖက်ပြည်နယ် တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တွဲဖက် တိုင်း တရားသူကြီးသည် ပြည်နယ်တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တိုင်း တရားသူကြီး ကိုယ်စား အမှုများကို လွှဲအပ် နိုင်သည်။

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့် ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၆/ဂဂ

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၉ ရက်

(၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်)

၁။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ အရ ပြည်နယ် တရားရုံး နှင့် တိုင်း တရားရုံးများအား တန်ဖိုးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကန့်သတ်ခြင်း မရှိဘဲ တရားမ မူလမှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းကို စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၂။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ အရ ပြည်နယ် တရားသူကြီး၊ တိုင်းတရားသူကြီး၊ တွဲဖက်ပြည်နယ် တရားသူကြီးနှင့် တွဲဖက်တိုင်း တရားသူကြီးများအား တည်ဆဲ ဥပဒေ တစ်ရပ်ရပ်ပါ ခရိုင်တရားမ တရားသူကြီး၏ အာဏာများကိုအပ်နှင်း လိုက်သည်။

၃။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ အရ ပြည်နယ် တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီးများအား တန်ဖိုးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကန့်သတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ တရားမ မူလ မှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းကို စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၄။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁အရ တွဲဖက်ပြည်နယ်တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးများအား တန်ဖိုးကျပ် ငါးသောင်းထက် မပိုသည့်တရားမ မူလမှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းကို စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၅။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ အရ ပြည်နယ် တရားသူကြီး၊ သို့မဟုတ် တိုင်းတရားသူကြီးများအား မြို့နယ် တရားရုံး အသီးသီးက တရားမ မူလမှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းတွင် ချမှတ်သည့် ဒီကရီ၊ သို့မဟုတ် အမိန့်အပေါ်အယူခံမှုကို စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာအပ်နှင်းလိုက်သည်။

၆။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁အရ တွဲဖက် ပြည်နယ် တရား သူကြီး၊ သို့မဟုတ် တွဲဖက်တိုင်း တရားသူကြီးများအား တန်ဖိုးငွေ ကျပ် ငါးထောင် ထက် မပိုသည့် တရားမ မူလမှုတွင်ဖြစ်စေ၊ မူလမှုခင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ မြို့နယ်တရားရုံးအသီးသီးက ချမှတ် သည့်ဒီကရီ၊ သို့မဟုတ် အမိန့်အပေါ်အယူခံမှုကို စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ အပ်နှင်း လိုက်သည်။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့် ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၇/၈၈

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၈ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၉ ရက်

(၁၉၈၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်)

၁။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ မြို့နယ် တရားရုံးများအား တန်ဖိုးကျပ်တစ်သောင်းထက်မပိုသည့် တရားမ မူလမှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းကိုစီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၂။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ မြို့နယ်တရားသူကြီးများအား တန်ဖိုး ကျပ်တစ်သောင်းထက် မပိုသည့် တရားမ မူလမှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းကိုလည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်အတွင်း ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှာရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂ (၁) အရ တင်သွင်းသော လွှဲအပ်လွှာကိုလည်းကောင်း စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများ အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၃။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ အရ တွဲဖက် မြို့နယ်တရားသူကြီးများအား တန်ဖိုး ကျပ်ငါးထောင်ထက် မပိုသည့် တရားမ မူလမှု၊ သို့မဟုတ် မူလမှုခင်းကို စီရင်ရန် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၄။ မြို့နယ်တရားသူကြီးသည် တရားရုံးချုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ မြို့နယ် တရားရုံးရှိ တရားသူကြီးများအား အမှုများကို စီရင်ရန် လွှဲအပ်ရမည်။

၅။ မြို့နယ်တရားသူကြီးသည် တွဲဖက် မြို့နယ် တရားသူကြီးထံ လွှဲအပ်ထားသော အမှုကို ပြန်လည်တောင်းခေါ်၍ မိမိကိုယ်တိုင်စီရင်ခြင်းနှင့် အခြားတွဲဖက် မြို့နယ်တရားသူကြီးက စီရင်ရန် အတွက် အမှုများကို လွှဲအပ်ခြင်းစသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို ဤသို့သုံးနိုင်သည်။

၆။ မြို့နယ်တရားသူကြီး ခေတ္တရုံးမထိုင်နိုင်သည့် အခါ ၎င်းက တာဝန်လွှဲအပ်ထားသော တွဲဖက် မြို့နယ် တရားသူကြီးသည် မြို့နယ် တရားသူကြီး ကိုယ်စား အမှုများကို လွှဲအပ်နိုင်သည်။

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

ရုံးကြီးထဲသို့

အောင်စွာ (ရ)

(အင်္ဂလိပ်ဘာသာရေးအဖွဲ့ Bar Council)
တရားရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီ

မဟာဗိမ္မာန် (ခ) မဟာဗိမ္မာန်
တရားရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီ

(အင်္ဂလိပ်ဘာသာရေးအဖွဲ့ Advocate)
တရားရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီ

မဟာဗိမ္မာန် (က) မဟာဗိမ္မာန်
တရားရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီ

အောင်စွာ အောင်စွာ
အောင်စွာ အောင်စွာ

— ဤစာတမ်းသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီ၏ မူပိုင်ခွင့်ဖြစ်ပြီး မူပိုင်ခွင့်ပိုင်ဆိုင်သူများ၏
အကျိုးအမြတ်အတွက်သာ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေးသားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာတမ်းကို မူပိုင်ခွင့်ပိုင်ဆိုင်သူများ
ကော်မရှင်များက အတည်ပြုခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာတမ်းကို မူပိုင်ခွင့်ပိုင်ဆိုင်သူများက
အသုံးပြုနိုင်ပြီး မူပိုင်ခွင့်ပိုင်ဆိုင်သူများက အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

(ဤစာတမ်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီက ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်)

ဤစာတမ်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာရေးအဖွဲ့ဝင်များကောင်စီက ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

အောင်စွာ အောင်စွာ

ရုံးကြီးထဲသို့

အောင်စွာ အောင်စွာ

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၉/ဂဂ

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်
(၁၉၈၈ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်)

၁။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ အရ ပြည်နယ် သို့မဟုတ်တိုင်း
တရားရုံးသို့ တင်သွင်းသော တရားမ အယူခံမှုများကို ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ
ပထမဇယား၊ ဒုတိယပိုင်း၊ အပိုဒ် ၁၅၂-က တွင် ကန့်သတ် ထားသော စည်းကမ်းသတ်
ကာလအတွင်း တင်သွင်းရန် ဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်လိုက်သည်။

၂။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ အရ ပြည်နယ် သို့မဟုတ်တိုင်း
တရားရုံးသို့တင်သွင်းသောပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုများကို ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ
ပထမဇယား၊ ဒုတိယပိုင်းပါ အပိုဒ် ၁၅၄ တွင် ကန့်သတ် ထားသော စည်းကမ်းသတ်
ကာလအတွင်း တင်သွင်းရန် ဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်လိုက်သည်။

(ပုံ) အောင်ကိုး
တရားသူကြီးချုပ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားရုံးချုပ်

အမိန့် ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၈၉

ရက်စွဲ၊ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၃ ရက်

(၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၉ ရက်)

၁။ တရားရုံးချုပ်သည် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ အရ မြို့နယ် တရားရုံးများရှိ မြို့နယ် တရားသူကြီးများအား သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်တွင် ကျင့်သုံးနိုင်ရန် အတွက်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၀ အရ သေဒဏ် ချမှတ်နိုင်သော ပြစ်မှုများမှအပ အခြားပြစ်မှု များကို စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည့် အထူးရာဇဝတ်အာဏာများကို အပ်နှင်းလိုက်သည်။

၂။ ဤ အမိန့်သည် တရားရုံးချုပ်၏ ၁၉၈၈ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်စွဲပါ အမိန့် ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၁၀/၈၈ အရ မြို့နယ်အချို့ရှိ မြို့နယ် တရားသူကြီးများအား ပြစ်မှု ဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၀ အရ အထူး ရာဇဝတ်အာဏာများ အပ်နှင်းခဲ့ခြင်းကို လွှမ်းမိုးသည်။

(ပုံ) အောင်တိုး
တရားသူကြီးချုပ်

